L9a
N17
113424

64

Santhana Rathnam.

BY

HIS HOLINESS

SWAMI SADANANDA

OFFICE 13 DEC 191 MADRAS

TRANSLATED FROM MALAYALAM

BY

T. K. RAMABHADRASARMA

PRINTED AT

THE ESTATE PRESS.

DEVAKOTTAI.

Price 1917 *As. 1*[illegible]

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட
ஜூலை மாதம் வருடம் 1983
செப்பனிட்டு முடித்த
ஜூலை மாதம் வருடம் 198[illegible]
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின்
கையொப்பம்

உ

சிவமயம்.

பிரும்மஸ்ரீ

சதானந்த ஸ்வாமிகள்

மலையாள பாஷையில்

இயற்றிய

சந்தான ரத்தினம்.

இஃது

காளையார்கோயில்

ருக்வேத பாடசாலை உபாத்தியாயர்

பிரும்மஸ்ரீ.

T. K. இராமபத்ரசர்மா அவர்களால்

இனிய தமிழ்நடையில்

மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

திருவிதாங்கூர், ஸ்டேட்

கொட்டாரக்கரை, ஸ்ரீமதானந்தபுரம்

B. N. M. மகாதல ஸ்தாபனத்தின்

ஜெனரல் மானேஜரவர்களால்,

தேவகோட்டை

“எஸ்டேட் பிரஸில்”

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன்விலை] **1917** [அணா-14.

118424
L9C
N17

உ

சிவமயம்.

முகவுரை

"பேறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்ல பிற". (திருக்குறள்.)

இப் பூலோகத்தின் நானாபாகங்களிலும் வசித்து வருகின்ற ஸர்வஜனங்களும் கல்வி செல்வங்களில் பெருகி அறிவு முதிர்ந்து நாகரிகத்தில் தேர்ச்சிபெற்று பரஸ்பரம் அன்பு ஆதரவுடன் மிகமேன்மையாய் வாழ்வதற்கு முக்கிய சாதனங்களாயுள்ளவை புஸ்தகம், பிரசங்கம், பார்லிமெண்டு எனும் மூன்றும். அம்மூன்றினுள்ளும், ஸாதாரணமாய் ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் அறிவைப் பெருக்கி ஆனந்தங்கொடுப்பது புஸ்தகமே. அப்புஸ்தகமானது ஒரு பிரத்தியேகமான சமூகத்தினுடையதோ அல்லது ஒரு சிறிய ஜாதியினுடையதோ அபிவிருத்திமுறையை மட்டும் தழுவி நிற்பினும், பொதுவாய் உலகத்தின் க்ஷேமலாபத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் நோக்கமாய்க்கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்குமானால் அவ்விதமான புஸ்தகத்தினால் பிரபஞ்சத்திற்கு மிகுந்த நன்மையுண்டென்பது வெகுஜனவாக்கு.

அப்பேர்ப்பட்ட புஸ்தக வரிசையில் சேர்ந்தது இச் சந்தான ரத்தினமெனும் நூலும். இது, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ சதாநந்த ஸ்வாமிகளால் ஸுலபமான பாஷையில் உயர்ந்த நடையில் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ள பற்பல சிறந்த நூல்களுக்குள் ஒன்றும். நான்கு பாகமாய் வகுக்கப்பெற்ற இப்புஸ்தகத்தில், சகதேவிகளாய்த் தோன்றினும்

சிலர்க்குச் சந்தானோற்பத்தியாகாமலிருப்பதன் காரணங்கள், மலடிரோகத்தின் விவரங்கள், கர்ப்போற்பத்திக்குத் தடையான வேறு சில வியாதிகள், அவைகளை நீக்கும் வழிகள், நற்குணமுள்ள சந்ததிகள் உண்டாவதற்கு ஏதுக்கள், சற்குணசம்பத்து நிறைந்த குழந்தைகளையடையும்வழிகள், முதலியன தகுந்த யுக்திகளுடன் அழகாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஜீவனுடைய சூக்ஷுமகதிகளை இந்நூலில் மிகவிரிவாய்க்காணலாம்.

இதில் சொல்லப்பட்ட மந்திர, யந்திர, தந்திர, ஔஷதங்கள் யாவும் அனுபோகத்திற்கு மிகப்பொருத்தமாயிருக்கின்றன. மேலும் வைத்திய சாஸ்திரம், உபநிஷத்துக்கள் (ஞானசாஸ்திரம்) சங்கீதசாஸ்திரம், ஸைன்ஸ்முதலிய பற்பல சாஸ்திர ஆதாரங்களுடனேயே ஒவ்வொரு விஷயங்களும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இரத்தினமானது உருவத்திற் சிறிதாயினும் விலையிலும் பெருமையிலும் சிறந்து விளங்குவதுபோல் இந்நூலானது பார்வைக்குச் சிறிதாயிருந்தும் இரத்தினம்போலும் போற்றத்தக்க சந்தானங்களைக் கொடுப்பதில் இது "சந்தான மெனும் கற்பகவிருக்ஷம்" போன்றிருத்தலாலிதற்குச் "சந்தான ரத்தினமெ"னும் பெயர் காரணப்பெயர்போலும்! திருவிதாங்கூர், கொச்சி; பிரிட்டிஷ் மலபார்; முதலிய விடங்களில் சுவாமிகளுக்குப் பற்பல மடங்களும் ஸபைகளுமேற்பட்டிருப்பதால் அத்தேசத்தினரில் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள், சுருதியுக்தியனுபவங்களுடன் கூடிய ஸ்வாமிகளின் உபந்நியாசங்

களையும், புஸ்தகங்களையும் முறையே கேட்டும் படித்தும் நன்மையடைந்து வருகின்றார்கள்.

அதுபோல் ஏனைய தமிழ்நாட்டினரும் நன்மைபெறவேண்டி இப்பொழுது சில கிளைச்சங்கங்களேற்பட்டு சுவாமிகளின் அரிய பெரிய பிரசங்கங்களையும் புஸ்தகங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வருகின்றன. அம்முறையில் இப்புஸ்தகம் இரண்டாவதாகும். இனி, புநர்ஜன்மம், விக்கிரகாராதனம், விபூதிப்பெருமை, ருத்திராக்ஷமகிமை, பராபரபக்தியின் பிரபாவம் "ஆகாரமும் ஆரோக்கியமும்," ஞானபோதினி, தத்துவபோதினி, சிவராஜயோகம், சர்வஜனசம்மதமான ஹிந்து மதமும் பூலோகமும், ஹிப்னாடிஸ மெஸ்மரிஸமர்மங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்களும் பற்பலசித்திகளும், தர்மரகசியமும் கர்மநுட்பமும், என்றதுபோன்ற பற்பல புஸ்தகங்களும் " அகஸ்தியன்," எனும் மாதாந்தப் பத்திரிகையும் தமிழில் அகஸ்தியாச்சிரமத்தினின்றும் வெளியாகும்.

அகஸ்தியாச்சிரமமென்பது கொட்டாரக்கரைக்கடுத்தஸ்ரீமதானந்தபுரத்தில் இருக்கின்றது. இங்குள்ள அகஸ்தியாலயத்தைத் தரிசித்து, 1-மண்டலம் வசித்தோரும் சாந்தி (பரிகாரம்) செய்தவர்களும் பற்பல அல்லல்களும் நீங்கித் தங்கள்—தங்கள் கோரிக்கைகள் ஈடேறப் பெறுகின்றார்கள்.

அலைகடலையெடுத்து ஆசமனஞ்செய்த அரும்பெரும் முனிவராம் அகஸ்தியமாமுனிவரது அருள்நிறைந்த சுத்திவ்விய சந்நிதானத்தில்அஷ்டமாசித்திகளுமாகாவோ

அகஸ்தியாலயத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள மூலிகைத் தோட்டம் சரீரத்திற்கு மிக்க ஆரோக்கியத்தை யளிக்கின்றது. அங்குள்ள ஆயுர்வேத சித்தவித்தியாசாலையினின்றும் ஆயிரக்கணக்கான நோயாளிகளும் (குஷ்டரோகிகளும்) ஆரோக்யம் பெற்றுவருகின்றார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கெல்லாம் திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் திருமனசோரகாதிகாரம் வகிப்பதனால் இவை தினந்தோறும் விருத்தியடைந்துவருகின்றன.

இவ்வகஸ்தியாச்சிரமத்தில் நியமத்துடன் ஔஷதங்கள் கொடுக்கப்பட்டு (வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்டன வாயினும்) பைத்தியம், குன்மம், குஷ்டம், க்ஷயம், பக்ஷவாதம், பிரமேகம் முதலிய மஹாவியாதிகளும் நீங்கி ஆரோக்கியம் பெறத்தக்கவண்ணம் சிகிச்சைசெய்யப்பெறும். மற்றும் இவ்வாச்சிரமத்தின் எல்லாவிவரங்களும் "ஸ்ரீ தர்மபோதினி" எனும் புத்தகத்தின் வாயிலாய் அறியலாகும்.

"மொழிபெயர்த்தல்" என்ற முறையில் எமக்கிது வே இறங்குதுறையாதலின் இதனிலுள்ள குற்றங்குறைகளைத் தமிழுலகம் பொறுப்பதாக. கொள்ளற்பாலனவும் தள்ளற்பாலனவும் மறுபதிப்பில் சேர்க்கப்பெறும்.

T. K. இராமபத்ரசர்மா.

20-10-1917.

காளியார்கோயில்.

விஷய அட்டவணை.

நம்பர்.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
1	முகவுரை.	I–IV
2	பொருளடக்கம்.	VIII
	முதற்பாகம்.	
3	மலடுரோகம் உண்டாவதன் 8-காரணங்கள்.	3
4	அவற்றின் (குறிகள்) பரிகாரங்கள். ...	4
5	ஸ்திரீகளுக்குண்டாகின்ற ஆறுவிதமான மலடுகள்.	5
6	அவைநீங்குவதற்கு உபாயங்கள். ...	6
7	வேறுமூன்றுவிதமான மலடுகள். ...	9
8	அவற்றின் சிகிச்சை.	10
9	துர்த்தேவதைகளின்உபத்திரவம் நீங்கும் வழி.	11
10	தாய்தந்தையரின் சாபநிவர்த்தி. ...	12
11	குரு சாபநிவர்த்தி.	13
12	அதிதி சாபநிவர்த்தி.	14
13	8-விதமான குன்மரோகங்களும் அவற்றின் பரிகாரங்களும்.... ...	,,
	இரண்டாம் பாகம்.	
14	8-வித கர்ப்பரோகங்களின் விவரங்கள். ...	19
15	அவற்றிற்குப் பரிகாரங்கள். ...	20
16	நவக்கிரக தோஷ பரிகாரம்.... ...	26
17	சாந்தியை யறிந்துகொள்ள வேண்டியதன் முக்கியமும் அதன்பயனும். ...	29
18	புத்திரோற்பத்திக்குப் பொதுலக்ஷணம். ...	,,

நம்பர்.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
19	கர்ப்போற்பத்திக்கு மருந்து. ...	30
20	வாசியின் பயன்.	31
21	சுகப்பிரசவ மந்திரங்கள்.	33
22	சுகப்பிரசவ யந்திரம்.	35
23	சுகப்பிரசவ மருந்துகள்.	36
24	அன்னைக்கும் குழந்தைக்கும் அரியதோர் ரக்ஷை.	38
25	கர்ப்ப கணேச மந்திரம்.	39
26	கர்ப்ப போஷணம்.	40
27	வசூரியும் அதன் விவரங்களும். ...	42
28	வசூரிபோடாமல் தப்புவதற்கு உபாயம்...	43
29	மேக ரோகங்கள்.	,,
30	போகத்திற்கு விலக்கவேண்டிய நக்ஷத்திரங்கள்.	44
31	கர்ப்பிணிசெய்யவேண்டிய தெய்வவழிபாடு	,,
32	விவாகத்தினால் அடையும்பிரயோஜனங்கள்	45
33	8-விதமான விவாஹங்கள்... ...	47
34	போகத்திற் கேற்றவயது.	50
35	கன்னிரவில் நிகழ்ந்ததோர் விநோதசம்பவம்	51
36	சிறுவர்செய்யுஞ் சிறுபிழைகளும் அவற்றால்வரும் பெருந்துயரும். ...	54
37	இந்திரியத்தின் பெருமையும் அதைப்பாதுகாக்கவேண்டியதன் முக்கியமும்...	55
38	இந்திரியம் கீழ்முகமாய்செல்லுதல் (அதோரேதஸ்.)	57
39	சிவலிங்கத்தின், மேல்யாத்திரை (ஊர்த்துவரேதஸ்ஸின் பெருமை.) ...	58

நம்பர்.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
40	ஹிருதயகோசத்தின் ஆச்சர்ய அமைப்பு...	63
41	அமிதஸம்போகத்தால் அடையும் அனர்த்தங்கள்.	66
42	போககால நியமங்களின் எச்சரிக்கை. ...	67
43	சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட சமயங்கள்.	68
44	போகத்திற்குத் தகாதகாலங்கள். ...	69
45	பிரசவிக்குமுன் ஸ்திரீகள் நடந்துகொள்ளவேண்டிய ஒழுங்குகள். ...	70
46	கல்யாணமாகுமுன்னமேயே ஆண் மலடும் பெண்மலடும் அறியும்விதம். ...	72
47	விவாஹமானபின் காணப்படுகின்ற ஆண் மலடும் அதன் நீக்கமும். ...	73
48	கர்ப்பத்திலுள்ள சிசு ஆணு பெண்ணு என்று தெரிந்துகொள்ளும்விதம். ...	74
49	கர்ப்ப பரீக்ஷைகள்.	75
	மூன்றாம் பாகம்.	
50	நாடிகளையறியுமுபாயங்கள்.	76
	I. நாடிகளின் அருமையான அமைப்பு. ...	77
	II. இயற்கையில் அமைந்துள்ள அற்புத சித்திரங்களின் வனப்பு... ...	80
51	பஞ்சபூதங்களின் தத்துவங்கள். ...	,,
52	சுவாசத்தில், ஐம்பூதங்களும் காண்பதற்குக் காரணங்கள்.	83
53	தத்துவங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் விதங்கள். ...	84
54	தத்துவம் நடக்கும் கால அளவு. ...	,,
55	கருத்தரிக்கும் விதம்.	86

நம்பர்.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
56	ஜீவர்களின் அதிர்ஷ்டகாரணங்கள். ...	89
57	ஆண் பெண் உண்டாவதைப்பற்றிய ரகசியங்கள்.	,,
58	ஸ்திரீகளே அதிகமாயுண்டாவதன் காரணங்கள். (மனதின் தத்துவம்.) ...	93
59	கர்ப்பந்தரித்திருப்பதற்கு அடையாளங்கள்.	93
60	கர்ப்பத்தில் சிசுவளர்ந்துவரும் விதமும் கர்ப்பபோஷணமும்.	99
61	கர்ப்பவாசஞ்செய்கின்ற ஜீவனுடைய பூர்வக்ஞானமும் தவத்தின் உறுதிமொழிகளும்.	109
62	கர்ப்போபநிஷத்தினது விரிவான மொழிபெயர்ப்பு.	118
	நான்காம் பாகம்.	
63	கர்ப்பிணி உட்கொள்ளத்தக்க ஆஹாரங்கள்.	120
	சொந்தத்தில் விவாகஞ்செய்யலாமா? ...	,,
64	மனம்போல் மக்களின் வாழ்க்கையாம். (எண்ணங்களின் ரகஸ்யங்கள்.) ...	,,
65	பாலர் பரிபாலனம்.	123
	I. குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும்போது கவனிக்கவேண்டியவை. ...	
	II. குழந்தைகளுக்கு உடுப்புப்போடுவது....	
66	சிறுவர்க்கான சிறந்த நீதிகள். ...	129
67	மேது ஸ்திரீகளின் கடமை. ...	132
	அநுபந்தம்.	
	மலடுநீக்கும் மருந்துநூல்.	1-6

உ

சிவமயம்.

[illegible]

[illegible]

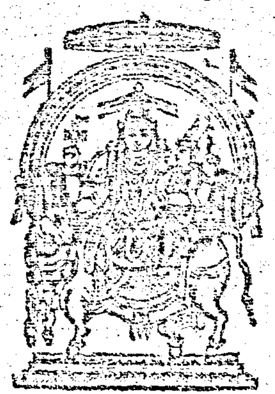

சந்தான ரத்னம்.

"தம்பொருளென்ப தம்மக்கள் அவர்பொருள்
தம் தம் வினையால் வரும்"

கடவுளால் படைக்கப்பட்ட இவ்வுலகின் கண்ணே நாம் பெறுதற்கரிய செல்வமாய் விளங்குவது மக்கட்செல்வமாம். அத்தகைய செல்வத்தினை ஒவ்வொருவரும் எளிதில் அடையும்படியான வழிகளைத் தெரிவி

குமான் ஆயுர்வேதநூல்களிலும், தாந்திரிகக் கிரந்தங்களிலும், அருள் புரிந்திருக்கின்றனர்.

நாம் அவைகளையுணர்ந்து அவற்றின்படியே யொழுகிவருவோமாயின் நாமனைவரும் அவனிபுகழு மரிய சந்தானங்களைப் பெறுவோம். பிரசவிக்காத ஸ்திரீகளே உலகிலில்லை. ஆனால் சிற்சிலமாதர்கள் சந்தானம் அடையாமலிருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம், மலடி ரோகமாம். அம்மலடி ரோகமுண்டாவதற்கு அநேக காரணங்களுண்டு. அவைகளில் சில முக்கியமான காரணங்களை மட்டும் இங்கு தெரிவிக்கின்றோம்.

அவையாவன:—

1. வாத பித்த சிலேஷ்ம தோஷங்கள்.
2. மலடி ரோகங்கள்.
3. பூதம், பிரேதம், பிசாசு முதலிய துர்த் தேவதைகளுடைய உபத்திரவங்கள்.
4. மாதுரு பிதுரு சாபங்கள்.
5. மேகரோகம்.
6. வசூரி (அம்மை).
7. நவக்கிரக தோஷங்கள்.
8. குன்ம ரோகங்கள்.

இங்கு கூறிய காரணங்களால் ஸ்திரீகளுக்குக் கர்ப்போற்பத்தி யுண்டாகாமலிருக்கின்றதேயன்றி அக்காரணங்களை நிவர்த்திசெய்து விட்டால் எல்லாஸ்திரீகளுக்கும்புத்திரோற் பத்தி யுண்டாகுமென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

முத்தோஷங்களால் ஏற்பட்ட காரணங்களின் விபரங்களும், அவற்றைப் பரிகரிக்கும் உபாயங்களும்.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதவிடாய்க்காலத்தில் தோன்றும் உதிரத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தால் வாதபித்த சிலேஷ்ம தோஷங்களைத்தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1. மாதவிடாய்க்காலத்தில் வெளியேறுகின்ற உதிரமானது சிவந்தும் கறுத்துமிருந்தால் வாததோஷமென்று அறியவும்.

2. அது மஞ்சள் நிறமாயும் நீலமாயுமிருந்தால் பித்த தோஷமாகும்.

3. சீயைப்போல வெள்ளை நிறமாகவிருந்தால் சிலேஷ்ம தோஷமாகும்.

4. பிரேதத்தின் இரத்தம்போலும் கட்டி கட்டியாகவுமிருந்தால் வாத சிலேஷ்ம தோஷமென்று சொல்லப்படும்.

5. சுத்தமான சீயைப்போலிருந்தால் இரத்த பித்த தோஷமென்றறிக.

6. சிறிது இரத்தம் கண்டு பிறகு காணாமல் போனால் வாதபித்த தோஷமென்று தெரிந்து கொள்ளவும்.

7. மல மூத்திரத்தினுடைய நிறத்தைப்போலிருந்தால் ஸன்னிபாத தோஷமெனப்படும்.

8. வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் ஆகிய மூன்றினுடைய தோஷங்களும் காணப்பட்டால் திரி தோஷமென்று சொல்லுவார்கள்.

இந்த எட்டுவிதமான தோஷங்களும் நீங்குவதற்கு உபாயங்கள்.

1-வது இரத்த பித்த தோஷநிவாரணி.

ஸ்திரீகள் மாதவிடாயான தினத்தன்று ஒரு படி ஜலத்தில் 4 ரூபா எடை எள்ளைப் போட்டு அதை அரைக்கால் படிக் கஷாயமாக வற்ற வைத்து அதில் ஒரு ரூபா எடையும் பெருங்காயமும் ஒரு ரூபா எடை "இரத்த சிராவணி பஸ்மமும்" சேர்த்துக் கலக்கி எடுத்துக்கொண்டு அதன் பின் ஒரு ரூபா எடை நாட்டுச்சர்க்கரைகட்டி உட்கொள்ளவும். இவ்விதம் 3-நாளும் காலை மாலைகளில் செய்துவந்தால் மேலே சொல்லப்பட்ட 8-விதமான தோஷங்களும் நீங்கிவிடும்.

2-வது காந்த சிந்தூரம்.

காந்த சிந்தூரம், 2 பணவெடை (சர்க்கரையில் கலந்து) காலை மாலைகளில் 3 நாள் சாப்பிடத் தீரும்.

3-வது கனகாதி மெழுகு.

கனகாதி மெழுகு 12 குன்றுமணி யெடை வீதம் மூன்று நாட் காலை நேரங்களில் மட்டும் கருப்பட்டியில் வைத்து விழுங்கவும். இம்மூன்று மருந்துகளில் ஏதே-

னும் ஒன்றை உட்கொண்டால் போதுமானது. இம்மருந்து சாப்பிடுகின்ற நாட்களில் புளி, கடுகு, நல்லெண்ணை இவைகளை நீக்கிப் பொரித்த குழம்பு சேர்த்து அன்னமருந்தவும்.

ஸ்திரீகளிடத்தில் காணப்படுகின்ற ஆறு விதமான மலடு ரோகங்களும் அவற்றின் விபரங்களும்.

1. வாயு மலடு,
2. பாச மலடு.
3. கிருமி மலடு.
4. இரத்த மலடு.
5. மத மலடு என்பன அவற்றின் பெயர்களாம்.
6. மாம்ச மலடு.

இனி அவற்றின் குறிகளாவன:—

1. ஸ்திரீ புருஷர்கள் புணர்ச்சி செய்யுங்கால் ஸ்திரீயினுடைய தேகத்தின் எல்லா அவயவங்களிலும் வலியுண்டானால் அது வாயு மலடாகும்.

2. இரதி காலத்தில் தலைவலியுண்டானால் அது பாச மலடாகும்.

3. இரதி காலத்தில் முதுகில் வேதனையிருந்தால் புழு மலடென்று அறியவும்.

4. சங்கம சமயத்தில் ஆசனத்தையில் வலியிருந்தால் அது இரத்த மலடாகும்.

5. சேர்க்கை செய்யும்போது எப்பமுண்டானால் மத மலடென்று அறிக.

6. சம்போக காலத்தில் நெஞ்சு வலியுண்டானால் மாம்ச மலடென்று தெரிந்துகொள்ளவும்.

மேற்சொல்லப்பட்ட மலடு ரோகங்களால் புத்திரோற்பத்தியுண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணங்கள்.

1. கருக்குழியில் வாயுவானது கோபித்திருப்பதினாலோ அல்லது உவர்ப்பூமியில் ஞாயிறுகிரணத்தால் மிகவும் சூடுண்டாகி உவர்ப்பு (உப்பு) உண்டாவதுபோல் ஸ்திரீகளுடைய சரீரத்தில் மிகுந்த உஷ்ணமுண்டாய்க் கருக்குழியில் உவர்ப்புண்டாவதனாலோ அதில் செல்லுகின்ற புருஷனுடைய இந்திரியமானது உபயோகமில்லாமல்போய்விடும்.

2. கருக்குழியில் பாசம்படர்ந்திருந்தால் அதில் விந்து செல்லமாட்டாது.

3. கருக்குழியில் புழுக்கள்நிறைந்திருந்தால் அதில் செல்லுகின்ற விந்துவை அப்புழுக்கள் தின்றுவிடும்.

4. கருக்குழியில் இரத்தக்கட்டியிருந்தால் அதில் இந்திரியமானது செல்வதற்கு இடமிராது

5. கருக்குழியில் கொழுப்படைந்திருந்தால் சுக்கிலம் அதனுள்புகாது.

6. கருக்குழியில் மாம்சம் நிறைந்திருந்தால் புணருங்காலத்தில் கருக்குழியானது உள்முகமாய்ச்சுருங்கும்.

ஆதலின் அவைகட்குப் பரிகாரங்களைத் தெரிவிக்கின்றோம். ஸ்திரீகள் மாதவிடாயானபின்னர் ஸ்நானஞ்செய்து சுத்தியான தினம் முதல் மூன்று நாள் வரை இதனடியில் சொல்லப்படுகின்ற விஷயங்களை மிகவும் சிரத்தையுடன் அநுஷ்டித்துவரவேண்டும்.

1. சுக்கு, மிளகு, சிறுதிப்பிலி, ஏலம், சீரகம், ஓமம், இவை வகைக்கு ஒருகழஞ்சுவீதம் எடுத்துத்தட்டி அரைப்படி ஜலத்தில் கஷாயம்போட்டு அரைக்கால் படியாக வற்றவைத்து அதில் பாதியெடுத்து வடிக்கட்டிக்கொண்டு சந்தான தாயினியில் மூன்று குளிகையைச் சேர்த்துக் காலையில் உட்கொள்ளவும். மீதியுள்ள கஷாயத்தையும் அவ்வாறே மாலையில் பருகவும். 5-பணவெடைப் பெருங்காயத்தை நல்லெண்ணெய் விட்டரைத்து யோனிக்குள்ளேயும், ஒருபணவெடைப் பெருங்காயத்தை ஆண்குறியிலும் தடவிப்புணர்ந்தால் கருக்குழியிலுள்ள வாயு மலடு நீங்கும்.

2. எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் சந்தானதாயினி குளிகை (இரண்டு) கூட்டி இருவேளையும் அருந்தவும். 5-பணவெடை கோழியினுடைய பித்தம் 5-பணவெடை பருத்தியின் பருப்பும் சேர்த்தரைத்து யோனிக்குள்ளேயும் ஒருபணவெடை வீதம் ஆண்குறியிலும் தடவிப்புணர்ந்தால் பாசமலடு நீங்கிக் கருக்குழியானது வெளிப்படையாகத் திறந்திருக்கும்.

3. பாகலின்வேர், மாதுளைவேர், வேம்பின்பட்டை, வாய்விளங்கம் இவை வகை 1-க்கு 2-கழஞ்சுவீதம் எடுத்துத்தட்டி (இ) படிதண்ணீரில் போட்டு (று) படியாகவற்றவைத்து வடிகட்டி வேளைக்கு வீசம்படி எடுத்துஅதில் 3-சந்தான குளிகை கூட்டிக் காலைமாலைகளில் சாப்பிடவும். இரவில் இந்துப்பு, அரிதாரம், பெருங்காயம் இவையில் 5-பணவெடை வீதமெடுத்துச் சுடுதண்ணீர் விட்டரைத்து யோனிக்குள்ளிலும் ஒருபணவெடை வீதம் ஆண்குறியிலும் தடவிச் சாதருசெய்தால் கருக்குழியிலுள்ள புழுக்கள் பூராவும் நசித்துவிடும்.

4. ஒரு கடுக்காயின் தோடை (வ) படி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு 1-அவுன்ஸாக வற்றவைத்து அதில் 2-சந்தான குளிகையும், ஒருகழஞ்சு சீனியும் ஒருபணவெடைப் பச்சைக்கற்பூரமும் (இ) பணவெடை புனுகும் சேர்த்துச்சாப்பிடவும். குங்குமப்பூ, அதிமதுரம், சீரகம் இவை 5-பணவெடைவீதம் அரைத்து யோனியிலும் 1-பணவெடை வீதம் லிங்கத்திலும் தடவிப்புணர்ந்தால் கருக்குழியிலுண்டான ரத்தக்கட்டியானது கரைந்து கருக்குழி சுத்தமாய்விடும்.

5. வேலிப்பருத்தி, குப்பைமேனி, தூதுவளை இவைகளை ஒன்றுசேர்த்து இடித்து 1-அவுன்ஸ் சாறெடுத்து அதில் சந்தான குளிகை 3-கூட்டிச் சாப்பிடவும் சவுக்காரம், கடுக்காய், நவச்சாரம், இவைவகைக்கு 5-பணவெடை வீதம் சேர்த்தரைத்து யோனிக்குள்ளிலும் 1-பணவெடை வீதம் லிங்கத்திலும் தடவிப்புணர்ந்தால் மதமலடு முற்றிலும் நிவர்த்தியாகிக் கருக்குழியானது கருப்போற்பத்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்.

6. சந்தான நாயினியில் மூன்று குளிகை வீதம் ஒருஅவுன்ஸ் இஞ்சி சாசத்தில் காலை மாலைகளில் குடிக்கவும். சிறுதிப்பிலி சூடன் கோழிப்பித்து, இவைகளில் வகை 1-க்கு 5-பணவெடைகூட்டி குய்யத்திலும் 1-பணவெடை ஆண்குறியிலுமாகப் பூசிப்புணர்ந்தால் கருக்குழியிலுள்ள மாம்சமலடு நீங்கிக்கருக்குழியின் முகம் பிரகாசமாயிருக்கும்.

இந்த ஆறுவிதமான மலடுகளன்றி வேறுமூவகை மலடுகளுமுண்டு. அவற்றின் பெயர்களாவன:—

1. வாதமலடு.
2. பித்தமலடு.
3. வரட்டுமலடு.

இவற்றை எவ்விதம் அறிந்து நீக்கலாமென்பதை இங்கு ஆராய்ச்சி செய்வோம்.

ஸ்திரீகளின் சிறு நீர் வெப்புநிறமாயிருந்தால் அது வாதமலடாகும், மஞ்சளையரைத்துக் கலக்கின நிறம் போன்றிருந்தால் பித்தமலடாகும். எவ்வளவு ஆகாரம் உட்கொண்டபோதிலும் உடம்பு மெலிந்தும், உஷ்ணமாயும் அடிக்கடிக் கொட்டாவி விட்டும் தூக்கத்தில் பலவிதமான கனவுகண்டுமிருந்தால் வரட்சி மலடென்று ஊஹிக்கவும்.

1-வது வாதமலட்டிற்குச் சிகிச்சை.

இந்துப்பு, பெருங்காயம், புளியமரத்தின் மேற் பட்டை இவை சமனெடை எடுத்துக் கற்றாழை வேரின் சாரில் விட்டரைத்து ஒரு புன்னைக்காயளவு மாதவிடாயாகி ஸ்நானம் செய்த தினம் முதல் 3-நாள்வரை காலை மாலை இருவேளைகளிலும் அருந்தவேண்டும். அதன்பின் புளிய மரத்தின் வேரை (12) கழஞ்செடை எடுத்து ஒருபடி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு (கு) படியாக வற்றவைத்து அதில் பாதியெடுத்து சந்தான குளிகை 2-சேர்த்துக் கலக்கிக் காலையில் உட்கொள்ளவும் மாலையில் மீதி கஷாயத்தை உபயோகிக்கவும். அல்லது ஆறுமாதத்துக் காடியில் ஷை சந்தான தாயினியைக் கூட்டிப்பருகலாம் இவ்விதம் வியாதியினுடைய ஸ்திதிக்குத் தக்கபடி 20 அல்லது 30-நாள் சாப்பிடவும். இவ்விதஞ் செய்து வந்தால் வாத மலடு நீங்கிவிடும்.

2-வது பித்தமலட்டிற்குச் சிகிச்சை.

வேப்பிலையின் ஈர்க்கு, சிந்தில்கொடி, கோரைக் கிழங்கு, இவை சமனெடை இடித்துப் பிழிந்து (வஅ) படிசார் எடுத்து அதில் 3-ஔன்ஸ் பசுவின்பால் சேர்த்துக் காய்ச்சித் தெளிவான நெய் எடுத்து அதை 3-பாகஞ் செய்து மாதவிடாய்க் கழித்து ஸ்நானஞ் செய்த தினம் முதல் 3-நாள் குடிக்கவும். அல்லது ஒருடிராம் புளியாரையிலைச்சாற்றில் 2-சந்தான குளிகை கூட்டி இருவேளையும் 20-நாள் உட்கொள்ளப் பித்தமலடு நீங்கிவிடும்.

3-வது வாட்டுமலடுக்குச் சிகிச்சை.

மாதவிடாய் கழித்து ஸ்நானஞ் செய்தபின் பெருத்த (சாம்பல்) பூஷணிக்காய்ச் சோற்றில் கொஞ்சமெடுத்து தினந்தோறும் தலையில் தேய்த்து 3-நாள் வரை ஸ்நானஞ்செய்யாமலிருந்து 4-வது தினம் ஸ்நானஞ் செய்யவும். பிறகு (வ) படி பசுவின் பாலில் ஒரு எலுமிச்சம்பழத்தைப் பிழிந்து அதில் ஒரு நெல்லிக்காயளவு சிவப்பு அம்மான் பச்சரிசியைக்கூட்டி அந்தச்சாற்றை எடுத்து அத்துடன் 2-சந்தான தாயினிசேர்த்து இருவேளைகளிலுமாக 1-மண்டலம் உட்கொண்டுவந்தால் வாட்டு மலடு நீங்கிவிடும்.

பூதப்பிரேத பைசாசங்களின் உபத்திரவம் நீங்குவழி.

பூசமும், ஞாயிறும்,கூடிய சுபதினத்தில் வெள்ளெருக்கின் (வடக்குவேரை) 7-உரு பஞ்சாக்ஷரம் ஜபித்து (இரும்பு படாமல்) எடுத்து வந்து தூள் பண்ணி அத்துடன் 2 சந்தான குளிகை சேர்த்துத் தேனில் குழைத்துச் சாப்பிடவும். இவ்விதம் 7-நாள் வரை காலை மாலைகளில் சாப்பிட்டுவந்தால் பூதம், பிரேதம் முதலிய துர்த்தேவதைகளின் உபத்திரவங்கள் ஒழிந்துவிடும். இவ்விதஞ் செய்வது சிரமமாகத்தோன்றினால் அடியிற் கண்டபடி செய்க. (எளிதில் தீரும்.)

மாவிலை, மாதளை, கஸ்தூரி மஞ்சள் ஆகிய இவை மூன்றையும் சமனெடையாக எடுத்துத் தண்ணீர்விட்டு அரைத்து சங்கையுள்ள ஸ்திரீயை நித்தசெய்து அவளுடைய சர்வாங்கங்களிலும் (கால்முதல் தலைவரை) மீதிரு

க்தே பூசிக்கொண்டுபோகவும் (அதாவது மேல்வைத்தலை கீழிறங்காமல் மேல்நோக்கியே தேய்க்கவேண்டும்.) அப்பொழுது புருஷனும் அவளுக்கு எதிரில் இருக்கவேண்டும். பின்னர் அந்த ஸ்திரியை, பூமியைப்பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும். அப்பால் அந்த ஸ்திரீயினுடைய சரீரத்திலிருக்கின்றமேல்பூச்சை வழித்தெடுத்து மாவிலையில் வைத்து அவளுடைய முகத்திற்கு நேராகக் காண்பித்து அவள் யிருந்துவருகின்ற வீட்டின் முன்பக்கத்தில் பள்ளம் தோண்டி அதற்குள் வைத்து மூடிவிடவேண்டும். அதன்பின் அத்தி, இச்சி, ஆல், அரசு, ஆகிய இம்மரங்களுடையபட்டைகளைச்சமனெடையாகவெட்டியெடுத்து அதை மூடிச்சாகக்கட்டித் தண்ணீரில் போட்டுக் கொதிக்கவைத்து ஆறின பின் அந்த ஜலத்தில் ஸ்திரீயை ஸ்நானஞ்செய்து வைத்து நல்ல சுத்தமான புடைவையை உடுத்துக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும். பின்னர், அகில் கட்டை, சாம்பிராணி, முதலிய வாசனைப் பொருள்களைச் சேர்த்துப் பொடித்துத் தணலில் போட்டுச் சர்வாங்கங்களிலும் புகைபடும்படி செய்யவேண்டும். இவ்விதம் 7-நாள் செய்தால் எப்பேர்ப்பட்ட பூதப் பிரேத பைசாசங்களாயினும் துர்த்தேவதைகளாலாவது அல்லது பில்லி (சூனியம்,) முதலிய ஏவல் தொழில்களால் உண்டான உபாதிகளாயினும் கட்டாயம் நிவர்த்தியாகிவிடும்.

தாய், தந்தையர், குரு, அதிதி, ஆகிய இவர்களின் சாபநிவர்த்தி.

"மாத்ருதேவோபவ — "அன்னையேதெய்வம்.
பித்ருதேவோபவ — தந்தையேதெய்வம்.

ஆசார்யதேவோபவ — குருவேதெய்வம்.
அதிதிதேவோபவ" — (புதிது புதிதாகத் தினந்தோறும் வரும்) விருந்தினரே தெய்வம்."

என வேதம் முறையிடுகின்றது. ஆகலின் இந்நால்வரில் எவரது சாபமிருப்பினும் புத்திரோற்பத்தியாகாது. அன்றியும் " வந்த விருந்தினரைக் கடவுளாகக் கருதி உபசரியாமலும் அல்லது அவர் மனம் கலங்கி வருந்தும் வண்ணம் ஏதேனும் தவறுகள் புரிந்து அவர்கள் (உணவு உட்கொள்ளாமல்) தாமே திரும்பிச்செல்லும்படிக்குச் செய்தாலும் அவ்விருந்தினர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் இல்லறத்தானையும் இல்லறத்தானுடைய புண்ணியங்களெல்லாம் வந்து திரும்பிப்போகின்ற அதிதியையும் அடைகின்றன." என்பது தர்மசாஸ்திரங்களின் முடிவாம். ஆகலின், அந்நால்வரையும் பின்வருமாறு திருப்தி செய்து வைக்கவேண்டும்.

1, 2. தாய் தந்தையர் உயிரோடிருக்குங்காலத்தில் அவர்களின் விருப்பங்களைக் குறிப்பினால் தானாகவே அறிந்து அவைகளைப் பூர்த்திசெய்து மேன்மேலும் அவர்களுக்குச் சந்தோஷமும் திருப்தியும் உண்டாக்கி அன்பும் ஆதரவும் நிறைந்தஅவர்களின் சம்பூர்ணமான ஆசிர்வாதங்களைப் பெறலாம்.

3. குரு சாபநிவர்த்தி.

தனது குருநாதன் உபதேசித்தப்பிரகாரம் நடந்து அவரை மகிழ்விப்பதே அவருக்குப்பிரியமான காரியத்

தைச் செய்வதாம். அதுவே ஆசாரிய சாபநிவர்த்திக்கு முக்கியமான உபாயமாம்.

4. அதிதி சாபநிவர்த்தி.

வந்த விருந்தினர் முன்பாகத் தனது லோப குணத்தையும் அசட்டையையும் வெளியிடுவதாகிய வெறுப்பைக்காட்டி அவர்கள் தாமே விசனத்தையும் கோபத்தையுமடைந்து திரும்பிப்போகும்படி செய்யாமல் அவர்களுடைய பசியையும் சிரமத்தையும் விருப்பங்களையும் அறிந்து உள்ளன்பு, பணிவு, பயம், பக்தி, விசுவாசம், முதலிய உத்தம குணங்களைக் கைக்கொண்டு நன்றாக உபசரித்து அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவர்களின் அன்பான ஆசீர்வாத வசனங்களைப் பெறுவதே அதிதிகளின் சாபநிவர்த்திக்கு உபாயமாம். இனிக் கர்ப்போற்பத்திக்கு மிகவும் தடைசெய்யக்கூடியவை குன்மவியாதிகளாம். ஆதலின், அவற்றைத் தெரிவிப்போம்.

எட்டுவிதமான குன்மரோகங்களும் அவற்றின் பரிகாரங்களும்.

1. வாதகுன்மம்.
2. பித்தகுன்மம்.
3. சிலேஷ்மகுன்மம்.
4. வலிகுன்மம்.
5. எரிகுன்மம்.
6. சத்திகுன்மம்.
7. வாயுகுன்மம்.
8. சூலகுன்மம்.

குன்மவியாதிகளின் ஆரம்பகாலத்தில் ஏற்படக்கூடிய அடையாளங்களாவன: 1. மலச்சிக்கல். 2. எப்போதும் ஏப்பம். 3. குடல் இரைதல். 4. வயிற்றுப் பொருமல் 5. செரியாமை. 6. பலஹீனம். 7. வயிற்றுவலி. 8. வாந்தி ஆகிய இவைகளாம்.

1-வது வாதகுன்மத்தின் சேஷ்டைகளாவன.:—

வயிற்றிரைச்சல், மலைப்பு, குடல் புரட்டி வலித்தல், வயிற்றுவலி, கைகால் சந்து (மூட்டு) களில் உளைதல், இரவு நேரங்களில் அதிகமான வேதனை யுண்டாதல், வாய் புளித்தல் ஆகிய இவை (வாதகுன்மத்தின் குறி) களாம்.

2-வது பித்த குன்மத்தை யறியும்வழி.

சிறுநீரும் கண்விழியும் மஞ்சள் நிறமாயிருக்கும். வாயில் தண்ணீர் ஊறிக்கொண்டேயிருக்கும். வாந்தியுண்டாகும். தலைசுற்றும். நெஞ்சில் வலியுண்டாகும். ஆகாரம் வரவரக்குறையும். வாய் கசக்கும். உடம்பில் சூடுண்டாகும். வயிறு காந்தும்.

3-வது சிலேஷ்ம குன்மக்குறிகள்.

ரக்கு வழுவழுப்பாயும் திந்தித்துக் கொண்டேயிருக்கும். வாயில் தண்ணீர் ஊறி வாந்தியெடுக்கும். நெஞ்சு துடிக்கும். இருமல். வயிறுபொருமும். மூக்கினின்றும் சீயைப்போல் வெண்மையான நீர்வடியும்.

4-வது வலிகுன்மத்தின் அடையாளங்கள்.

வயிற்றினுள் பலவிதமான வேதனைகளுண்டாகும் ஆகாரத்தில் வெறுப்புத்தோன்றும். தேகம் வாண்டு தோன்றும். வாந்தி யெடுக்கும். காய்ச்சல் உண்டாகும் வயிறு வீங்கும்.

5-வது எரிகுன்மத்தின் குறிகள்.

அடிவயிறு காந்தும். வயிறு பொருமும். குடல் புரட்டி வாந்தி செய்யும். ஏப்பமும் தலைக்கனமும் தலைவலியுமுண்டாகும். தலைசுற்றும். மயிர்க்கால்களில் வேர்வையுண்டாகும்.

6-சத்தி குன்மத்தினிலக்கணம்.

வாயு அதிகரித்து வயிறு பொருமும். அன்னத்வேஷம் உண்டாகும். ஜீர்ண சக்தி குறையும். வாந்தியெடுக்கும். நெஞ்செரியும். புளியேப்பமுண்டாகிக் குமட்டும். உடம்பு வெளுத்து வரண்டு போகும். ஆயாசமுண்டாகும். மலம் கருத்திருக்கும்.

7-வது வாயு குன்மத்தின் குணங்கள்.

செமியாமை, வயிற்றுப்பொருமல், வயிற்றில் கட்டி போல் உருளுதல், வயிற்றினுள் படபடப்பு முதலியன.

8-வது சூலகுன்மத்தின் குறிகள்.

மேல்வயிற்றில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை, எரிச்சல், வாயில் தண்ணீரூறுதல், அடிக்கடி ஏப்பம் விடுதல் சரீரத்தில் சிறிது சூடும் குளிரும் உண்டாகுதல், கைகால் மூட்டுகளில் மிகுந்த குத்து உண்டாதல் முதலியனவாம்.

அவற்றின் பரிகாரங்களாவன:—

1. சுக்கு மிளகு திப்பிலி ஏலம் சீரகம் ஓமம் வசம்பு பெருங்காயம் வெள்ளைப்பூண்டு வெள்ளெருக்கின் வேர் வில்வப்பழம் வில்வவேர் மஞ்சள் இவை வகை ஒன்றுக்கு ஒரு கழஞ்சு வீதம் ஒரு படி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு அரைக்கால் படியாக வற்றவைத்து அதை மூன்று பங்காக்கி ஒரு பாகத்தில் இரண்டு சந்தான குளிகை சேர்த்துக் குடிக்கவும். பாக்கியுள்ள கஷாயத்தை மற்றுமிரு வேளைக்கு உபயோகிக்கவும். இவ்வாறு ஒரு மண்டலம் அருந்தினால் வாத குன்மம் நீங்கிவிடும்.

2. சுக்கு மிளகு திப்பிலி கடுக்காய்த்தோடு தேசாவரம் வேப்பிலையீர்க்கு வாய்விளங்கம் இவை வகைக்கு இரண்டு கழஞ்சு வீதம் ஒன்றேகால் படி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு முன்போல் செய்யவும்.

3. சுக்கு மிளகு திப்பிலி சிற்றரத்தை தேசாவரம் ஏலம் கண்டங்கத்திரி மூலம் தைவேளைவேர் வகைக்கு ஒரு கழஞ்சு வீதம் கூட்டி மேல்கண்டபடி கஷாயம் போட்டு சாப்பிடவும்.

4. சுக்கு மிளகு திப்பிலி (மும்முறை சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில் உலர்த்தப்பட்டதாகிய) சுத்தி செய்த கொடிவேலிவேர் ஏலம் குரோசாணி ஓமம் சீரகம் கருஞ்சீரகம் பெருங்காயம் கடுக்காய்த்தோடு வாய்விளங்கம் இவை ஒரு கழஞ்சு வீதம் சேர்த்து ஒரு படி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு முன்போல் செய்யவும்.

5. கழற்சிவேர் வெண்சாரணைவேர் சுத்திசெய்த கொடிவேலிக்கிழங்கு சுருளெச்சிவேர் சரக்கொன்றை வேர் நிலவாகை வேர் முருங்கைவேர் வெண்கொன்றை வெள்ளைப்பூண்டு இஞ்சி சீந்தில் கொடி மிளகு திப்பிலி இந்துப்பு ஓமம் சீரகம் இவை வகைக்கு முக்கால் கழஞ்சு வீதம் 1 படி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு முன் போல் செய்யவும்.

6. இந்துப்பு 3 ரூபா யெடை, வெண்காரம் வெள்ளைப்பூண்டு இவ்விரண்டும் 6 ரூபா யெடை, நவச்சாரம் 2 கழஞ்சு; தேங்காய்ப்பால் சின்னப்படிக்கு 2 படி; பயத்தங்காய்க்கள்ளி அல்லது கொடிக்கள்ளியின் பால் 2 ஔன்ஸ், இவைகளை ஒன்று சேர்த்துக் காய்ச்சி மெழுகு பதத்தில் இறக்கி வடித்து வைத்துக்கொள்ளவும். பிறகு ஒரு ஔன்ஸ் வெந்நீரில் 16 சொட்டு ஷை தைலம் விட்டு காலை வேளையில் மட்டும் 10 நாள் வரை சாப்பிடவும். அதன்பின் வெள்ளைப்பூண்டு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி பெருங்காயம் கடுக்காய்த்தோடு வெள்ளாமணக்கின் வேர், நைவேளைவேர், இவை வகைக்கு ஒன்றரைக் கழஞ்சு வீதம் முன்போல் 1 படி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு 3 குளிகை வீதம் காலை மாலைகளில் 4 நாள் வரை சாப்பிடவும்.

7. சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, ஓமம், பெருங்காயம் வாய்விளங்கம், வசம்பு, ஜீரகம், ஏலம், அதிமதுரம் இவை வகை 1-க்கு ஒன்றேகால் கழஞ்சு வீதம் சேர்த்து 1 படி ஜலத்தில் முன்போல கஷாயம் போட்டு 3 குளிகை சேர்த்துக் குடிக்கவும்.

8. வெண்காரம், பெருங்காயம், இந்துப்பு சுக்கு இவை 3 கழஞ்சு வீதம் எடுத்து இளம் வறுப்பாக வறுத்துச் சூரணம் பண்ணி அதில் ஒரு சிட்டிகை எடுத்து 3 சந்தானகுளிகை சேர்த்துத் தேனில் குழைத்துக் காலை மாலை இரு வேளைகளிலுமாக 1 மண்டலஞ் சாப்பிடவும்.

முதற் பாகம் முற்றும்.

இரண்டாம் பாகம்.

இனிச்சந்தானோற்பத்திக்குத் தடையாக இருக்கக்கூடிய 8-வித கர்ப்ப ரோகங்களின் விவரங்கள்

1. சூதக சன்னி 2. நிதம்ப சூலை. 3. சூதக வாயு. (சூசிகா வாயு, சூதகவலி, சூதகக்கட்டு) 4. கர்ப்ப பயிப்பிருதி. 5. இரத்தசூலை. 6. இரத்த சிராவம் (பெரும்பாடு—தவாலை) 7. கர்ப்பக்ஷயம். 8. கர்ப்ப வேதனை என்பனவாம்.

ஸ்திரீகள் மாதவிடாயாகுங் காலத்தில் அடி வயிற்றில் மிகுந்த வேதனையும் காய்ச்சலும் புலப்பமுமுண்டாகி இரத்தம் திடீரென்று நின்றுவிடும். இதுவே சூதக சன்னியின் அடையாளமாம்.

இதற்குப் பரிகாரம்.

வறுத்த பெருங்காயத்தைப்பொடித்து அதில் 1-கழஞ்சும், 3-சந்தான குளிகையும்; சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, வெள்ளை யெருக்கின் பூ, வசம்பு, தேசாவரம் வகைக்கு

1-கழஞ்சு வீதம் இ படி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு அரைக்கால் படியாக வற்றவைத்துக் காலை மாலை இரு வேளைகளும் உபயோகிக்கவும். இவ்விதம் 20-நாள் சாப்பிட்டால் பூராவும் குணமாகும்.

2-நிதம்ப சூலையின் விபரம்.

பிரசவ காலத்தில் யோனியானது மலர்வதாலும் அல்லது ஸ்திரீயினுடைய இடுப்பைத் தலையணையினாலுயர்த்தி வைத்துச் சம்போகஞ் செய்வதனாலும் யோனியில் வாயு தங்கி இரத்தமும் ஜலமும் வெளியே செல்லாமல் தடைப்பட்டு அவ்விரண்டும் அங்கேயே தங்கி சவ்வு மூடி வளர்ந்து சிரட்டை நீங்கின கொப்பரைத் தேங்காய் போல் உருண்டு சிறிது சிறிதாக நீர் சிந்திக்கொண்டும் இடுப்பிலும் தொடைகளிலும் உளைதலுண்டாகிக் கொண்டுமிருக்கும். இதுவே நிதம்ப சூலையின் அடையாளம்.

இதற்குப் பரிகாரம்.

நூறுருபாய் யெடை வெள்ளைப்பூண்டை 16படிஜலத்தில் கஷாயம்போட்டு 2-படியாக வற்றவைத்து வடிக்கட்டி எடுத்துக்கொள்ளவும். கடுகு, தேவதாரம், நெல்லிக்காய்த்தோடு, சுத்திசெய்த கொடிவேலிவேர், பெருங்காயம், சிறுதிப்பிலி, வெள்ளைச்சிவதை இவை ஒரு கழஞ்சு வீதம் சேர்த்து முன்சொன்ன கஷாயம் விட்டரைத்து விழுதுபோல் செய்துவைத்துக்கொண்டு பாக்கியுள்ள மேற்படி கஷாயத்தில் ஒன்றரைப்படி சித்தாம

ணக்கெண்ணெயும் அரைக்கால்படி ஆட்டின்பாலும் கால்படி கொடிக்கள்ளிப் பாலும் கலந்து முன்சொன்ன விழுதையும் போட்டு மெழுகுபதத்தில் காய்ச்சி எடுத்துக்கொள்ளவும். அதிலிருந்து காலை மாலை 1-கழஞ்சு வீதம் எடுத்து 3-நாள் குடிக்கவும். அதன் பின் சதகுப்பை, சுத்திசெய்த பறங்கிப்பட்டை, சீரகம், இந்துப்பு, சுக்கு, மிளகு, சிறுதிப்பிலி, பெருங்காயம், வசம்பு, ஏலம், மஞ்சள், கார்போகரிசி, வெள்ளைப்பூண்டு இவை வகைக்கு 1-கழஞ்சு வீதம் 1-படி ஜலத்தில் கஷாயம்போட்டு அரைக்கால்படியாக வற்றவைத்து அதை 3-பாகஞ் செய்து வேளை 1-க்கு 3-சந்தானகுளிகை வீதமாக 3-வேளை குடிக்கவும். இவ்விதம் அரை மண்டலம் சாப்பிட்டுவந்தால் நிதம்பசூலை நிவர்த்தியாகிவிடும்.

3. சூதகவாயுவின் குணங்கள்.

மிதமிஞ்சிய சம்போகத்தால் உஷ்ணம் அதிகரித்து வாயுவும் சூடும் மேலிட்டு, சூதகஸ்தானத்தில் சென்று கருக்குழியை மூடிவிடும். அதன் பின் அந்தச் சூட்டோடு கூடிய இரத்தமானது உடம்பில் பரவுங்காலத்தில் வாயுவானது அபானத்தில் தங்கியிருக்கும். இதைத் தான் 'சூதகவாயு' என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், இதற்கு வேறு சில அடையாளங்களுண்டு. அவையாவன:—மாதவிடாய்க் காலங்களில் அடிவயிற்றில் மிகுந்த வேதனையுண்டாகும். இரத்தம் வெளியேறாமல் தடைப்படும்,* தலைவலியுண்டாகும், வயிறும் சரீரமும் பருத்துத் தோற்றும்.

இதற்குப் பரிகாரம்.

தோல்சீவி வில்லைவில்லையாக நறுக்கிப்போட்டிருக்கிற 60-ரூபாய் எடைச் சுக்கைக் கண்டங்கத்திரி, தூதுவளை, கருநொச்சி, எருக்கு, கரிசாலங்கண்ணி, பெருஞ்சாரணை இவைகளின் இலைச்சாற்றில் ஒரு நாளும், பிறகு முறையே எலுமிச்சம்பழச்சாறு, முருங்கைப்பட்டைச்சாறு, புங்கம்வேர்ச்சாறு, பால் இவைகளால் ஒவ்வொரு நாளும் ஊறப்போட்டு நிழலில் உலர்த்தி இடித்து வஸ்திரகாயஞ் செய்து வைத்துக்கொள்ளவும். வாய்விளங்கம், தேசாவரம், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, ஏலம், ஓமம், இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி, தாளிசபத்திரி, கடுக்காய், தானிக்காய், சீரகம், கருஞ்சீரகம் இவை வகைக்கு 3-ரூபாயெடை சேர்த்துப் பொடித்து முன் வஸ்திரகாயஞ் செய்துவைத்திருக்கும் பொடியோடு சரிபாதி சர்க்கரை சேர்த்து அதில் ஒரு நெல்லிக்காயளவு பொடி யெடுத்து 2-சந்தானகுளிகை சேர்த்து இருவேளையுமாக 1-மண்டலம் சாப்பிட்டுவந்தால் மேலேசொன்ன எல்லா வியாதிகளும் குணமாகிவிடும்.

4. கர்ப்பவிப்பிருதியின் குணங்கள்.

வயிற்றில் இரத்தம் கட்டிபோன்றிருந்து அதனால் சகிக்கமுடியாத வலியுண்டாதல், தலைவலி, இருதொடைகளிலும் கடுப்புவலி ஆகிய இவ்வலைத் தொந்தரவுகள் புரிதல்; மாதவிடாயானால் இவை நீங்கிவிடும். இதுவே கர்ப்பவிப்பிருதியாம்.

இதற்குப் பரிகாரம்.

ஒரு பிட்டிகை சீனியில் 30-சொட்டு சித்த தைலம் விட்டுச் சாப்பிடவும். பிறகு நன்றாக(ப் பேதியாகவேண்டியவரை) வெந்நீர் குடித்துவரவேண்டும். பேதியானபின் ஸ்நானஞ்செய்து சாப்பிடவேண்டும்.

வேறொருமுறை.

தைவேளைவேர், சிற்றாமணக்கின்வேர், நிலவாகை வேர், மஞ்சள், கடுக்காய்த்தோடு, இந்துப்பு, வெள்ளைப் பூண்டு, வெங்காயம், வாய்விளங்கம், ஏலம், இவை (வை) கழஞ்சு வீதம் எடுத்து 1-படி ஜலத்தில் கஷாயம்போட்டு அரைக்கால்படியாக வற்றவைத்து சந்தான குளிகை 2 சேர்த்து இருவேளையும் 1-மண்டலம் வரை சாப்பிடவும். அவ்விதஞ்செய்துவந்தால் பூராவும் சௌக்கியமாகும்.

5. இரத்த சூலையின் குணங்கள்.

மாதவிடாய்க் காலத்தில் அடிவயிறு மிகவும் புரட்டி வலித்தல், நாள்பட்ட இரத்தம் அடிவயிற்றில் தங்கியிருத்தல், இரத்தம் அதிகமாகப் போகுதல், இடுப்பிலும் தொடைப்பக்கங்களிலும் மிகுந்த உளைச்சலுண்டாதல், கருப்பம் நழுவிப்போதல் ஆகிய இவையாம்.

இதற்குப்பரிகாரம்.

சிற்றாமணக்கெண்ணெய், முருங்கைவேரின் சார், இவை அரைப்படி வீதம் ஒரு படி பசுவின் பாலில் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளவும். அதிமதுரம் கொல்லங்கோவைக்கிழங்கு இவை 10-ரூபாயெடை வீதமும், கடுக்

காய்த்தோடு முக்கால் ரூபாயெடையும் சேர்த்து பசுவின் பால் விட்டரைத்து மேற்படி எண்ணெயில் சேர்த்துக் காய்ச்சி மெழுகுபதத்தில் வடித்தெடுத்துக்கொண்டு, அதில் 1-கழஞ்சு விதம் காலையில் சாப்பிடவும். பிறகு மாலையில் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, அதிமதுரம், கடுக்காய்த்தோடு வாய்விளங்கம், ஏலம் இவைவகைக்கு 2-கழஞ்சுவீதம் (கவ)படி தண்ணீரில் கஷாயம்போட்டு ஐ-படியாகவற்றவைத்து சந்தான குளிகை 3-சேர்த்து 1-மண்டலம் சாப்பிடவும்.

6. கேர்ப்பசூலையின் குறிகள்.

மிதமிஞ்சின சம்போகத்தாலும், மற்றும் பல காரணங்களாலும், கருக்குழியில் காற்று அடைபட்டு இரத்தக்கட்டியுண்டாகி (உடம்பில் வியாபித்து) இரண்டு புளியம்விதைபோல் உருண்டு மாமிசத்திரத்துடனும் வயிற்றிலும் சஞ்சரிக்கும். அதனால் உடம்பிற்கு பல குறைவு உண்டாகும்.

இதற்குப் பரிகாரம்.

மாதவிடாய் கழித்து ஸ்நானஞ்செய்த நான்காவது நாளில் (4-வது கெர்ப்பவிப்பிருதியில் சொன்னதுபோல்) சித்த தைலஞ் சாப்பிடவும், அங்ஙனஞ் செய்யின் ஆமாசயம், பக்குவாசயம், கெர்ப்பாசயம், இவைகளில் உள்ள சகலவிதமான கல்மஷங்களும் நீங்கிவிடும். பிறகு இந்துப்பு, பெருங்காயம், சிறுதிப்பிலி இவைகளைச் சமனெடையாகக் கூட்டி இளம் வறுப்பு வறுத்துப் பொடிபண்ணி அதில் ஒரு சிட்டிகை எடுத்து சந்தான குளிகை

2-சேர்த்துத் தேனில் சாப்பிடவும். அல்லது ஏலம், வாய்விளங்கம், அதிமதுரம், இவை 4-கழஞ்சு வீதம் ஒருபடி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு (ஐ) படியாக வற்றவைத்து சந்தான தாயினி 2-சேர்த்துக் காலை மாலைகளில் 1-மண்டலம்வரை சாப்பிட்டு வந்தால் கர்ப்பசூலை நீங்கிவிடும்.

7-கேர்ப்ப சிராவத்தின் குணங்கள்.

கடுமையான சம்போகம் அடிக்கடி சேர்க்கை ஆகிய இரண்டு காரணங்களால் கருக்குழியிலும் தொப்புளின் கீழிலும் உஷ்ணவெடிப்புகளுண்டாகும். அவ்வெடிப்புகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அவை ஆறுவதற்கு முன்னும் சேர்க்கை செய்தால் அவ்வுஷ்ண வெடிப்புகள் முன்னிலும் பன்மடங்கதிகமாக வெடித்து அவ்வெடிப்பிலிருந்து இரணங்களுண்டாகி அவற்றினின்றும் செவ்விளநீர் ஜலம் போலும் இரத்தங்கலந்த ஜலம்போலும் இரத்தம் வெளியாகும். தவிரவும், வயிற்றுவலி, கை காலுளைதல், நாவறட்சி, பலக்குறைவு, ஞாபக சக்தியின்மை முதலியவைகளும் உண்டாம். இதுவே துவாலையெனப்படும்.

இதற்குப் பரிகாரம்,

2-பணவெடை பைரவ சிந்தூரத்தைப் பசுவின் நெய்யில் குழைத்துக் காலைமாலை இரு வேளைகளிலுமாக 21-நாள் சாப்பிட்டுவந்தால் இரத்தச் சிராவம் நீங்கிச் சுகமாகும்.

8-கேர்ப்பக்ஷயத்தின் குறிகள்.

மாதவிடாய்க் காலத்தில் அடிவயிற்றில் சுருக்கெனக் குத்துவதாகத் தோன்றும். இரத்தமானது மாம்சம் கழு

வின ஜலம்போல் போகும். (சம்போக காலத்திலும் இந்தப்படியே போய்க்கொண்டிருக்கும்.) 2, 3, மாதத்திற் கொருமுறை மாத விடாயாகும். சரீரம் வெளுத்துத் தோன்றும். அரிப்புண்டாகும் வாந்தி யெடுக்கும். (இந்தக் குறிகள் கர்ப்பப் புழுவினாலும் கர்ப்போற்பத்தியின் தடைகளைத் தெரிவிக்கின்றன.) இதுவே கர்ப்ப க்ஷயமாகும்.

இதற்குப் பரிகாரம்.

பாகலிலை, தைவேளையிலை, கும்மட்டிக்காய் வேப்பிலை, மாதுளையிலை, வெள்சாரணையிலை, சிற்றாமணக்கிலை, எருக்கிலை, இவைகளின் சார் (இ) படி வீதமும் வேப்பெண்ணெய், ஆமணக்கெண்ணெய் இவை (இ) படி வீதமும் சேர்த்து அதில் 4-கழஞ்சு மாதுளை வேரையும் (16) கழஞ்சு பாகல் வேரையும் (ஷை சாற்றில் எதையாவது விட்டு) வெண்ணெய்போல் அரைத்து ஷை தைலத்தில் சேர்த்துக்காய்ச்சி மெழுகு பதத்தில் எடுத்து வடித்து வைத்துக் கொள்ளவும். இதிலிருந்து தினந்தோறும் 1-கழஞ்சு வீதம் காலை நேரத்திலும் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, மாதுளைவேர், வாய்விளங்கம் இவ்வகைக்கு (கஅ) கழஞ்சு வீதம் ஒருபடி ஜலத்தில் கஷாயம் போட்டு (அ) படியாக வற்றவைத்து அதில் பாதிகஷாயமெடுத்து அத்துடன் சந்தான குளிகை 1- கூட்டி: இரண்டு வேளைகளிலுமாக 1-மண்டலம் சாப்பிட்டு வந்தால் கர்ப்ப க்ஷயம் அடியோடு நீங்கிவிடும்.

நவக்கிரக தோஷ பரிகாரம்.

இனி ஜாதகத்தில் நவக்கிரகங்களால் புத்திரோற்பத்திக்குத் தோஷஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பக்ஷத்தில்

அடியில் கண்டபடி பரிகாரஞ்செய்தால் அவசியம் சற்சந்தானம் கிடைக்கும்.

(ஸ்ரீவாமேஶ்வர தந்த்ரே [illegible])

[illegible] (1)

[illegible] (2)

[illegible] (3)

[illegible] (4)

[illegible] (5)

"[illegible]"

என்றும் இம்மந்திரத்தை 108-தரம் ஜெபஞ்செய்ய வேண்டும்.

இதன் பொருளும் பரிகாரஞ் செய்யும் விதமும்.

பூஜை செய்பவர் சனிக்கிழமையன்று காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்தபின் ஒரு தனியான இடத்தைப் பூஜைக்காகச் சுத்தம் செய்துகொண்டு, முன்னமே நவக்கிரக சாந்திக்காக தயார் செய்திருக்கின்ற பூஜாத் திரவியங்களால் விதிப்படி பிள்ளையார் பூஜை செய்யவேண்டும். பிறகு மஞ்சள் பொடி, மாப்பொடி முதலிய ஐந்துவர்ணப் பொடிகளால் நவக்கிரக சக்கரம் போட்டு அதில் 9-கிரகங்களின் பிரதிமைகளையும் ஸ்தாபித்து ஷோடச (16) உபசாரங்களுடனும் பூஜை செய்யவும். அதன்பின் ஷடி பூஜைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு நுனி வாழையிலை போட்டு அதன் மீது தானியம் பரப்பி அதன்மேல் மற்றுமோர் நுனியிலை போட்டு அப்பால் அரிசி நிறைத்து அதில் கமலமெழுதி, பிறகு (நூல் சுற்றி யலங்காரஞ் செய்துள்ள) மண்குடம் வைத்து அக்குடத்திற்குள்ளே எருக்கின் வேர், ஊமத்தைவேர், நாயுருவி வேர், அருகின் வேர், ஆலின் வேர், அரசின் வேர் வன்னியிலை, மாவிலை, அத்தியிலை, பசுவின் பால், பசு நெய், அரிசி, கடலை, பாசிப்பயறு, கோதுமை, எள்ளு, பசு மூத்திரம், வெண் கடுகு, தர்ப்பை, சந்தனம், தேன் இவைகளில் ஒரு கைப்பிடியளவு போட்டு ஷடி குடத்தை மற்றோர் மண் தட்டினால் மூடித் தண்ணீர் வழியாமல் செய்து அந்தக் கலசத்தை "ஓம் நமோ பாஸ்கராய" என்னும் மந்திரத்தினால் பூஜை செய்து வைத்திருந்து அன்று மாலையில் ஷடி பூஜை செய்வோரும் அவரது பக்திக்களுமாகக் கலசத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கென்

றே குறிப்பிட்டப்பட்ட அரசமரத்தின் வட பாகத்தில் ஒரு குழிதோண்டி அதற்குள் கர்த்தாவானவன் ஷடி கலசத்தை வைத்து மூடிவிட்டுத் திரும்பிப் பாராமல் வீடு வந்து சேரவும். (சரீர அசௌகரியத்தினால் எஜமானே அவ்விதஞ் செய்யமுடியாவிட்டால் புரோகிதரேனும், அல்லது மற்றும் எவரேனும், குறித்த மனிதரின் பெயரால் சங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு இவ்விதம் செய்யலாம்.)

வாசிநிலை யறிந்துகொள்ளவேண்டியதன் முக்கியமும் அதன் பயனும்.

வாசிநிலையறிந்து ஸ்திரீ புருஷர்கள் சேர்ந்தால் அவரவர் விரும்பிய வண்ணம் ஆண் பெண் சந்ததிகளையடையலாம். இதனைப்பற்றிச் சாஸ்திரங்கள் பின் வருமாறு தெரிவிக்கின்றன:—

புத்திரோற்பத்திக்குப் பொது லக்ஷணம்.

ஸ்திரீயானவள் மாதவிடாயான ஐந்தாவது தினத்தன்று இரவில் தன் வாசியானது இடது மூக்கின் வழியாயும் புருஷனுடைய வாசியானது வலது மூக்கின் வழியாகவும் சென்றுகொண்டிருக்கும்போது சம்போகஞ் செய்தால் புத்திரோற்பத்தி நிச்சயமாக ஏற்படும்.

மாதவிடாயான 5-வது தினத்தன்று காலையில் புத்திரோற்பத்தியை விரும்புகின்றவள், வெள்ளைக்காக்கண (த்தின்) ட்டையின் கொடியைப் பசுவின் பால் விட்டரைத்து ஒரு கழஞ்செடுத்து 2-ஔன்ஸ் பசுவின் பாலில்

கலக்கிக் குடிக்கவும். அன்று ராத்திரி ஸ்திரீயினு டைய இடதுவாசியானது, பிருதிவி தத்துவத்திலாவது அப்பு தத்துவத்திலாவது சென்றுகொண்டிருக்குங்கால் அவள் (தனது நாயகனுக்கும் வலது நாசியின் வழியாக அதே தத்துவம் நடைபெறுகின்ற சமயமுணர்ந்து) "எனக்குப் புத்திரனை யளிக்கவேண்டும்" என்று மும் முறை தன் பர்த்தாவைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அதன் பின்னரே ரதி செய்யவேண்டும்.

[illegible]

இதன்பொருள்.

முற்கூறிய வண்ணம் பகலில் மருந்தை அருந்தியும் இரவில் முன்சொன்னபடி பிரார்த்தனைசெய்தும் பின் னர் கணவனுடன் சேருகின்றவள் மலடியானாலும், நல்ல அழகும்-வசீகரத்தன்மையும் வாய்ந்த-நக்ஷத்திரங்களைப்போல் துலக்கும் திவ்விய சற்புத்திரனைப் பெறுவாள்.

[illegible]

அர்த்தம்.

வலது நாசியின் வழியாக வாசி செல்லுங்காலத் தில், ஸ்திரீ புருஷச்சேர்க்கையும், சுழிமுனையில் கர்ப் போற்பத்தியும் உண்டானால் அந்தக்குழந்தை அங்க ஹீனனாயும் விகாரமான உருவமுள்ளவனாயுமிருப்பான்.

[illegible]

போகத்திற்கு ஆரம்பஞ் செய்யும்பொழுது புருஷ னுக்குச் சூரியநாடி நடந்துகொண்டிருந்து இந்திரியம் ஸ்கலிதமாகுமுன் சந்திர நாடிசென்றால், அச்சேர்க்கை யானது புத்திரோற்பத்தியைத் தரமாட்டாது.

[illegible]

வாயு தத்துவம் நடைபெறுங்கால் கர்ப்பந்தரித்தால் அக்குழந்தையானது மிகுந்த துக்கமுள்ளதாயிருக்கும். ஜலதத்துவம் நடக்குங்கால் கருத்தரித்தால் அக்குழந்தை மகாகீர்த்திமானாயும், சுகசரீரியாகவுமிருப்பான். அக்கினி தத்துவம் நடக்கும்பொழுது கர்ப்பந்தரித்தால் அக்குழ

கழுவிவிடும். அல்லது பிறந்தாலும் அல்பாயுசுள்ளதாய் விடும். பிருதிவீ தத்துவம் நடக்கும்போது கர்ப்பந்தரித்தால் அந்தக்குழந்தை மகாசுகியாயும், அழகுள்ளவனாயும், சிமானுமிருப்பான்.

யதாவாது வெளவ்யாகாச ஹோமவாதம்

ஸாவ்ஸ்திதி: । வ்யாஹிதம் வாயுநிதிசேவ

வெவ்யாதிதசேவிநஸ்யதி ॥

ஜலதத்வம் நடக்குங்கால் கர்ப்பந்தரித்தால் அக்குழந்தை மேலான பிரபுவாயும், சுகசாலியாகவும், நல்ல போகங்களை யநுபவிப்பவனாயும், குறைவற்ற செல்வம் படைத்தவனாயுமிருப்பான். ஆகாயதத்துவம் நடக்குங்கால் கருத்தரித்தால் அக்கருவானது கழுவிப்போய்விடும்.

ஜாதேஹேத்ரு ஸாஸாதேந்தவதி: வாயுநாஹே

ஜாஹிதாஸவெர: । பேஷெவேஷா முஹூர்த்தா

ந்தி: வ்யாஸ் ஜாதஜாதவ்யா வர்ஜ்யதி: ॥

பூமிதத்துவம் நடக்கும்பொழுது கர்ப்பந்தரித்தால் அக்குழந்தை நல்லவர் போற்றும் நற்புத்திரனாயிருப்பான். ஜலதத்துவம் நடக்கும்போது கர்ப்பந்தரித்தால் அது பெண் குழந்தையாகப்பிறக்கும். நன்றாகவும் வாழும். அக்கினி, வாயு, ஆகாயம், ஆகிய இம்மூன்று தத்துவங்களும் நடக்கும் காலத்தில் கூடிக்கர்ப்பந்தரித்தால், அக்கர்ப்பமானது கழுவிவிடும். அல்லது பிறந்தவுடன் இறந்துவிடும்.

சுகப்பிரசவ மாகும்படி செய்கின்ற மந்திர யந்திர தந்திர ஔஷதங்கள்.

“ஏஜது தஶமாஸ்யோ கர்ப்போ ஜராயுணா ஸஹ

விஜிஹீஷ்வ”

அர்த்தம்.

“ஏஜது” என்னும் மந்திரத்தை 108 ஆவர்த்தி ஜெபஞ்செய்தால் உடனே சுகப்பிரசவமாகும். (அன்றியும் விஜிஹீஷ்வ என்னும் வர்க்கத்தை ஜெபித்தாலும் அவ்வாறே சுகப்பிரசவமாகும். இது அநுபோகமாம். இவ்விருமந்திரங்களையும் ருக்வேதம் அறிந்தவர்களிடம் நேரில் கேட்டுக்கொள்க.)

அல்லது.

“ஹிமவத்யுத்தரே பார்ஶ்வே ஸபரீ நாம

யக்ஷிணீ । தஸ்யா நூபுர ஶப்தேந விஶ

ல்யாஸவதி முக்திணீ” ॥

(இமயமலையின் வடபக்கத்தில் “சபரீ” என்னும் நாமம்புனைந்த ஓர் யக்ஷிணீ வசிக்கின்றாள். அவளது பாதசரங்களின் ஒலியால் கர்ப்பிணியானவள் சுகமே பிரசவிப்பாள்.) என்னும் இம்மந்திரத்தை 108-முறை ஜெபஞ்செய்யவேண்டும்.

மற்றுமோர் மந்திரம்.

(ஆ) படி எருமைப்பாலில் நருப்பலம் ஜாமணக்கெண்ணெய் சேர்த்து நன்றாக விரலால் கலக்கி "ஓம் க்லீம், ஸ்வாஹா" என்னும் மந்திரத்தை 108-முறை ஜெபஞ்செய்து பாதி உள்ளுக்குக்கொடுத்து மீதியை அடிவயிறு, யோனிஸ்தானம் இவைகளில் தடவவும். இவ்விதஞ்செய்தால் சுகப்பிரசவமாகும்.

வேறோர்முறை.

ஒரு கிண்ணத்தில் நல்லெண்ணெய் 1. பலமெடுத்து அதன்மேல் நுனியோடுகூடிய 21 அருகின்புல்லை ஒரு முடிச்சுப்போல் கட்டி வைத்துக்கொண்டு முன் 33-ம்பக்கத்தில் சொன்ன "[illegible]" என்னும் மந்திரத்தை 108 தரம் ஜெபித்துவரவும். அவ்வாறு ஜெபஞ்செய்யுங்கால் ஒவ்வொரு தடவையும் மேற்படி அருகின் முடிச்சிலேயே கிண்ணத்திலுள்ள எண்ணெயை சுற்றிச்சுற்றி (108 தரம்) பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (வலமாகச் சுற்றி) பிறகு அந்த எண்ணெயில் பாதியைக் கர்ப்பிணிக்குக் கொடுத்து பாக்கியுள்ளதை அடிவயிற்றில் அருகின் புல்லால் தடவி அதைக் கட்டோடு அவளது தலையில் சொருகிவிடவும். உடனே சுகமாகப் பிரசவிப்பாள்.

இன்னுமொரு ரகசிய மந்திரம்.

சுத்தமான தீர்த்தத்தை ஒரு டம்ளரில் எடுத்துக் கையில்வைத்துக்கொண்டு,

"ஓம் [illegible] ஸ்வாஹா" ॥

என்னும் இம் மந்திரத்தைச் சொல்லி 108-தடவை ஜெபஞ்செய்து மேற்படி தீர்த்தத்தைக் கர்ப்பிணிக்குக் கொடுத்துக் குடிக்கச்செய்யவும்.

இனியுமோர் கைகண்ட மந்திரம்.

"ஹ்ரீம், ஓம், ஸ்ரீம், [illegible]" என்கிற மந்திரத்தைப் பிரசவ அறையில் 108 தடவை சிரத்தையுடன் ஜெபஞ்செய்தால் கட்டாயம் சுகப்பிரசவமாகும். பிறந்த குழந்தை சிரஞ்சீவியாகவுமிருக்கும்.

சுகப்பிரசவ யந்திரம்.

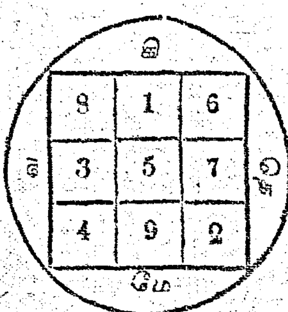

இந்த யந்திரத்தை ஒரு காகிதத்தில் எழுதிவைத்துக்கொண்டு பிரசவவேதனை உண்டானவுடன் மேற்படி

கர்ப்பிணியின் கண்ணில் படும்படியான இடத்தில் வைத்து இதனையே பார்க்கும்படி செய்தால் உடனே குழந்தை சுகமாகப் பிறக்கும்.

சுகப்பிரசவமாகும்படி செய்யும் மந்திரங்கள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அர்த்தம்.

ஒரு நெல்லிக்காயளவு வெள்ளைச்சாரணைவேரைத் தூள் பண்ணி யோனிக்குள் தடவினால் எவ்வளவு கஷ்-

டப்பட்டபோதிலும் அக்கணமே சுகப்பிரசவமாகும். அல்லது, வெள்ளைக்குன்றிமணியின் வடக்குவேரைக் கொண்டுவந்து பிரசவவேதனைப்படுகிற கர்ப்பிணியினுடைய அடிவயிற்றில் கட்டிச் சிறிதுநேரஞ் சென்று அவிழ்த்துவிட்டால் வெகு எளிதில் பிரசவமாகும். அல்லது ஆடாதோடையின் வடக்குவேரை 7-நூலோடு சேர்த்து அடிவயிற்றில் கட்டினால் அப்பொழுதே பிரசவமாகும். அல்லது, ஸஹதேவியினுடைய வடக்குவேரைக் கொண்டுவந்து முன்போல் கட்டினாலும் அவ்விதமே சுகப்பிரசவமாகும். அல்லது, 4-அங்குலம் நாயுருவியின் வேரைக் கர்ப்பிணியின் யோனிக்குள் ஏற்றிவைத்தால் உடனே பிரசவமாகும்.

மற்றும் கைக்கண்டதோர் அருமையான முறை.

7-தடவை தண்ணீர்விட்டுச் சுத்தஞ்செய்த நாக்குப்பூச்சி 3-ரூபா எடை, சீனி 1-ரூபா எடை, இவைகளை ஒரு பாத்திரத்தில் ஒன்றாகச் சேர்த்து இழைத்தால் அவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்து குழம்புபோலாகும். இதைக் கர்ப்பவேதனையுள்ள ஸ்திரீக்குக் கொடுத்தால் உடனே சுகமாகப்பிரசவிப்பாள். பிரசவகாலத்திலுண்டான சன்னி, கைகால் உளைதல், பலக்குறைவு, இடுப்புவலி, முதலிய எல்லா உபாதிகளும் நீங்கிச் சுகமடைவாள்.

தாய், சிசு, இருவரையும் பூதப்பிரேத பைசாச உபாதிகளினின்றும் காப்பாற்றும் முறை.

[illegible] (1)

பில்வதேவ: ப்ருகசாங்கவ்யா ஸ்ருஷா
ஸமுத ஜ்வாஸ்யெ | ஸாகினீராக்ஷஸா: ப்ரே
தா: பிஸாசா ப்ரஹ்மராக்ஷஸா: || (2)

லசுநாதிகொ ஆமாதிகஸ்ய ஜ்வரோ நஸ்யதி
த்ருஷ்ணயா |

அர்த்தம்.

வில்வவேர், தேவதாரம், பகவின் கொம்பு, செங்கடுகு, பூனைமலம், கோட்டம், இலவங்கப்பட்டை, இவை சமனெடையாக எடுத்து யானைமூத்திரம் விட்டரைத்து நிழலில் காயப்போட்டு பொடிசெய்து பிரசவித்த அறை எங்கும் தூபம் போடவும். (புகைக்கவும்) இவ்விதஞ் செய்தால் சாகினி, பூதம், பிசாசு, பிரம்மராக்ஷஸ் முதலிய துர்த்தேவதைகளின் உபத்திரவங்களும் காய்ச்சல் முதலிய வியாதிகளும் நீங்கும். சிசுவும் தாயும் சௌக்கிய மாய் வாழ்வர். தூபம் போடும்போது 108-தரம் ஜெபிக்கவேண்டிய மந்திரமாவது:—

“ஓம், ப்ராவிதம், ஸாஹெ ஹும், ஹ:, ஸ்வாஹா,”
என்பதாம்.

கர்ப்போற்பத்தி கணேச மந்திரம்.

கர்ப்பமுண்டாகவேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்கள் அடியில்கண்ட ஸ்ரீகணேச மந்திரத்தைப் பக்தியோடு ஜபிக்கவேண்டும்.

(ஸந்தானப்ரத மஹாகணபதேர்:)

“ஓம், ஸந்தாநமாமணவதெ ரக்ஷாத்ரூகம்
ஸ்வாஹா”

இம்மந்திரத்தை தினந்தோறும் 108-முறையாக 1-மண்டலம்வரை (சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும்) ஜபித்துவந்தால் நிச்சயமாகக் கர்ப்போற்பத்தியாகும். அன்றியும் இதனைக்குறித்து ஒளஷதம் சாப்பிடும்போதும் அதனை (இடதுகையில்) ஓர் இலையில்வைத்து வலதுகைவிரல்களால் தொட்டுக்கொண்டு மேற்சொன்ன கணேச மந்திரத்தை 7-தடவை ஜெபஞ்செய்தும், பிறகு அந்த மருந்தை வலது கையால் பூராவும் மூடிக்கொண்டு திரும்ப 7-முறை ஜபித்தும், உட்கொள்ளவேண்டும்.

கர்ப்பபோஷணம்.

கர்ப்போற்பத்தியானபின்னர், ஒவ்வொரு மாதமும் அக்கருவின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கக்கூடிய நோய்களை நீக்கிக் கர்ப்பபிண்டத்தைப் போஷித்து வரும் உபாயங்களாவன:—

1-வது மாதத்தில் கர்ப்பிணிகளுக்கு வயிற்றில் சிறிது சிறிதாக வலிதோன்றினால் தாமரைப்பூ, சந்தனம் விளாமிச்சைவேர், இவை சமனெடை யெடுத்துக் குளிர்ந்தஜலம் விட்டரைத்து ஒரு பெரு நெல்லிக்காயளவு பசுவின் பாலில் கலந்து 7-நாள் வரையில் காலை மாலைகளில் அருந்திவந்தால் முன்சொன்ன வலிபூராவும் குணமாகிவிடும்.

2-வது மாதத்தில் உண்டாகின்ற நோய்களுக்குத் தக்கோலம், தாமரைப்பூ, இவ்விரண்டையும் முன்சொன்னபடி யரைத்து 7-நாள்வரை காலை வேளைகளில் மட்டும் 2-ஞான்ஸ் பசுவின்பாலில் கலக்கிக்குடிக்கவும். உடனே அனுகூலமாகும்.

3-வது மாதம் வயிற்றில் வேதனையும் கைகால்களில் உளைதலும் உண்டானால் வெள்ளைத்தாமரை மொட்டும் செங்கழுநீர்க்கிழங்கும் சமனெடை எடுத்து முன்போல் அரைத்து ஆவின் பாலில் கலக்கிக் காலைவேளைகளில் மட்டும் 7-நாளருந்தக் குணந்தரும்.

4-வது மாதம் வயிற்றுவலியும் இரத்தமும் கண்டால் அதிமதுரம், கொச்சிவேர், சிற்றரத்தை, சிறுதேக்கு, நன்னாரி, இவை சமனெடை எடுத்தரைத்து ஒரு நெல்லிக்காயளவு முன்போல் உட்கொள்ளச் சுகமாகும்,

5-வது மாதம் வயிற்றுநோயும் பலக்குறைவும் இருந்தால் ஆம்பல்பூவும், விளாமிச்சைவேரும், சமனெடை அரைத்து முன்போலருந்த எல்லாவலிகளும் தீரும்.

6-வது மாதம் கர்ப்பிணியினது குடல் சுற்றிச் சுழன்று வலிப்பதும் சிறுநீர் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக இறங்குவதுமாக இருந்தால், நெருஞ்சி, முள்ளுமுருங்கைவேர், அதிமதுரம், ஓரிலையின்வேர், குருந்தொட்டிவேர், இவை சமனெடை எடுத்துப் பாலில் அரைத்து மேற்சொன்னபடி செய்தால் எல்லாத்துன்பங்களும் நீங்கி ஆரோக்கியமாயிருக்கும்.

7-வது மாதத்தில் கர்ப்பிணிக்குக் கால் உளைதலும் வயிற்றுநோயும் உண்டானால் விளாமிச்சைவேர், சந்தனம், தக்கோலம், இவை சமனெடை எடுத்து சுத்தஜலம் விட்டரைத்து ஒரு நெல்லிக்காயளவு தண்ணீரில் கலக்கி முன்போல் சாப்பிட்டால் மேலேசொன்ன உபாதிகள் முழுதும் நீங்கிச் சௌக்கியமுண்டாகும்.

8-வது மாதத்தில் கைகால் உளைதலும், பலக்குறைவும், பசியின்மையுமிருந்தால் விளாவின்வேர், வில்வவேர், சிறுகத்திரியின்வேர், வன்னிவேர், கரும்பின்வேர், பாதிரிவேர், இவை சமனெடை எடுத்துப் பசுவின் பால் விட்டரைத்து ஒருநெல்லிக்காயளவு 7-நாள் காலையில் உட்கொண்டுவந்தால் எல்லா உபாதிகளும் நீங்கிச் சிசுவும் நன்றாக வளர்ந்துவரும்.

9-வது மாதத்தில் கர்ப்பிணிக்கு வயிற்றிலுண்டாகின்ற பலவித நோய்களுக்கும், ஆலம்பட்டை, மருதம்பட்டை, இவ்விரண்டையும் பால்விட்டரைத்து முன்போல் விழுங்கினால் வயிற்றிலுண்டான உபாதிகள் பூராவும் நீங்கிச் சிசுவும் புஷ்டியாகும்.

10-வது மாதத்தில் கர்ப்பிணிக்கு முன்சொன்ன உபாதிகளிருந்தால் இலுப்பைப்பூவும், சர்க்கரையும், சமனெடை கூட்டி அரைத்துப் பசுவின் பாலில் கலக்கிக் குடிக்கவும் அல்லது அதிமதுரம், தேவதாரம், சுக்கு, இவை சமனெடை எடுத்து முன்போல் பால் விட்டரைத்து அருந்தினால் பூரண சுகமுண்டாகும். கர்ப்பமும் நல்ல வளர்ச்சிபெற்றுச் சுகதேகியாய் வாழும்.

வசூரி (அம்மை).

இனிக்கர்ப் போற்பத்திக்கு மிகவும் தடையா யிருக்கின்ற வசூரி நோயின் காரணத்தையும் அதன் நிவர்த்தியையும் தெரிவிப்போம். உஷ்ணமானது அளவுக்கு மிஞ்சியுண்டாகிச் சரீரத்தின் எல்லா அவயவங்களிலும் பரவி எலும்பில் சம்பந்தித்துப் பின்னர் மஜ்ஜையில் நுழைந்து மூளையைத் தாக்கும் காலத்தில் அத்தகைய உஷ்ணந்தங்க இடமின்றிச் சுவரவுருவமாய் வெளிப்பட்டு முத்து முத்தாக வெடிக்கும் வியாதிக்கே 'வசூரி' என்றுபெயர். இதில் 14-வகையுண்டு.

அவையாவன:—

1. பனைமுகிரியம்மை.	8. கரும்பனிச்சை.
2. பாலம்மை.	9. வெந்தய அம்மை.
3. மிளகம்மை.	10. பாசிப்பயற்றம்மை.
4. வரகுதரியம்மை.	11. கொள்ளம்மை
5. கல்லுதரியம்மை.	12. விச்சிரிப்பம்மை.
6. உப்புதரியம்மை.	13. நீர்க்கொள்ளுவான்.
7. கடுகம்மை.	14. தவளையம்மை.

இப்பதினான்கு அம்மைகளில் 8-வது சொன்ன கரும்பனிச்சையம்மை போட்டினால் கர்ப்போற்பத்தியாக மாட்டாது. ஆகையால், அவர்கள் அடியில் தெரிவிக்கின்றபடி செய்தால் மேற்படி அம்மையின் வேகந்தணிந்து புத்திர பாக்கியத்தைப் பெறுவார்கள். அதாவது:—இவ் வாயுர்வேத சித்தவித்தியாலயத்திலுள்ள "சந்திராமிருத பஸ்மம்" உபயோகித்தால் உடனே வசூரி வேகத்தை மாற்றும். கர்ப்போற்பத்தியாகும்.

இனி வசூரியே போட்டாமல் தடுப்பதற்கு உபாயம்.

தடுமையாகச் சுவரம் அடிக்கும்போது "சுவாஹரி" என்னும் சிந்தூரத்தை (இ) பணவெடைவீதம் 3-நாட் காலை மாலைகளில் தேனில் சாப்பிட்டால் வசூரியேவாரா. (பக்கங்களில் வசூரிக்) காய்ச்சல் மும்முரமாக யிருக்கும் பொழுது பார்க்கலாம். கைகண்டமுறை.

(குறிப்பு. "வசூரி" என்பது ஒரு கொடிய உஷ்ண நோயே யன்றித் தெய்வமல்ல. ஆனால் அதனையேதோ ஒரு தேவதையென்றும், அதற்கு மருந்துகொடுத்துச் சாந்தப்படுத்தினால் அத்தேவதை கோவித்துக்கொண்டு கண் காதைக் கெடுத்துவிடுமென்றும் சிலர் கூறுவது முற்றிலும் தவறு. கண் காதுகள் கெட்டுப்போவதற்கு சிகிச்சை செய்யத்தவறியதே காரணமன்றி வேறொன்று மின்று. இதனைச் சாஸ்திரத்தின் மூலமாயறிய விரும்புவோர் அகஸ்தியரது "வசூரிவிளக்க"மென்னும் புத்தகத்தை காண்க.)

மேகரோகங்கள்.

அளவுக்கு மிஞ்சிப் போகஞ்செய்கின்ற ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு மூலாதாரத்தில் கொதிப்புண்டாகி மேகஞ் செனித்துச் சிரசுவரை வெந்துருகித் தாதுகெட்டுச் சரீர நரம்பெல்லாம் பலமிழந்து பிரமேகம் (நீரிழிவு) உண்டாகும். அப்பால் வெட்டை (திராப்புண்) முதலியன பெருகி 21-பிரமேகங்களும் உற்பத்தியாகும். இவைபுத்திரோற்பத்திக்கு மிகத் தடைசெய்வன வென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? (தற்காலம் பலர்க்கும் மேகரணம், மேகசூலை, மேகவிப்பிருதி, முதலிய நோய்களுண்டாவது பிரத்தியக்ஷம்).

இவற்றின் நிவர்த்தி.

இராஜ மார்த்தாண்ட பஸ்மம் (இ) பணவெடையாக காலை மாலை யிரண்டுவேளைகளிலும் ஒரு மண்டலம்வரை சாப்பிட்டு வந்தால் மேஹ வியாதிகள் எல்லாம் நீங்கி சுகமுண்டாகும்.

புணர்ச்சிக்கு விலக்கவேண்டிய நட்சத்திரங்கள்.

"காலற்றன வுடலற்றன தலையற்றனநாளில்
கோலக் குயமாடவார் தமைக்கூடின் மலடாவார்"
என்று சோதிட கிரகசிந்தாமணி கூறுகின்றது.

காலற்றநாள்.	உடலற்றநாள்.	தலையற்றநாள்.
கார்த்திகை,	மிருகசீருஷம்,	புனர்பூசம்.
உத்திரம்.	சித்திரை,	விசாகம்,
உத்திராடம்.	அவிட்டம்.	பூரட்டாதி.

ஆகிய இவ்வொன்பது நாட்களும் புணர்ச்சிக்குக் கூடாதாம். இதனைப் பொருட்படுத்தாது கூடினுல் மலடாவார்.

கர்ப்பிணிகள் பத்துமாதமும் செய்யவேண்டிய தேவ ஆராதனைகள்.

2-வது மாதத்தில் இரட்டைப் பிள்ளையார் வைத்துப் பூசைசெய்து இரட்டைப் பழமும் பொங்கலும் நைவேத்யம் செய்தல்.

3-வது மாதத்தில் குலமெழுதிப் பொங்கல் நைவேத்தியம் செய்தல்.

4-வது மாதம் நாகம்வரைந்து பொங்கல் நைவேத்தியம் செய்தல்.

5-வது மாதம் பரமசிவனைப் பூஜித்துப் பூச்சூடற் செய்தல்.

6-வது மாதம் முருகக் கடவுளைப் பூஜித்தல்; ஆறுமுக உருத்திராக்ஷம் தரித்தல்.

7-வது மாதம் சப்த கன்னிகைகளைப் பூஜித்தல்.

8-வது மாதம் பெருமாளுக்குப் பொங்கலிட்டுச் சீமந்தம் செய்தல்.

9-வது மாதம் நவக்கிரஹபூஜை செய்தல்.

10-வது மாதம் குலதெய்வத்தைப் பூஜித்தல்.

(குறிப்பு.) நான்காம் மாதம்வரை அந்தந்த மாதக் கடைசியிலும் பத்தாம் மாதம்வரை மாதமுதலிலும் இச்சடங்கு செய்யவேண்டும். நான்காமாதம் தொடங்கிச் செய்தலுமுண்டு.

விவாகத்தினுல் அடையும் பிரயோஜனங்கள்.

கீழேவிழுந்ததோரூசியை எடுக்கவேண்டுமாயின் ஒருவிரலால் இயலாது (இரு விரல்களும் சேர்ந்தாலன்றி எடுத்தல் எளிதல்ல) ஒரு சக்கரத்தினுல் வண்டி ஓடாது.

ஓரிரக்கையினுற் பறவை பறத்தலெங்ஙனம்? நீரும் செருப்பும் சேர்ந்தாலன்றி இருப்புவண்டி நகராது. அதுபோல் ஆண் பெண் இருவரும் ஐக்கிய புத்தியோடு வாழ்ந்தாலன்றி இவ்வுலகயாத்திரை நன்கு நடைபெருது. இக்கருத்துப்பற்றியே எல்லா உயிர்கட்கும் நன்மையளிக்கின்ற ஈசன், தாம்பத்திய தர்மத்தை (விவாஹக் கடமையை) யேற்படுத்தியிருக்கின்ருர்! இன்னும் விவாகத்தினுல் எண்ணிறந்த நன்மைகளுண்டு. அவையாவன:—

1. இருவருமாக ஒருமைபூண்டு நறுமலர்கொண்டு கடவுளை அர்ச்சித்தும் அவர்க்கு அறுசுவை பொருந்திய அன்னம் நிவேதனஞ்செய்தும் நன்மைபெறலாம்.

2. விதிப்படி வேதமுணர்ந்தும், உணர்வித்தும் ரிஷிகளின் கடனைத் தீர்க்கலாம்.

3. ஔபாஸனம் வைசுவதேவம், முதலிய தினவேள்விசெய்து அக்கினியின் கடனை நிவர்த்திக்கலாம்.

4. விருந்தினர்க்கு உபசாரத்துடன் உணவளித்து அவரது கடனைக்கொடுக்கலாம்.

5. தர்ப்பண முதலியன செய்து பிதிரர் கடனையளிக்கலாம்.

6. மனிதர், மிருகம், பறவை முதலானவைகட்கு ஆகாரமளித்து பிராணி வர்க்கத்தை மகிழ்ச்சி பெறச்செய்யலாம்.

7. பிரம்மசாரி, சந்நியாசி முதலிய பெரியோர்க்கு உண்டியும் உறையுமளித்து ஆதரிக்கலாம்.

8. தானம், பரோபகார முதலிய சற்கர்மங்களைச் செய்து புண்ணியஞ் சம்பாதித்தும், நன் முகூர்த்தத்தில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் சேர்ந்து நற் புதல்வரைப்பெற்று வம்ச விருத்தியையும் பிதிருக்களின் சாபவிமோசனத்தையும் செய்யலாம்.

9. இவ்விதம் நல்லறமாகிய இல்லறம் நடத்தி வந்தால் அவ்வில்லத்தை நோக்கி வருகின்ற மஹான்களைப் பூசித்து அவர்களின் புண்ணிய அனுக்கிரகங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

10. தம்பதிகள் மேற்சொல்லியவண்ணம் அளவிறந்த நன்மை புரிந்தும் பெற்றும் வருதலால் அப்புண்ணியங்களின் பயனுக இறுதியில் பேரின்பத்தையும் பெறலாம்.

இங்குகூறிய சகல நன்மைகளையும் எளிதில் அடையவேண்டுமானுல் ஸ்திரீ புருஷர்கள் விவாகஞ் செய்துகொண்டு இல்லறத்தைச் செவ்வனே நடத்திவந்தாலன்றி மற்றென்றினுலும் அடைதல் இயலாது. ஆகவே விவாகமானது, எல்லோராலும் முக்கியமாய்ச் செய்துகொள்ளவேண்டியதொன்றுமென்பது முடிவாயிற்று. இவ்விவாகமானது எட்டுவிதமெனச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

எட்டுவிதமான விவாகங்களாவன:—

1. பிராம்மண விவாகம்.
2. தைவ விவாகம்.

3. ஆரிஷ விவாகம்.
4. பிராஜா பத்திய விவாகம்.
5. ஆசுர விவாகம்.
6. காந்தர்வ விவாகம்.
7. ராக்ஷஸ விவாகம்.
8. பைசாச விவாகம்.

இனி இவைகளின் இலக்கணங்களைக் கூறுவோம்.

1. பிராம்மண விவாகமாவது:—

கல்வி, குணம், அழகு, முதலியவை நிறைந்த வரனை அழைத்துவந்து அவனுக்கு ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்தும் மிக்க உபசரித்தும் தனது பெண்ணைக் கொடுத்தல்.

2. தைவ விவாகமாவது:—

ஜியோதிஷ்டோம முதலிய யாகத்தின் முடிவில் (அவ்வேள்வியில்) தனது பிரதிநிதியாக இருந்து அதனை முடித்து உதவிய அந்தணர்க்கு (ரித்விக்குகளுக்கு) அதன் எஜமானனாயுள்ளோன்; தன் யாகத்தின் தக்ஷிணைப்பொருளாகத் தனது அருமைப் பெண்ணை அலங்காரஞ்செய்து அளித்தல்.

3. ஆரிஷ விவாகமாவது:—

தான் செய்யவேண்டிய யாகத்திற்காக ஒரு பசுவும், ஒரு காளையும் அல்லது இரு பசுவும், இரண்டு காளைகளும் வரனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு தனது மகளை விதிப்படி யளித்தல்.

4. பிராஜாபத்திய விவாகமாவது:—

வரனையழைத்து நன்கு உபசாரம்புரிந்து "நீங்களிருவருமாக ஒத்துமையுடன் வாழ்ந்தும் தர்மங்களையனுஷ்டித்தும் வருவீர்களாக" என்று சொல்லித்தனது மகளைக்கொடுத்தல்.

5. ஆசுரவிவாகமாவது:—

பெண்ணினது பெற்றோர் கேட்கின்ற பணத்தைக் கொடுத்து அப்பெண்ணினுக்கும் விரும்பிய ஆடையாபரணங்களளித்து மகிழ்ச்சிபெறச்செய்து வரனே விவாகஞ் செய்துகொள்வது

6. காந்தர்வ விவாகமாவது:—

ஸ்திரீ புருஷர் இருவருமாக ஒருவர்க்கொருவர் காதல்கொண்டு தாமாகவே விவாகஞ் செய்துகொள்ளுதல்.

7. ராக்ஷஸ விவாகமாவது:—

பெண்ணினது பந்துக்களை அடித்தும் கொன்றும் அப்பெண்ணைப் பலாத்காரமாகத் தூக்கிப்போதல்.

8. பைசாச விவாகமாவது:—

தான் விரும்பிய கன்னிகையைத் தூங்கும்பொழுதும், மதுபானஞ்செய்து மயங்கிக் கிடக்கும் பொழுதும், பயித்தியம் பிடித்திருக்கும்போதும் புணர்தல்.

மேற்சொன்ன 8-விதமான விவாகங்களில் 1, 4, 6, இந்த 3-விவாகங்களும் சிறந்தனவாம்; என்றாலும், அவரவர் தன்மையும் பக்குவமும் தேசகால நிலைமையும் உணர்ந்துசெய்வதே முக்கியமாகும்.

ஸ்திரீ புருஷர்கள் சேருவதற்கேற்றவயது.

புருஷர்களுக்கு 32-வயதும் பெண்களுக்கு 26-வயதும் ஆகும்போதுதான் சரீரத்தின் நாடி நரம்புகளெல்லாம் புஷ்டியடைகின்றன. வீர்யம், தேஜஸ், அங்கங்களின் பலம், ரத்தாசய சுவாசாசயங்களுக்குத்தென்பு, சுக்லத்தின் பெருக்கு, கண் காது முதலிய புலன்களுக்குத் தாங்குஞ்சக்தி, இன்பதுன்பங்களைப்பொறுக்குமாற்றல், ஞாபகசக்தி, (ஆழ்ந்த ஞானம்) முதலியவை விருத்தியடைகின்றன. ஆகையால் இருவரும் மேற்குறித்த வயது வந்த பின்னர் கலவி செய்வதே இன்பமளிப்பதாம். அப்பொழுதுண்டாகும் சந்தானந்தான் பூரண பலத்தோடும் ஆயுள் ஆரோக்கியம் புத்தி முதலிய வற்றோடும் தீர்க்ககாலம் வாழும். இந்த நிலைமைகளை யுணர்ந்து மேற்குறித்த வயதில் புணருவதே உத்தமமாகும். இதை மறந்தாவது அறியாமலாவது அல்லது தெரிந்தும் உதாசீனம் செய்தாவது அதிபால்யத்தில் சம்போகம் செய்தால் சம்போகத்தினாலேற்படுகின்ற சகலவிதமான நன்மைகளையும் இழந்து விடுவார்கள். இதனை விளக்கும்பொருட்டு நம்தேயத்தில் முன்னொரு சமயம் நடந்த ஒருகதையை இங்குதாரணமாக எடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

சோழதேசத்தில் சிவபுரியென்றதோர் கிராமம் உண்டு. அந்தக்கிராமத்தில் சந்திரமௌளிசர்மாவென்னும் ஓரந்தணர் இருந்தார். அவர் பலகலைகளும் கற்றுணர்ந்த பண்டிதராவர். அவர் தனது குலம், கல்வி, இளமை, உருவம், செல்வம், முதலியவற்றிற் கேற்ப ஓர் நற்குண நங்கையை விவாகஞ்செய்துகொண்டு நல்லறமாகிய இல்லறத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்குச் சுமார் 32-வயதாகும்போது ஓரழகிய குமாரன் பிறந்தான். அவனை அப்பெற்றோர்கள் கண்போல வளர்த்துவந்தனர். அவனுக்கு இருபத்தி ஐந்துவயது நிறையுமுன் கல்வியிற்றேறிய சாலையாய் விளங்கலாயினன். அப்பாலவனுக்கேற்ற ஓர் கன்னிகையை விவாகம் செய்துவைத்தனர் பெற்றோர். ஆனால் தம்பதிகளிருவரும் ஒருவரையொருவர் அன்புடன்நோக்கி ஒருநாளேனும் பேசியறியார். தாய் தந்தையரிருவரும் பகற்காலமுடிய அவ்விருவருக்கும் வேலையிட்டு மாலைப்பொழுது வந்தவுடன் முறையே நாட்டுப்பெண்ணை மாமியும் பையனை பிதாவுமாக தந்தம் பக்கத்திலுறங்கச்செய்து தம்பதிகளிருவரும் சேராவண்ணம் பாதுகாத்து வந்தனர். இவ்வாறு சுமார் 5-வருஷகாலம் சென்றது. அப்பால் ஒருதினத்தில் சிறுவனும் சிறுமியும் ஓரிடத்தில் சந்தித்து, தத்தம் கருத்துகளைக் குறிப்பாலுணர்த்திகொண்டு பிரிந்து அன்றிரவும் வழக்கம் போல் இருவரும் முறையே அப்பெற்றோர் பக்கத்தில் படுத்துறங்குவதாக நடித்துக்கிடந்தனர். பின்னர் நள்ளிருளில் வாலிபன் தனது தந்தையாரின் பக்கத்தில் படுத்திருந்தவண்ணமே மெல்லெனவெழுந்து வலது கையை நீட்டித்தனது காதலியை அக்கரத்தின்மீது உட்

காரும்படி சம்மதஞ் செய்தனன். அப்பெண்மணியும் அங்
ஙனமே ஏறிக்கொள்ள, வாலிபன் அவளை மெதுவாக
இறக்கிவிடவே இருவரும் தமது விருப்பத்தை நிறை
வேற்றிக்கொண்டனர். அதன்பின்னர் அவ்வாலிபன்
முன்போலவே தனது காதலியைக் கரத்தின்மீதேற்றித்
தந்தையாரின் மேற்படாமல் தாயின் பக்கத்திலிறக்கி
விடுவதற்காகக் கையை உயரமாய் நீட்டினான். அப்பொ
ழுது அச்சிறுவனது கையில் முன்போன்ற திடமில்லா
ததால், அவனது கை சோர்ந்து அப்பெண்மணியானவள்
மாமன் மாமி ஆகிய இருவரின் மேலுமாகத் திடீரென
விழுந்தனள். அச்சத்தங்கேட்டபெற்றோர் அச்சத்துடன்
விழித்து நடந்த விஷயங்களை நன்குணர்ந்து அவ்விரு
வரையும் பார்த்து பின்வருமாறு நற்புத்தி கூறினர்.
"புதல்வ! நங்காய்! நாங்களிருவரும் இன்றுவரை உங்
களைச் சேரவொட்டாது தடுத்துவந்தகாரணம் யாதென்
பதை அறியீர்கள்போலும்! அதனாலன்றோ நீங்களிரு
வரும் இப்போது வெட்கமடைய நேரிட்டது. நாங்களிது
காறும் காத்துவந்தது உங்களது நன்மைக்கேயன்றி வே
றில்லை. நீங்களிருவரும் இன்னும் இரண்டுவருஷம் பொறு
த்திருந்து அப்பாலிவ்வண்ணம் செய்வீர்களானால் எங்
களுக்குத்தெரியாமலேயே உங்களிஷ்டத்தை நிறை
வேற்றிக்கொள்ளலாம். அறிவுமுதிர்ந்திருந்தும் ஆலோ
சனை நிரம்பப்பெறாத சிறுவ! (32-வயதானால் நீ)
எடுத்ததுபோல் திரும்பவும் தாங்கி தூக்கிவைக்கும் படி
யான சக்தியும் தேகத்திடனுமுனக்கமைந்திருக்கும். அத
ற்குள் அவசரப்பட்டதினால் உனக்கு போதுமான தேக

பலனும் மனவலிமையும் சந்தோஷமும் ஏற்படவில்லை"
யென்று கவலையுடன் புத்திமதி கூறினார்கள்.

ஆகையினால் முன் சொல்லியபடி புருஷர்களுக்கு
32-வயதும் ஸ்திரீகளுக்கு 26-வயதும் சென்ற பின்
னரே சம்போகஞ் செய்யவேண்டும். அவ்விதஞ் செய்
வதே உத்தமமாம். ஆணுக்கு 26-வயதும் பெண்ணுக்கு
20-வயதும் ஆகும்போது செய்யும் சேர்க்கை மத்திமம்.
ஆடவர்க்கு 20-ம் பெண்ணுக்கு 16-ம் ஆகுங்கால் கூடுதல்
அதமம்.

புருடர்க்கு 16-ம், பூவையர்க்கு 12-ம் நிறையுங்கால்
போகஞ்செய்தல் அதமத்திலும் அதமம்.

இது சரீர தத்துவ சாஸ்திரங்களையும் மனஸ்தத்துவ
சாஸ்திரங்களையும் மின்சார தத்துவ சாஸ்திரங்களையும்
தேசத்தின் சீதோஷ்ண நிலைமைகளையும் நன்குணர்ந்த
நம் முன்னோராகிய மகரிஷிகளின் அபிப்பிராயங்களாகும்.
உண்மையிவ்விதமிருக்க, புருஷத்தன்மையைப் பூராவு
மிழந்த அறுபது வயதுள்ள மனிதனுக்கு பால் மணம்
மாறாத பன்னிரண்டு வயது மங்கையைக் கல்யாணஞ் செ
ய்து வைப்பதும்; 18-வயது வாய்ந்த பெண்ணுக்கு 12-
வயதுள்ள பையனை மாப்பிள்ளையாக வரிப்பதும் ஆகிய
தற்கால விநோத விவாகங்கள் எந்த சாஸ்திர நியாயங்க
ளைப் பின்பற்றி நடக்கின்றனவோ நாமறியோம்! பண
த்திற்கு ஆசைப்பட்டும் உறவை விடக்கூடாதென்றும்
பிறர் தாக்ஷிண்யத்திற்குட்பட்டும் சிலரது பிடிவாதத்திற்
குப் பயந்தும் அதிகாரத்திற்கடங்கியுமாகப் பற்பல கார

ணங்களைக்கொண்டு மீசை நரைத்த வயோதிகனுக்கு, ஆசை மலிந்த இளநங்கையை விவாகஞ்செய்துகொடுப்பதானது, ஆமையின் பின் காலையும் அணிலின் இடுப்பையும் ஒரு கயிற்றைக்கொண்டு கட்டினாற்போலும் ஓணானையும் தவளையையும் ஒருங்கே பிணைத்தாற்போலும் விளங்குகின்றது! ஆமை கிணற்றிற் கிழுப்பதும் அணில் கொம்பி (மரத்தி)ற்கிழுப்பதும், ஓணான் வேலிக்கிழுப்பதும் தவளை தண்ணீர்க்கிழுப்பதும் வெகு விநோதமாயிருக்குமல்லவா? இதுபோல் அழகு, இளமை, குலம், குணம், அன்பு, மென்பு; முதலியவற்றில் சிறிதும் பொருத்தமின்றிச் சதிபதிகள் ஒரு மனத்தோடு எங்ஙனம் ஒத்து வாழ்வது? படிப்போர்களே! இங்கு சற்று ஆராய்ந்தும், ஆழ்ந்த சிந்தையோடும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இவற்றைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் கண்டவர்களும் தம்மக்களை இத்தகைய மணமகனுக்கு அளித்துக் களிப்பது வியப்பினும் வியப்பே!

முஷ்டிப் பிரயத்தனத்தினால் விளையும் துன்பங்கள்.

மேலான நன்மைகளையும் சுகத்தையும் விரும்பும் மனிதன், புத்தி ஞானம், தேஜஸ், ஆயுள், பலம், ஞாபக சக்தி முதலிய புருடத் தன்மைக்கு முக்கிய ஆதாரமாயிருக்கின்ற தனது இந்திரியத்தை அஸ்தப்பிரயோகத்தினால் வெளிப்படுத்துவது இயற்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமாகிய கொடுஞ் செய்கையாம். இவ்விதஞ் செய்வோர்க்கு மூத்திரப் பைகளும், ஆண்குறியிலுள்ள பிரதான நரம்புகளும், இரத்தாயசத்திலுள்ள சிறு நாடிகளும், மூளையைக் காக்கின்ற அதி சூக்ஷ்ம நரம்புகளும், பலமிழந்து

அதன் தொழிலைச் செய்வதற்குச் சக்தியற்றனவாய்ச் சோர்ந்துவிடுகின்றன. அதனால் அம்மனிதர்க்கு வாலிபமத்தியில் தாது புஷ்டியும், தேகத்திடனும், போகத்தில் விருப்பமும் இல்லாமல், (தன் சரீரத்தைத் தாங்கி நடக்க உண்டு களித்து வாழ்வதற்குக் கூடச் செயல் இல்லாமல் அவ்வளவு) பரிதாபநிலை வந்துவிடும். இக் கெட்ட பழக்கத்தை வழக்கமாக்கி அதற்கடிமையான மனிதர்கள் நேத்திரங்களின் ஒளியிழந்து விழி குருடராய் பார்ப்போர் நகைப்பிற்கும் (பரிகாசத்திற்கும்) ஆளாவார்கள். இதன்றி இவர்கள் ஒரு சமயம் விவாகஞ் செய்துகொண்டு மனைவியுடன் கூடினாலும் சந்தானோற்பத்தியையடையமாட்டார்கள். இப்பழக்கஞ்செய்தோர் இயற்கைச் சட்டத்தைக் கடந்த குற்றவாளிகளாதலால் அதற்கேற்பப்பிரகிருதி தேவியின் சிக்ஷைக்கு உட்பட வேண்டியதவசியமாய்வரும். தான் சாவதற்கு மருந்தருந்துவோருண்டோ? எனவே இதனை யனுஷ்டிக்கும் மாணவர்கள் விஷங் கலந்த பாயசம்போலிருக்கின்ற இத்துர் நடத்தையையறவே விட்டொழித்து, தந்தமக்குரிய வயதின் நிலைமையை உணர்ந்து விவாகஞ் செய்துகொண்டு இல்லறவாழ்வில் நேர்மையுடன் ஒழுகி இன்புற்று மனிதவர்க்கத்தின் சுபாவத்தைப் பெருமைப்படுத்துவார்களாக.

இந்திரியத்தின் பெருமையும் அதைப்பாதுகாக்கவேண்டியதன் முக்கியமும்.

இந்திரியத்தின்பெருமை தெரியவேண்டுமானால் அதன் உற்பத்தியை முதலில் தெரிந்துகொள்ளவேண்

டும். ஆதலால் அதனை இங்கு சற்று விளக்குவோம். நாம் அறுசுவை பொருந்திய உணவுகளை வாயில் போட்டுப் பற்களாலும் உமிழ்நீரின் உதவியினாலும் கடித்துமென்று குழம்புபோல் பக்குவப்படுத்தித் தொண்டையின் வழியாக விழுங்குகின்றோமல்லவா? அவ்வுணவானது இரைக்குழல் மார்க்கமாய் இரைப்பையை நோக்கிச் செல்லுங்கால் அவ்விரைக்குழலிலுள்ள சவ்வு பேசிகள் அடிகுழம்பை நெருக்கி இறுத்திப்பிழிந்து உருட்டித் திருகிச் சுற்றிவரும் வண்ணம் செய்கின்றதனால் இரைப்பையினுடைய உட்பாகத்தினின்றும் வருகின்ற ஓர்வகைப் புளிப்பு ரசமானது கசிந்து வந்து அத்துடன் சேர்ந்து மெதுவாயும் நரைத்தநிறத்தோடு கூடியதாயுமுள்ள அன்னப்பாலாய் மாறுகின்றது. அதன்பின் அவ்வன்னப் பாலானது உதவி இரைப்பையையடைந்து பித்தஜலம், கணைஜலம் இவைகளோடு சேர்வதால் ஓர்பாகம் பால் நிறம் போன்ற அன்னரசமாயும், மற்றோர்பாகம் மலமாயும் பிரிந்து விடுகின்றது. அப்பால் உதவி இரைப்பையினின்றும் அவ்வன்னரசமானது புறப்பட்டுச் சிறுகுடலின் வழியாய் மெள்ள மெள்ளப் போகும்பொழுது சிறுகுடலின் கணுள்ள ரசாயனி (சிறுகுழல்)களாகிய முகங்கள் அவ்வன்னரசத்தை உறுஞ்சி (இழுத்து) எடுக்கின்றன. மீண்டும் இவ்வன்னரசமானது இரசதாரையின் உதவியினால் கழுத்தின் கீழ் (முன் பக்கத்தில்) இருக்கின்ற ஒரு நரம்பில் புகுந்து அதன்வழியே ரக்தாசயத்திற்குள் நுழைகின்றது. அப்பாலங்கிருந்து புறப்பட்டு சுவாஸப்பைக்குப்போய்ச் சேருகின்றது. அங்கேயிருக்கின்ற காற்றானது இவ்வன்னரசத்தில் படுகின்றபடியால் இதுவே

ரத்தமாய் மாறிவிடுகின்றது. அந்தரத்தமானது ரத்தாசயத்திலுள்ள லட்சக்கணக்கான நுண்ணிய நாடிகளாலும் (எண்ணிறந்த சூக்ஷ்மத்துவாரங்கள் நிறைந்த) சுவாசகோசத்தாலும் நன்றாகச் சுத்திசெய்யப்பட்டுப் பின்னும் சுத்தரத்தமாக மாறிவிடும். இச்சுத்தரத்தத்திலிருந்து சதைகளும் சதைகளிலிருந்து மேதஸ்ஸும் (வெண்மையான ஜலம்) மேதஸ்ஸிலிருந்து என்பும் என்பினின்று மஜ்ஜையும் (என்பினுள் இருக்கின்ற வெண்மையான பசைச்சத்தும்) மஜ்ஜையினின்று சுக்லமும் உற்பத்தியாகின்றது. ஆகையினால் இச்சுக்லமானது,உணவினின்றுண்டாகி வெகுநுட்பமும் ஆச்சரியமும் பொருந்திய கோடிக்கணக்கான நாடி (நரம்பு) கூட்டங்களோடுகூடிய இயந்திரங்களாற் சுத்திசெய்யப்பட்டும் வினைத்தற்கரிதாம் பற்பல பரிணாமங்களையடைந்தும் இந்நிலையையடைந்திருக்கிறது. இவ்விந்திரியமானது 80-சொட்டு இரத்தத்தின் சாராம்சமாயுண்டாயிருக்கிறதென்று ரசாயன சாஸ்திர நிபுணர்கள் சித்தாந்தம் செய்திருக்கின்றார்கள். இந்த இந்திரியத்தில் 'ஒரு சொட்டு நழுவிவிட்டால்கூட எவ்வளவோ பலஹீனமுண்டாய் ஆத்ம சக்தியும் குன்றிவிடுகின்றது. ஆகையால் இவ்வநுபோகத்தைப் பார்த்தாலும் மேற்சொல்லியதன்மையென விளங்கும்.

இந்திரியம் கீழ்முகமாய்ச் செல்லுதல்.

ஒருமனிதனுடைய மனதானது வெளிப்புலன்கட்கு கட்டுப்பட்டு அப்புலன்களினின்பத்தை நிறைவேற்ற விரும்புங்காலத்தில், சரீரத்தில் இவ்வியகலைகளாய்

ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கிறதும் அவ்வுடலெங்கும் நிறைந்து(ள்ளதும் ஆனால், சிரசையே முக்கிய ஸ்தானமாயுடையதாயு)மிருக்கின்ற சுக்லத்தை பலமாயிழுக்கப் பிரயத்தனப்படுகின்றது. அதனால் இந்திரியமெனும் சிவ பிந்துவானது, சிரசிலிருக்கும் தன் ஸ்தானத்திலிருந்து புறப்பட்டு குதிரையைப் பின்பற்றிச் செல்கின்றவண்டியேபோலும் மனதைப் பின்தொடர்ந்து சங்கினீ என்னும் இடநாடியின் பக்கத்திலுள்ள இந்திரிய வாகினி நாடியையடைந்து முறையே பீஜம், சுக்கிலப்பை இவற்றைக்கடந்து பின்னர் மூத்திர நாடியின் வழியாக ஸ்திரீயினுடைய கருப்பைக்குள் நுழைந்து அங்குள்ள நாதத்துடன் சேர்ந்து கருத்தரித்து பத்துமாதமும் அவ்விடத்திலிருந்து நன்குவளர்ந்து ஜீவகலை மலரப்பெற்று இம்மண்மீது ஜனிக்கின்றது. இவ்வாறே இவ்வுலகம் ஒவ்வொருநாளும் விருத்தியடைந்துவரும் விநோதம் தான் என்ன? இதுவே இந்திரியம் கீழ்முகமாய்ச் செல்லுவதின் பிரயோஜனமாம்!

சிவபிந்து மேற்செல்லுவதாலுண்டாகும் நன்மைகள்.

ஊர்த்துவரேதஸ்ஸின் மகிமை.

'சிவபிந்து' சரீரத்தினின்றும், சிறிதுசிறிதாக அடிக்கடி கீழ்முகமாய் வெளியேறுவிடில் இயற்கைக்கு விரோதமென்றும்; அதனால் அக்கினிமந்தம், தலைவலி, சோம்பல், சிரங்கு, பைத்தியம், முதலான நோய்கள் விளையு

மென்றும் சிலர் சொல்வது வழக்கம். அது சிற்றின்பத்தில் பேரவாக் கொண்டவர்களும் அதனை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாதவர்களுமாகிய சிலர் சதா அவ்விஷயத்தை மனதிலேயே நினைத்துக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களின் இந்திரியமானது அடிக்கடி தனதிருப்பிடத்தினின்றும் புறப்பட்டு அது இயற்கைப்படி வெளியேறுவதற்கு சாதனமும் பிரவிர்த்தியும் (இடம் ஏவல்) இல்லாமல் நாடிகளிலங்குமிங்குமாக (நுண்வழிகளில்) தங்கி ராஜகருவிகளாகிய மூளை, ரத்தாசயம் இவைகளிலுள்ள சூக்ஷ்ம நாடிகளில் தாக்கி மேற்சொன்ன வியாதிகளை உத்பத்தி செய்வதுண்மையே. ஆனால் ஆரோக்கியமுள்ள சரீரம் வாய்க்கப்பெற்றவர்களாகிய நாம் அவ்விந்திரியத்தை நுட்பமான மேல்நாடிகளில் செலுத்துவோமாயின் நாம் யாதொரு பிணிகளுக்கும் உட்படாமல் சரீரத்தை நரை திரை மூப்பினின்றும் நீக்கி, என்றும் குன்றாத இளம்பருவம் வாய்ந்து தகதகவென்று மின்னும் சரீர காந்தியோடும், அழகு, திரிகாலஞானதிருஷ்டி, தூர சிரவணம், முதலியபற்பல (மகிமைவாய்ந்த) சித்திகளோடும் விளங்குவோம். இவ்விதயிந்திரியத்தை மேல் செலுத்துவதற்குபாயம் யாதென்பதை இங்கு விளக்குவோமாக. ஜலமானது நான்குவித பரிணாமத்தை (மாற்றுருவத்தை) யடைகின்றது. அது பனிக்கட்டி, ஜலம், மேகம், சூக்ஷ்மஆவி யென்பன. அதுபோல, சுக்லமும் நான்குவிதமான பரிணாமத்தையடைவதாம். அவையாவன:— கட்டியான இந்திரியம், திரவரூபமான இந்திரியம், நீராவிரூபம், சூக்ஷ்மவடிவம் ஆகிய இவையாம். ஜலத்தினுடைய நான்குவிதமான பரிணாமமும் ஒன்று

க்கொன்று நுட்பமாயிருக்கும். இந்திரியமும் அவ்வாறேயாம். சூரியன் மிகப்பருத்திருக்கின்ற பனிக்கட்டியைத் தனது உஷ்ண கிரணங்களால் உருக்கி ஆகாயத்தில் இழுத்துப்போய் திரவ (ஜல) ரூபமாக்கிப் பின்னருஞ் சிறிதுயரத்திலிழுத்து மேகரூபமாகவும் அப்பாலுஞ் சிறிது தாண்டி சூக்ஷ்ம ஆவியாகிய "அப்பிர" ரூபமாகவும் செய்வதுபோல் மனதானது அக்கினியின் மூல மந்திரத்தைக்கொண்டு சுக்கில கோசத்திலிருக்கின்ற தடித்த பிந்துவைத் திரவ ரூபமாக்கி துன்னிய மேல்நாடிகளில் செலுத்திப் பிறகு நீராவிபோற் செய்து மற்றுஞ் சிறிய நாடிகளில் ஏற்றி நுட்பமான அணு (ஆவி) ரூபமாகச் செய்துவிடுகின்றது. இவ்விதமாக இந்திரியமானது வெகு சூக்ஷ்ம ஆவி ரூபத்தைப் பெறும்படி செய்வதற்கு மனமே முக்கிய காரணமென இதனால் விளங்கும். மனதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நியாஸப்பியாசங்களால் சூக்ஷ்மப்படுத்தி சிறு சிறு நாடிகளுள் செலுத்துகின்றேமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சுக்கிலமும் மனதைப் பின்பற்றிச்சென்று ஒவ்வொரு (சிறு சிறு) நாடிகளிலும் நுழைந்து அதி சூக்ஷ்ம அணு ரூபத்தை அடையும். சூரியன் தன்னுடைய உஷ்ண கிரணங்களால் ஜலத்தை ஆகர்ஷித்துப் பிறகு (சந்திரனின்) குளிர்ந்த கிரணங்களால் அதனைக் குளிரச்செய்து திரும்பப் பூமியின்கண்ணே பொழிவதும் மீண்டும் அவ்வாறே உறுஞ்சி (மேலுங் கீழுமாக இழுத்து) மழை பொழிவதும்போல் மனமானது, அக்கினி பீஜத்தினால் சுக்கிலத்தை எல்லாவற்றிற்கும் (மேலே) சூக்ஷ்மமாயிருக்கின்ற நாடிகளுக்குள் செலுத்தி அங்கு அமிருத (சந்திர) பீஜத்தினால் குளிரச் செ

ய்து திரும்பவும் தேகத்தினுள் பொழிகின்றது; எல்லா அங்கங்களிலும் அவ்விந்துவின் ஆவியைப் பரவச் செய்கின்றது. இதேவிதமாக மீண்டும் மீண்டும் அநேகந்தரம் செய்வதனால் அச்சுக்கிலத்தினுடைய நுட்பமான துளிகள், கண் கூசும்படியான சிவப்பு, பச்சை முதலாய பலவித வர்ணங்களைப்பெற்று வெகு சூக்ஷ்மங்களான உள் நாடிகளில் சஞ்சரிக்கின்றன. இதனால் அவ்வப்பியாசிகளுக்குப் பசி, தாகம், ஆயாசம், சோம்பல் முதலியன நீங்கிப் பிணி மூப்புகளற்று அவரது சரீரமானது திவ்விய தேஜோ (சோதிர்) மயமாக விளங்குகின்றது. இம்மேலான மார்க்கத்தில் பழகியவர்கள் மேற்சொன்ன சூக்ஷ்ம விந்துவில் தம்முடைய மனோவிருத்தி (எணங்)களைச் செலுத்துவார்களேயானால் அவ்விந்துவின் வாயிலாய் ஈசனால் படைக்கப்பட்ட பூமி, ஜலம், நெருப்பு, காற்று ஆகாயம் இவ்வைந்து மகா பூதங்களிலும் நடந்த—நடக்கின்ற—நடக்கப்போகின்றனவாய சகல விதமான விஷயங்களையும் அற்புதக் காக்ஷிகளையும்கண்டு களிப்பார்களென்பது திண்ணம். இதற்குப் பிரமாணம் யாதெனில், [illegible] என்பதும் மஹான்களினது அனுபோகமுமாம். இன்னும், இதன் நுட்பங்களை விளக்கிக்காட்டும்பொருட்டு இங்கு சிற்சில சாஸ்திர ரகசியங்களை அறிவிக்கின்றேம். அவையாவன:—

[illegible] ॥ (1)

[illegible] (2)

[illegible] (3)

[illegible] (4)

[illegible] (5)

[illegible] (6)

[illegible] (7)

[illegible] (8)

[illegible] (9)

[illegible] (10)

[illegible] (11)

இதன் அர்த்தம்.

இந்த ஹிருதயத்தைச் சுற்றிலும் கிருமிக் கூட்டங்கட்குச் சமானமாய் உருண்டை வடிவமாயிருக்கின்றதோர் பெரிய நாடியை "புரீததி" என்று புகல்வர் பெரியோர். அன்னியரது சரீரத்தை அறுத்துப் பார்த்தால் இங்கு சொன்ன புரீததியோடு கூடிய ஹிருதயத்தை யாவரும் காணலாம். தன்னுடைய ஹிருதயத்தைத் தனது மாம்சக் கண்ணால் பார்க்க ஒருவராலும் இயலாதாம். நம்முடைய தலை ரோமத்தில் ஒன்றை யெடுத்து 1000 பங்காகப் பிரித்துப் பார்ப்போமானால் அது எவ்வளவு

நுட்பமாயிருக்குமோ அவ்வளவு நுட்பமாயிருக்கின்ற அனேகம் நாடிகள் நம்முடைய ஹ்ருதயத்திலிருக்கின்றன. ஒரு பெரிய வலையில் அதன் அடிக்கயிற்றிலிருந்து எவ்விதம் அனேகம் சிறிய கயிறுகள் புறப்படுகின்றனவோ அவ்விதமாகவே இருதயத்தினின்றும் வெகு சூக்ஷ்மங்களாயிருக்கின்ற அனேகம் நாடிகள் புறப்படுகின்றன. முதலாவது, இருதயமாகிய விருக்ஷத்தினின்றும் 101-நாடிகள் வெளியில் புறப்படுகின்றன. இந்நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் இருதயமாகிய விருக்ஷத்திற்கு அடிமரக் கொம்புகள் போலும் (இனிக் கூறப்படும்) மற்ற நாடிகட்கு மூலகாரணமாகவும் இருக்கின்றன. இந்த 101 நாடிகளில் ஒவ்வொன்றினின்றும் 100, 100 நாடிகள் பெருங் கிளைகள் போல் பிரிந்து செல்கின்றன. பளபளவென்ற திவ்விய காந்திகளை வீசாநின்ற (மேற்புகலப்பட்ட) 101-நாடிகளை அடிமரம் போலவும், அவைகளினின்றும் பிரிந்த நாடிகளை கொம்புகள் போலும் சொல்லலாம். இந்த நாடிகள் சதாகாலமும் ஒளிரா நிற்பனவாம். இவ்வுலகத்திற்கே ஆச்சரியத்தையளிக்கத்தக்க (அலௌகிம)தாயிருக்கின்ற இந்நாடிகளொவ்வொன்றும் 72000, 72000 நாடிகள் வீதம் (மீண்டும் சிறு சிறு கொம்புகள் போன்ற நாடிகள்) பிரிகின்றன. இந்நாடிகளில் சில, தங்கம்போலும் நிறமுள்ள ஜலம் நிறைந்தும், வேறு சில வெளுத்த ஜலம் நிறைந்தும், இன்னும் சில கருப்புநிறத் தண்ணீர் மலிந்தும், பின்னும் சில மஞ்சள் நிறச் ஜலம் மிகுந்தும், மற்றுஞ் சில இரத்த மயமான (செந்நிற) ஜலம் நிறைந்தும் இருக்கும். ஆகா! இந்த (நாடிகளினுட் சஞ்சரிக்கின்ற) இரசங்கள் எவ்வளவு சூக்ஷ்மங்களாயிருக்

கின்றன! அதை நினைக்கும்போதே நம்முடைய மனதானது மோகமுறுவதுபோலிருக்கின்றது!"

மேலே காட்டப்பட்டப்பிரகாரம் அதி சூக்ஷ்மங்களாயிருக்கின்ற ஒவ்வொரு நாடிகளுக்குள்ளே துவாரங்களும் அந்தத் துவாரங்களின் வழியாய் சென்றுகொண்டிருக்கின்ற ஜலங்களும் எவ்வளவு சூக்ஷ்மங்களாயிருக்கின்றனவென்று நாம் அனுமானிப்பதுகூடப் பிரயாசமாயிருக்கும். இருதயத்தினின்று புறப்பட்டுள்ளனவாய் இங்கு புகன்ற நாடிகள் நமது சரீரத்தின்கண், ஒரிலையில் அதன் காம்பினின்றும் புறப்பட்டிருக்கின்ற நரம்புகள் அவ்விலை பூராவும் வியாபித்திருப்பதுபோலும், நகம் முதல் சிகை வரையில் பரவியிருக்கின்றன.

சிற்றின்பத்தை இச்சிக்கும் மனிதர்கள், ஆண்குறியையடுத்து மிகச் சிறிதாயிருக்கின்ற *"சங்கினி" என்னுமோர் நாடியின் வழியாய் சுக்கிலம் ஒழுகுங்காலத்தில், அதன் மெல்லிய ஸ்பர்ச வுணர்ச்சிக்கு அடிமைப்பட்டு அதன் வழியாய் வருகின்றதும், மறுகணத்தில் நாசமுறுவதாயுமுள்ள ஆனந்தத்தில் மூழ்கி மயங்கிவிடுகின்றார்கள். (இதுதான் இந்திரியத்தைக் கீழ்முகமாய்ச் செலுத்தியனுபவிக்கும் சிற்றின்பமாம்.) இவ்விந்திரியத்தையே மேல்முகமாகச் செலுத்துகின்ற (ஊர்த்துவரேதஸ்) அப்பியாசிகளோவென்றால், அ(ச்சிவபிந்துவான)து கோடிக் கணக்கான நாடிகளுக்குள் நுழைந்து நுழைந்து மேல்

* இதுதான் முன் சொன்னபடி இடை நாடியின் பக்கமாய் மூளைக்குச் செல்வது.

முசமாகச் சென்றுவிசாரிக்கப்பட்டாலும், அநேகாடிகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குசேர்த்திணைத்தப்பார்த்தால் இப் பூமியைக் கூறுமாம் நீளக்கூடியதாயிருப்பதனுலும், அந்நா டிகள்மேதாருமிச் சுத்திலமானது சுற்றிச் சுற்றி மேலே யே செல்வதானும் அவர்கள் நிற்பின்பற்றின்பானுள்ள "அனித ஆனந்தத்தைவிடப் பங்கோடியடங்கு அதிசயமான பேரானந்தத்தை" நிலைமாறா அநுபவித்துக்கொண் டேயிருக்கின்றார்கள். ஆகா! தன்னே வளர்த்தவரோதல் வலின் பெருமை!

விதமிருதிய சம்போகத்தால் விளையுந் துன்பங்கள்.

இப்புவியிலிக்காலங்களில் எத்தனையோ அருமை யான வல்லுனர்களையும் அளவுக்கு மிஞ்சியபோகித்தால் அதனுல் அனர்த்தமேவருவதென்பதை எல்லோரும் அறிவர். "அளவுக்கு மிஞ்சினுல் அமுதமும் நஞ்சாம்", ஒரு திருடன், எத்தனை நன்முயற்சிக்கிறவனாயினும் விடியும்வரை திருடு வானாயின் அவன் அகப்பட்டுக்கொள்வானல்லவா! அது போல், அழகு, இளமை, செல்வம், ஆகிய எல்லாம் வி றைந்திருக்கிறவென்பதற்கு இ எவர்கள் அல்லும் பகலும் அதிலே (போகமே) தொழிலாயிருக்கின்றார்களோ அவர் கள், நாடிகளில் திருக்குருதிசக்தி சுண்ணிரண்டும் மெரு க்கிக் கண்ணுக்குள் ஒட்டி மேகவெட்டையுங் காசநோயும் அதிகரித்து விடாமோயாளியாய்ச் சரீரமிறு பலங்குறை ந்து நடக்கவும் செயலற்றுப் படுக்கையுந்தானுமாய் தனி யே நின்று நோக்கவலையும் தொலையாவியாதியுள்ளமாழு ந்திக்கிடந்தழுவார்கள். இவ்விதமான நடத்தையுள் ளோர்க்குச் சந்ததி உற்பத்தி சகாயமுத்திறமிலியாய்,

அல்லது *காகதாளி நியாயமாகவொருக்கால் கருத்தரித் தாலும் கர்ப்பத்திலேயே அழிவிடும். அல்லது 10-மா தம் பூர்த்தியாகிப் பிறந்தாலும் அச்சிசுவானது தேரை போலும் தேவாங்குபோலும் கைகால்கள் ஒட்டி நூலைப் போல் நீட்டினதலையுடன் வெகு அழகாயிருக்கும்! பிறகு 20, 25-வயதானுமுன்னமே பாலிய யௌவன, வார்த்தக் கியம் (இளமை, மூப்பு,) ஆகியவற்றைப்பருவங்களையும் ஒருங்கேயடைந்து அகாலமரணத்திற்குள்ளாகும். அத லின் மிதமான போகமே யாவருக்கும் சௌக்கிய மளிப் பதாம்.

ஸ்திரீ புருஷர்கள் சேர்தற்குக்காலம்.

கடவுளால் படைக்கப்பட்ட எல்லாவிதமான பொ ருள்களும் ஒவ்வொரு காலத்தைப் பற்றி நிற்கக் குணதோஷத்திற்குள்ளாவது பிரத்தியக்ஷம். அவ்விதம் பொருள்களில் குணதோஷமுண்டாகும் காலத்தையனு சரித்தே சாஸ்திரங்களில் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் கா லத்தை வரையறுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒழுங்கை யனு சரித்து, விதிக்கப்பட்டகாலங்களில் புணர்ச்சி செய்தால் தம்பதிகளுக்கு ஆரோக்கியமும் சந்தான சம்பத்தும், அதனுல் புண்ணியம், புகழ், செல்வம், முதலிய நன்மை களும் உண்டாகும். சாஸ்திரங்களால் விலக்கப்பட்ட கா லங்களில் சேர்ந்தால் தேகத்திடனும் ஆயுளும் குன்றி அத்தம்பதிகள் அகால மிருத்யுவுக்குள்ளாவார்கள்.

---

* காகமுட்கார்ந்ததும் பனம்பழம் விழுந்ததும், தற் பழியே நிகழ்ந்தவை. அதுபோல், தன்படியே நடந்த செ யல்களில் இப்பழமொழி வழங்கும்.

சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட காலங்கள்.

(1). மாதவிடாயானபின் ஸ்நானஞ்செய்து நன்றாக சரீரம் சுத்தியானதன்மேல் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு தேக ஆரோக்கியமும் மனச்சந்தோஷமுமுள்ள சமயம்.

(2). முன்சொன்ன (கால் உடம்பு தலை முதலியன அற்ற நக்ஷத்திரங்களை நீக்கி) நல்ல நக்ஷத்திரங்கள் வாய்ந்ததினம்.

(3). இரவில் 10-மணிக்குமேல் 1-மணிக்குள் தூங்கிவிழித்துச் சாமிலே நன்றாக விருக்கின்ற காலங்கள்.

(4). வெள்ளி, ஞாயிறு, இந்தக்கிழமைகளில் தவிர்த்து மற்றுள்ள கிழமைகள்.

(5). இனி கீழ்ச் சொல்லப்போகின்ற காலங்களை நீக்கி நல்லதிதி, ஸ்நானம், முதலியன அமைந்தபோது.

(6). மாதவிடாயான 16-நாள்வரை ஸ்திரீகளுக்கு ருதுகாலமாதலால் மாதவிடாய் முதல் நான்கு தினம் நீக்கி பாக்கியுள்ள 12-நாட்கள் ஆகிய இவையாம்.

இக்காலங்களில் கருக்குழியின் வாய் நன்றாக மலர்ந்திருக்கும். இவற்றில், 5-7-9-11-முதலிய ஒற்றைப்பட்ட நாட்களில் சேர்ந்தால் ஆண் குழந்தையும், 6-8-முதலிய இரட்டை நாட்களில் கூடினால் பெண்குழந்தையுமுண்டாகும்.

போகத்திற்குத் தகாதகாலங்கள்.

(1). வயிற்றுக்கடுப்பு, கிராணி, குன்மவாயு, காய்ச்சல், வசூரி, வாந்தி, முதலிய வியாதிகளிருக்கும் பொழுதும்.

(2). ஆகாரம் ஜீரணமாகாமலிருக்கும் பொழுதும், (சாப்பிட்ட பின்பும்).

(3). பசி தாகமாயிருக்கும் பொழுதும்.

(4). குதிரை முதலிய வாகனங்களில் வெகுதூரம் யாத்திரைசெய்து களைத்து நாடி நரம்புகள் ஓய்ந்திருக்கும் பொழுதும்.

(5). வீட்டில் கலகம், கிராம வியவகாரம் முதலியவைகளால் மனங்கலங்கிய பொழுதும்.

(6). குளிர், காற்று, வெப்பம், முதலிய வற்றால் உடம்பு வரண்டிருக்கும் பொழுதும்.

(7). மேக மூட்டத்தால் காற்றுக் குறைந்துள்ள பொழுதும் (அதிகவெப்பத்தால் சரீரத்தில் வெயர்வையுண்டாகி நித்திரை வாராமலிருக்கும் பொழுதும்).

(8). கள்ளு, சாராயம், முதலிய போதை வஸ்துக்களை யருந்தியிருக்கும் பொழுதும்.

(9). பிறந்ததீட்டு, இறந்ததீட்டு, ஆகிய தீண்டற் காலங்களிலும், அழுக்குவஸ்திரமுடுத்தி ஸ்நானபானம் இல்லாத பொழுதும்.

(10). விரதங்களை யனுஷ்டிக்கும் பொழுதும்.

(11). வழியில் திருடன், தீ, வெப்பம், முதலிய வற்றால் மனம் பயந்த பொழுதும்.

(12). சந்திர சூரிய கிரஹணங்கள், அஷ்டமி, நவமி, ஏகாதசி, அமாவாசை, பௌர்ணமாவாசை, மாசப் பிறப்புவருஷப்பிறப்பு, முதலிய புண்ணிய தினங்களி லும்.

(13). பகற்காலம், காலைமாலைகளின் சந்தி, சுபவ ரத் செய்துகொண்டநாள், எண்ணெய்தேய்த்துக்கொண்ட தினம், அவரவர்களின் ஜன்மநக்ஷத்திரங்கள் ஆகிய இவைகளிலும்.

(14) தனக்குப்பிரியமானவர்கள் இறந்துபோனதாகக் கேட்டு மனம் துக்கத்திலாழ்ந்த போதும்.

(15). கர்ப்பமுண்டாயிருக்கும் பொழுதும், பிரசவித்தபின் 6 மாதம் வரையிலும்.

பிரசவிக்குமுன் ஸ்திரீகள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகள்.

நம்தேசத்தில் தற்காலம் உள்ள ஸ்திரீகளில் பெரும் பாலாரும் சரீர மிகுந்த பலக்குன்றிப் பிரசவம் என்ற சொல்லைக் கேட்கும்போதே பயங்கொள்வது பிரத்தியக்ஷம். இதற்கு அநேக காரணங்களுண்டு. அவையாவன:—

1. பாலியம் முதற்கொண்டே செல்வத்திலும் சோம்பலிலும் தாமொரு வேலையுஞ் செய்யாது எல்லாம் வேலைக்காரர்களைக்கொண்டே நடத்திவருவது.

2. நல்ல காற்றும் தண்ணீரும் நிறைந்த வெளிகளிற் சென்று, அவைகளை யேற்றுச் சரீர அங்கங்களைப் போஷணஞ்செய்து கொள்ளாதிருப்பது.

3. செல்வப் பெருக்கினுந் தன்தேகத்தைக் கூடத்தான் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளாமலும் பெருங்கன்மை யெனக்குறிப்பும் வீட்டிலேயே அடைந்து கிடந்து அடுப்பின் புகையையும் அசுத்தமான அசுத்தக்காற்றையுமே உட்கொண்டு இன்றையவரைக்க வைக்கக் கூடத்திடமின்றி ஏதோ ஒருவாறு தின்று கொன்று தின்று தூங்கி விழித்துவிடக்கும் யந்திரம் போல் காலங்கழிப்பது.

௪. பலதொழிலுஞ்செய்து, பலவிடமுஞ்சென்று பலகாக்ஷிகளும் கஷ்டசுகங்களும் கண்டு, அதை அநு போகத்தில் கொண்டு வரவேண்டுமெனக் கருதாதிருப் பது முதலியனவாம்.

ஆகவே, இக்காரணங்களால் நம் நாட்டில் பலரும் அங்கம் அசக்தர் மனக்குன்றி வேகமாய் நடக்கவுங்கூடச் செயலற்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தெய்வாதீனமாய் கர்ப்பந்தரித்துவிட்டாலோ இவர்கள் படுகின்ற கஷ்டங்களையும் (அவஸ்தைகளையும்) சொல்லவேண்டியதில்லை. ஒரு பெருமூச்சை அடக்கிவிடுவதற்குக்கூட இவர்களுக்குச் சக்தி யிருப்பதில்லை. பிரசவித்துப் பிழைப்பது புனர்

ஐக்யமே என்பது பலரபிப்பிராயம். "இது வரவில்லையென்று யார் வேண்டிக்கொண்டார்கள்?" என்று கூடச் சில மாதர் மதியின்மையால் கூறுவதுண்டு. ஆனால் உண்மையில் பிரசவமென்பது ஸ்திரீகளுக்கு இயற்கையான தொழிலேயன்றி ஒரு பிரமாதமான சங்கதியுமல்ல; கடவுளது அறிவின்மையால் நேருவதுமல்ல. அது அவர்கள் நினைப்பதுபோலும் அத்தனை கொடியதாயிருக்குமேல் இதுகாலமிவ்வுலகில் அது, நிலைபெறாது. ஆகவே, பாலியம் முதல் நல்ல காற்றுகளை உட்கொண்டும் சுத்த தீர்த்தங்களில் சென்று நீராடியும் வீட்டின் வேலைகளைத் தாமே செய்தும் மன உறுதியோடும் சந்தோஷத்துடனும் வாழ்ந்து வந்தால் அதற்கிடையில் பல பல கஷ்டசுகங்களையுமனுபவித்தால் சகஜமாகி எது வந்தாலும் தாங்கும்படியான சக்தி ஏற்பட்டுப் பிரசவமென்பது ஒரு பிரயாசமாய்த் தோன்றாது. சரீரத்திலும் போதுமான சக்தியிருக்கும். மனதிற்கு ஒன்றும் லக்ஷியமிராது.

விவாகமாகும் முன்னமேயே ஆண் மலடும் பெண் மலடும் அறியும் விதம்.

1\.

இரண்டு பூச்செடிகளில் சாதாரணமாக விதைகள் போட்டவுடன் சீக்கிரம் முளைக்கக்கூடியதான உரங்கள் சேர்த்து பக்குவப்படுத்திய மண்ணைப் போட்டு நிறைத்து நன்றாகப் பாலி கொஞ்சம் தண்ணீர் தெளித்து (முதல் நாளே) வைத்துக்கொள்ளவும். மறுநாள் காலையில் செடி சட்டிகள் இரண்டிலும் சுரக்காயின் விதைகள், அவரையின் விதைகள், மொச்சை விதைகள் இவைகளை ஊன்றி

ஒரு சட்டியில் ஆண் மூத்திரத்தையும் மற்றோர் சட்டியில் பெண் மூத்திரத்தையும் காலை மாலை இருவேளையும் தெளித்து வரவும். இரண்டு சட்டிகளுக்கும் வேறு ஜலம் விடக்கூடாது. ஒரு சட்டியில் ஆண் பெயரையும் மற்றோர் சட்டியில் பெண் பெயரையும் எழுதிக் கட்டவேண்டியது. இவ்விதம் ஏழுநாள் செய்து வரவும். இரண்டு சட்டிகளில் எது முளைக்கவில்லையோ அது மலடென்றும், எது முளைத்திருக்கின்றதோ அது மலடில்லாததென்றும், இரண்டும் முளையாவிட்டால் இரண்டும் மலடென்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இவற்றிற்குப் பரிகாரங்கள் செய்வதைப்பற்றி 1-வது பாகத்திலும், 4-வது பாகத்திலும் பார்க்கவும்.

விவாகமானபின் காணப்படுகின்ற ஆண் மலடும் அதன் நிவர்த்தியும்.

புருஷனுடைய இந்திரியத்தை ஒரு டம்ளர் ஜலத்தில் விடவும். அந்த இந்திரியமானது ஜலத்தோடு கலந்து விட்டாலும் அல்லது ஜலத்தின்மேல் மிதந்துகொண்டிருந்தாலும் அல்லது அவ்விந்திரியத்தில் இனிப்பில்லாமலிருந்தாலும் அந்த இந்திரியத்தால் கருத்தரிக்கமாட்டாது. இதுவே ஆண் மலடென்று சொல்லப்படும். இதற்குப் பரிகாரம் அடியில் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

கடுக்காய்த்தோடு, நெல்லிக்காய்த்தோடு, தான்றிக்காய்த்தோடு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி இவைகளைப் பொற்றலைக் கரிப்பான் சாற்றிலாவது அல்லது கரிப்பான்

சாற்றிலாவது 21-நாள் தோய்த்து நிழலில் உலர்த்தி இடித்து வஸ்திரகாயஞ் செய்துகொள்ளவும். அதில் ஒரு வெள்ளிக்காயளவு பொடி யெடுத்து 2-சந்தான குளிகை சேர்த்துத் தேனில் குழைத்து ஒரு மண்டலம் (41) நாள் சாப்பிடவும். இவ்விதஞ் செய்தால் ஜன்மவழி தோஷம் பூராவும் நீக்கித் தாதுபுஷ்டியும் சக்திவிருத்தியும் போகத்தில் விருப்பமும் உண்டாகும்.

மேற்சொன்னபடியொரு தோஷமுமில்லாமல் சுத்தமாயிருக்கிறவர்களுடைய இந்திரியமானது ஜலத்தில் விட்டவுடன் அது கீழாக கலவாமல் மேலே மிதந்துவிட்டாலும் அதில் குமிழியிருந்தாலும் அந்த இந்திரியத்தில் யாதொரு குற்றமுமில்லையென்றும் அதுவே புத்ரோற்பத்தி செய்தற்கு உரியதென்றும் தெரிந்துகொள்ளவும்.

கர்ப்பத்திலுள்ளது சிசு ஆணோ அல்லது பெண்ணோ என்று தெரிந்துகொள்ளும் விதம்.

கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவானது ஆணாக யிருந்தால் ஸ்திரீயினது வலது பக்கத்திலும் பெண்ணாயிருந்தால் இடது பக்கத்திலும் சில குறிகள் காணப்படும். புருஷப் பிரஜையாயிருந்தால் வலது கையை அடிக்கடி ஊன்றி எழுந்திருப்பாள்; வலது கொங்கை நுனி மிகக் கறுத்து விம்மி அடியில் வெள்ளையாயிருக்கும்; வயிறு உயரமாகவும் வட்டமாகவுமிருக்கும்; குழந்தை வலது பக்கத்திலிருப்பது போல் தாய்க்குத் தோன்றும்; ஒரு ஏனத்தில் சுத்த ஜலம் வார்த்து கர்ப்பிணியின் முலைப்பாலில் ஒரு சொட்டு விட்டால் அது பரவி மிதக்கும்; வலது கண்ணில் கருமை மிகுந் தோன்றும். ஸ்திரீ பிரஜையானால் எழுந்திருக்கும்போதும் படுக்கும்போதும் இடது கையை ஊன்றுவாள்; இடது ஸ்தனம் அதிகமாகக் கறுத்து விம்மி வெள்ளையாக இருக்கும்; வயிறு மட்டமாகவும் சரிவாகவுமிருக்கும்; சிசு இடது பக்கத்திலிருப்பதாய் தாய்க்குத் தெரியும்; ஒரு பாத்திரத்தில் சுத்தஜலம் விட்டுக் கர்ப்ப ஸ்திரீயின் முலைப்பாலில் ஒரு துளி விட்டுப் பார்த்தால் அது அமுங்கிப்போய்விடும்; இடது கண்ணில் கருமை நிறந் தோன்றும்.

கர்ப்பப் பரீக்ஷைகள்.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதந்தோறும் வெளியாகவேண்டிய இரத்தமானது உஷ்ண வாயுவினாலும் குக்ஷ வாயுவினாலும் தடைப்படுங் காலத்தில், அது வெளியில் செல்ல வகையின்றிக் கர்ப்பப் பையில் தங்கி வளர்ந்து நிஜமான கர்ப்பம்போல் தோற்றுவிக்கும். பசியில்லாமை, மயக்கம், சோம்பல், கால் கை உளைதல், போகத்தில் ஆசையில்லாமை, பலஹீனம் முதலியன உண்டாவதோடு, பால் சுரத்தல், தொந்தி ஆடுதல் முதலான கர்ப்பக்குறிகளும் தோன்றும். இதை உண்மையென நம்பிச் சிலர் சீமந்தம் முதலிய சடங்குகளைச் செய்வதுமுண்டு. ஆனால், 10-மாதஞ் சென்றும் பிரசவியாவிட்டால் அது பிணி யெனக் கருதி மருந்து கொடுப்பது வழக்கம். இவ்விதமாக 12, 14, 15-மாதஞ் சென்றபிறகும் வயிற்றிலுள்ள இரத்தக்கட்டி யசைவதைக்கொண்டு உண்மையாகவே இக ஆசையின்றெனப் பிரமித்து "மெய்யான கர்ப்ப

யிவ்விதமாகுமென்பதை யறியாதும், தக்க ஞானரத்னங்களை உட்கொள்ளாமலும் பிறர் அகால மரணத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள்". ஆகையினால் அதனை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு, பொய்க் கர்ப்ப மெய்க்கர்ப்ப அடையாளங்களை இதன் கீழ் விளக்குகின்றோம்.

1. சப்த வேதனை (ஸ்டெதஸ்கோப்பை) அடிவயிற்றில் வைத்துப்பார்த்தால், சிசுவினது இருதய நாடிகள் அடிக்கும் சத்தத்தையும் இரத்த ஓட்டத்தின் ஒலியையும் நன்றாகக் கேட்கலாம்.

2. ஒரு வெள்ளை (உள்ளி)ப்பூண்டைத் தோல் நீக்கி இரவில் படுக்கும்போது யோனிக்குள் சொருகி வைத்துக் காலையில் விடிந்து எழுந்தவுடன் அதனை எடுத்துப் பார்க்கும்போது பூண்டின் வாசனையில்லாமலிருந்தால் உண்மையான கர்ப்பமென்றும் வாசனையிருந்தால் பொய்க் கர்ப்பமென்றும் தெரிந்துகொள்ளவும்.

இரண்டாம்பாகம் முற்றிற்று.

மூன்றும் பாகம்.

நாடிப் பரீக்ஷோபாயங்கள்.

நாடிகளைச் சுருக்கமாய்க் கூறுவதென்றால் இடது மூக்கினின்றும் வரும் சுவாசத்தை "இடை"யென்றும், வலது மூக்கினின்று வரும் சுவாசத்தைப் "பிங்கலை"யென்றும் கூறிவிடலாம். ஆனால், உண்மையில் அவ்விருவிதமான சுவாசங்களுமுண்டாகும் விபரமறிய வேண்டுமாயின் நாம் இன்னும் சிறிது நுட்பமாக ஆரா

ய்ச்சி செய்யவேண்டும். ஏனெனில், நம் சரீரத்திலுள்ள நாடிகளைப்பற்றி நமக்குச் சொற்பமேனும் தெரிந்தாலன்றி நமக்கு மேன்மேலும் புதிய புதிய விஷயங்களையறிந்து கொள்ள ஆவலும் அக்கறையுமுண்டாகா. ஆதலின் நாடிகளைப்பற்றி இங்கு சிறிதாராய்ச்சி செய்வோம்.

மூலாதாரத்திற்கு 2 அங்குலம் மேலிலும் மேஹன* (சுவாதிஷ்டான)த்திற்கு 2-அங்குலம் கீழுமாக 1-அங்குல விஸ்தீரணமுள்ள இடத்திற்குத் "தேகமத்தியமெ"ன்று பெயர். இச்சக்கிரமானது வெகு சூக்ஷமமான அக்கினிச்சுவாலையுடன் ஜாம்பூநத (ப்பிரதேச)த்திலுண்டான தங்கம்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த தேகமத்திய சக்கிரத்திலிருந்து 9-அங்குலத்திற்கு மேலில் 4-அங்குல விஸ்தீரணத்தில் தேக கந்தமென்ற ஒரு ஸ்தானமிருக்கின்றது. இதனைப் பெரியோர்கள் "பிரம்மக்ரந்தி" யென்று சொல்லுகின்றார்கள். இதன் மத்தியிலிருக்கும் சக்கிரத்திற்கு "நாபிசக்கிரமெ"ன்று பெயர். இது வண்டிச் சக்கரம்போல் 12-கால்களை யுடையது. இதற்குப் 'பிரம்மக்ரந்தி' யென்றுபெயரிட்டிருப்பதனால் நம் தேகத்திலிருக்கும் சகல நரம்புகளும் இந்த சக்கரத்தில் (சிலந்தியின்வலைபோல்) பின்னப்பட்டுச் சில, பிரம்மரந்திரம் (உச்சந்தலை) வரை நேரே செல்லுகின்றன வென்றும், அவ்வாறே மற்றுஞ்சில, தேகத்தின் இதரபாகங்களுக்கும் அநேகம் நரம்புக்கூட்டங்களாகப் பிரிந்து செல்லுகின்றனவென்றும் நன்கு விளங்கலாகும்.

---

* இது ஆண்குறியின் பெயர். ஆயினும் இதன் ஸ்தானம் உள்ளேயிருக்கின்றது.

இவ்விதம் பிரம்மரந்திரத்தைக் குறித்துச் செல்லுகின்ற நாடிகள் அனேகமுள. ஆனால், அவைகளில் முக்கியமானவை பதினான்காம். அவையாவன:—

1. சுஷும்னை (சுழிமுனை).	8. வாருணை.
2. இடை.	9. பயஸ்வினி.
3. பிங்கலை.	10. விஸ்வோதரை.
4. குஹூ.	11. சங்கினி.
5. சரஸ்வதி.	12. பூஷை.
6. காந்தாரி.	13. யசஸ்வினி.
7. ஹஸ்திஜிஹ்வை (அத்திஜிஹ்வை).	14. அலம்புஷை (மச்சமை).

இப்பதினான்கு நாடிகளுள் சுழிமுனை, இடை, பிங்கலை என்னும் மூன்றும் அதிமுக்கியமும் விசேஷித்து விளங்குவன சுழிமுனையாம். (வெண்ணிறனது) ஒரு காம்புப்புழுக்கொண்டு அதன் வழியே மேலுக்கிழமாக அடிக்கப்பெற்றிருப்பதாக, பொய்) மேலும் பிராணிகளுடைய உடலிலுள்ள அடிப்படை ஸ்தானத்தைக் குறிக்கும் சுழிமுனை நாடியின்மார்க்கமாய் * பிரம்மரந்திரத்துக்குச் செல்லும் இருப்பும் வழியாக வேடுயிருக்கின்றது. பெருந்தன்மையாகிய சிவயோகிகளெல்லாவகை சுவாசத்தையடக்கி இதன் வழியாய் பிராணன் நித்திய பேரானந்தப் பரமோசத்தைப் பயனடைவதற்கு “முக்திமார்க்கம்” என்னும் காரணப்பெயருமுண்டு. இனி இடையென்று கூறப்பட்ட இதன் இடதுபக்கத்திலிருந்து புறப்பட்டு இடது நாசியின் வழியாகப்போகின்றது. பிங்கலையானது, இதன் வலது பக்கத்திலிருந்து புறப்பட்டு வலது மூக்கின் வழியாகப்போகின்றது.

* இச்சுழிமுனைதான் இதனிடையின் மத்தியில் சென்று மேலே பிரம்மரந்திரத்திற் செல்வது.

இந்நாடிகள் மூன்றும் நம் சரீரத்திலிருக்கின்ற அசுத்தக்காற்று (கரியமிலவாயுக்) களையும் அசுத்த ரத்தக் கிருமிகளையும் வெளிப்படுத்தி, வெளியேயிருக்கின்ற சுத்த ஆகாயத்திலிருந்து பரிசுத்தமான காற்றை உட்கொண்டுபோய் சரீரத்தைச் சுத்தமாயும், திடமாயும் நிலைநிலைபெறச் செய்வதற்காக ஒவ்வொன்றும் முறையே 5, 5-நாழிகை (அதாவது 2-மணிநேரம்) சுவாசிக்கின்றன. உதாரணமாக இடதுமூக்கின் வழியாக இடை 2-மணி நேரமும், பின்னர் வலது மூக்கின் வழியாகப் பிங்கலை 2-மணி நேரமும் அப்பால் இருநாசிகளினூடாகச் சுழிமுனை 2-மணி நேரமும், சுவாசிக்கின்றன. இடது கலைக்குச் சந்திரகலையென்றும், வலது கலைக்குச் சூரிய கலையென்றும், சுழிமுனைக்கு அக்கினிகலையென்றும் யோக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அதற்குக் காரணம், இவை முறையே குளிர்ந்தும் சிறிது உஷ்ணமாகவும் மிகக்கொதித்தும் சுவாசிப்பதாம். உலகத்திலுள்ள சகலப்பிராணிகளும் இவ்வாறே சுவாசித்து வருகின்றன. இதற்கே “அஜபாகாயத்திரி” யென்றும், “ஹம்ஸகாயத்திரி” யென்றும் பெயர். இந்தசுவாசத்தின் மூலமாகவே உலகத்திலுள்ள சகலப் பொருள்களையும் அறியலாம்; திரிகாலஞானதிருஷ்டிபெறலாம், மனிதர்களுடைய வாழ்நாளும் இந்தசுவாசக் கணக்கிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நாம் தினந்தோறும் சரீரத்துவ சாஸ்திரப்படி ஒவ்வொன்றையும் அனுஷ்டித்தால் சராசரி 21600, சுவாசம் விடும் விதமாயின் 100-வருஷம் உயிர்வாழலாம். ஆனால் நம்முடைய தற்கால முயற்சிகளும் செய்கைகளும் இயற்கைச் சட்டத்தைமீறின

லையாதலால் நமது வாழ்நாள் மிகவும் குன்றிவிடுகின்றது. உதாரணமாக: நாம் நிற்கும் பொழுது நமது சுவாசமானது 12-அங்குலமும், நடக்கும்போது 24-அங்குலமும், ஓடும்பொழுது 36-அங்குலமும் தூங்கும்பொழுது 48-அங்குலமும் புணர்ச்சிசெய்யும்பொழுது 96-(100-வரை) அங்குலமும் நீண்டு வெளியேறுகின்றது. இவ்விதம் நாம் இயற்கையாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களிலேயே நம்முடைய வாழ்நாள் வீணே கழிவதாயிருக்க, நாம் இயற்கையை மீறிச்செய்யும் செய்கைகளினால் எவ்விதம் கஷ்டமாகுமென்பதை நாமே யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

இனி, சுவாசமானது வெளியேசென்று ஐம்பூதங்களின் சாரமாகவுள்ள உணவுகளையேற்று, உள்ளே செல்லுகின்ற விவரத்தையும், சரங்களுக்கும் அவற்றிற்குமுள்ள சம்பந்தத்தையும் சாஸ்திர ஆதாரங்களுடன் இங்கு விசாரிக்கவேண்டும்.

ஐம்பூதங்களும் அவற்றின் தத்துவங்களும்.

சரநூல்களெல்லாம் நமது சுவாசத்தில், ஐம்பூதங்களும் நடைபெறுகின்றனவென்று தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், ஐம்பூதங்களினது சாரங்களும் நமது ஹிருதயகோசத்திற்கு உள்ளே சென்றுவெளிவரும் அவை சுவாசத்தில் காணப்படுகின்றன. எனவே, இதனைப்பற்றி வைத்திய சாஸ்திரமூலமாகச்சிறிது கவனிப்போம். இதைக்குறித்து ஸ்ரீசார்ங்கதரர் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றார்.

നാഭിസ്ഥഃ പ്രാണപവനഃ സ്പൃഷ്ട്വാ ഹൃത്കമലാന്തരം ।
കണ്ഠാദ്ബഹിർവിനിര്യാതി പാതും വിഷ്ണുപദാമൃതം ॥

പീത്വാ ചാംബരപീയൂഷം പുനരായാതി വേഗതഃ ।
പ്രീണയൻ ദേഹമഖിലം ജീവയൻ ജഠരാനലം ॥

இதன் அர்த்தம்.

வெளியே (சுத்தஆகாயத்தில்) இருக்கின்ற சுத்தக்காற்றாகிய அமிருதத்தைக் குடிப்பதற்காக நாபிகமலத்திலிருக்கின்ற பிராணவாயுவானது, இருதயகமலத்திற்கு வந்து (அங்கிருந்து) கண்டத்தின் வழியாய் வெளியே வருகின்றது. வெளியே வந்தவுடன் ஆகாயத்திலிருக்கின்ற பரிசுத்தமான வாயுவையுட்கொண்டு, மீண்டும் விரைவாக உட்சென்று, சரீரத்தின் நாலுபக்கங்களிலுமுள்ள நாடி நரம்புகளுக்குப் புதிய உணவையளித்துப் போஷித்துச் ஜடராக்கினியை விருத்தி செய்கின்றது. உலகத்திலுள்ள சகலப்பொருள்களிலும் பஞ்சபூத சாரங்கள் கலந்திருப்பதனாலும், வாயுவானது எல்லாவற்றினுடையவும் சாரங்களைக் கவர்ந்து வருவதாலும் உள்ளே செல்கின்ற சுவாசத்துடன் பஞ்ச (ஐம்) பூதசாரங்களும் கலந்து சென்று விடுகின்றன. மீண்டும் வெளியே சுவாசம் விடுங்கால், அங்கு (உள்ளே) உள்ள (ஐம்பூத) கழிவுகளும் அதில் கலந்து வெளியேவருகின்றன.

ஆகுறல் பிருதிவியான ஜனங்கள் வரக்கூடிய உற்சவ சந்நிதியத்தில் ராஜாக்களுடைய போலீஸ்காரர்கள் இரண்டு வரிசையாக நின்றுகொண்டும் (சபையில் நட்டமுள்ள வேயவத்தால் தடுத்தும்) உள்ளே போகின்ற ஜனங்களும் வெளியே வருகின்ற ஜனங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மோதிக்கொள்ளாமல் தனித்தனியே (உள்ளே போவதற்குவேறு, வெளியே வருவதற்குவேறு,) வழியேற்படுத்தி ஜனங்களைக் காப்பதுபோல் ஈசுரனும் நமது நாசியில் இரண்டு வழியேற்படுத்தி நடுவில் சவ்வுப்படலத்தையிட்டு அடைத்து, உள்ளே போகின்ற சுவாசத்திற்கு ஒரு வழியும் வெளியே வருகின்ற சுவாசத்திற்கு வேறொரு வழியுமாக ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். அதனால் உள்ளே செல்கின்ற சுத்தக்காற்றானது வெளியே வருகின்ற அசுத்தக்காற்றோடு மோதிக்கொள்ளாமலும், அது தன் தன் வழியே சென்று சரீரத்திற்கு ஆரோக்கியத்தையும் சுகத்தையும் கொடுத்து ஜீவனைக் காப்பாற்றுகின்றன. ஜனங்கள் ராஜாக்களை அனுசரித்து அந்தந்த சமயத்திற்கேற்ப வெவ்வேறு வழியாகச் செல்வதுபோல், பிராணவாயுவும் ஜாமத்திற்கு ஜாமம் (2-மணி நேரத்திற்கொருமுறை) மாறிமாறி வெவ்வேறு மார்க்கமாகச் செல்கின்றது. அங்ஙனம் செல்கின்ற வாயுவானது நாசியிலுள்ளிருக்கின்ற ரோமங்களாகிய சல்லடையினால் வடிகட்டப்பெற்று உள்ளே சென்று இரத்தப்பையைச் சுத்தப்படுத்தி எல்லா நாடிகளிலுமுள்ள அசுத்தப் பொருள்களை அழித்து, முறையே ஐம்பூதப் பொருள்களையும் வெளியே தள்ளுகின்றன. இதை (இடை பிங்களை,) த நங்களில் நன்றாகக் காணலாம். அக்குரியகலை, சந்திர

கலைகளில் பஞ்சபூத தத்துவங்கள் நடப்பதற்கு இதுவே காரணம். இனி, இதனை யறியுமுபாயங்களைக் கூறுகின்றோம்.

தத்துவங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் விதங்கள்.

1. மூக்கிலிருந்து வருகிற சுவாசமானது அம்மூக்குத்தண்டைச் சார்ந்து வந்தால் அது பிருதிவி (பூமி) யின் கூறாகும். கீழ்நோக்கியோடினால் அப்புவின் கூறாகும். மேலாகப் பாய்ந்தால் தேயுவின் அம்சமென அறியவும். அத்தண்டிற்கு கோணிய மற்றொரு புறத்தைச் சார்ந்தினால் வாயுவின் பாகமென்று அறிக. இப்படி நான்கு பக்கங்களிலும் தனித்தனியே படாமல் முறையின்றி அந்நான்கு பக்கங்களிலும் சம்பந்தித்து நடந்தால் அது ஆகாயத்தின் கூறென்று தெரிந்துகொள்ளவும்.

2. ஒரு கண்ணாடியை எடுத்துத் துடைத்து அதில் அப்பொழுது செல்லுகின்ற தனது சுவாசத்தை (மூச்சை) விட்டுப்பார்த்தால் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அதில் முத்து முத்தாகத் தண்ணீர்த் துளிகள் காணப்படும். அத்துளிகள் பொன்னிறம் போலிருந்தால் பிருதிவித்தத்துவமும், வெண்மையானால் அப்பு தத்துவமும், செம்மையானால் அக்கினியும், கருமையானால் வாயுவும், ஸ்படிக நிறமானால் ஆகாசதத்துவமும் நடப்பதாக அறிந்துகொள்ளவும்.

3. கண்டத்திலுள்ள சீதளமானது இனித்தால் பூமி தத்துவமும், துவர்த்தால், ஜலதத்துவமும், உவர்ப்பா

(அல்லது அபூர்ச்சியா) யிருந்தால், அக்கினிதத்துவமும், புளிப்பாயிருந்தால் வாயுதத்துவமும் கசப்பாயிருந்தால் ஆகாசதத்துவமும் நடப்பதாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

4. கண்ணாடியிலுள்ள நீர்த்துளிகள் சதுர்க்கோணமாய்க்காணப்பட்டால் பிருதிவிதத்துவமும், எட்டாம் பிறை (அர்த்த சந்திரவடிவம்) போல் காணப்பட்டால் ஜலதத்துவமும், அறு (6) கோணமாய்க்காணப்பட்டால் வாயுதத்துவமும், வட்டமாய்க்காணப்பட்டால் ஆகாய தத்துவமும் நடப்பதாக அறிக.

5. அன்றியும் பிருதிவி 12-அங்குலமும், அப்பு 16-அங்குலமும், தேயு 8-அங்குலமும் வாயு 4-அங்குலமும் ஆகாயம் 1-அங்குலமும் நீண்டு செல்லும்.

தத்துவம் நடக்குங் காலங்கள்.

இடது பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலுமாக மாறி மாறியோடுகின்ற சரத்தில் ஒவ்வொரு தத்துவமும் அடியிற்கண்ட நாழிகைவீதம் நடைபெறும்.

பிருதிவிதத்துவம்.	(௨௰)	நாழிகை.
அப்புதத்துவம்.	(௧௬)	,,
தேயுதத்துவம்.	(௧௨)	,,
வாயுதத்துவம்.	(௮)	,,
ஆகாயதத்துவம்.	(௪)	,,

ஆக மொத்தம் ௬௰ நாழிகையாம்.

இவ்விதம் நடந்து வருகின்ற சரங்களை நன்றாக அறிந்து பழகிவிட்டால் நமக்கு வேண்டிய காரியங்களெல்லாம் ஜெயமாகும். யோகிகளும் தீர்க்கதரிசிகளும் இதன் மூலமாகவே சகல காரியங்களையும் முடிப்பார்கள். இது பிரத்தியக்ஷமான விஷயம். (குறிப்பு) சரங்களைப் பார்த்துக் கிரீடை செய்யவேண்டுமென்று முன்னமே 29-ம் பக்கத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றோம். அதன் காரணம் யாதெனில் "இங்கு கூறிய விஷயங்களைப் படித்தவர்களுக்கு" நன்குவிளங்கும். ஆயினும் சாமானது சுழிமுனையில் நடக்குங்கால் சேருதல் மிகக் கொடிதாம். ஏனெனில், அப்பொழுது ஜீவன் 12-கலையுள்ள ஸூரிய சந்திரனும் பிரமரந்திரத்திற்குமாக, வெகு விரைவிற் சென்றுகொண்டிருப்பதனாலும், அப்பொழுது பலவிதமான எண்ணங்களுண்டாகுமாதலாலும் அச்சமயம் கருத்தரித்தாலும் ஜீவனை, ஞானசக்தி முதலியன நன்கு அமையப்பெறாது, மிக்கதுயருள்ள சந்ததிகளே உண்டாகும். இதை ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கவேண்டும். கூன், குருடு, செவிடாகிய சந்ததிகளுண்டானபின் அவதிப்படுவதிலும், முன்னமே அவைகளுண்டாகாது தடுத்துக்கொள்ளுதல் நலமல்லவா! இதனால்தான் நம் முன்னோர்கள் சுழிமுனை நடக்குங்காலங்களாகிய ஸந்திகளிலும், தாம் உலகசம்பந்தமான தொழில்களைச் செய்யக்கூடாதெனத் தடுத்து, நித்திய கர்மானுஷ்டான ஜபதபங்களையும் பூஜைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். கிரகண காலத்தில் ஜபஞ்செய்தால் எங்ஙனம் விசேஷமான பயனுக்கு சித்தியுமுண்டாகிறதோ அங்ஙனமே இச்சுழிமுனை நடக்கும்பொழுது செய்யும் ஜபதபங்களுக்கும் அளவற்றதன்மைகளுண்டாகின்றன.

கருத்தரிக்கும் விதம்.

முன்னம் 58-ம் பக்கத்திற் சொல்லியபடி நாம் உண்ணும் உணவின் சாரமானது (அன்னப்பாலானது) இருதயத்தில் இடது பக்கத்திலுள்ள ரத்தாசயத்தையடைந்து சுத்தரத்தமாகி தேக மூலைக்குச்சென்று அங்கு சிறிது நிறம்மாறி வலதுகாதின்பின்பக்கத்திலிருக்கின்ற "பயஸ்வினி" என்னும் சுக்கிலநாடியின் வழியாக இறங்கி முன்னர் (முதுகின்) தண்டையடுத்துக் கீழேவரும்பொழுது சரீரத்தின் சகல உறுப்புகளிலிருக்கும் பெருகிவரும் சிறியசுக்கிலசக்திகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு குண்டிக்காய்களின் மார்க்கமாய் பீஜகோசத்திற்சென்று (ஸ்திரீகளின் ஸ்தனத்திற்சென்ற இரத்தமானது வெண்மையானபாலாவதுபோல் சுக்கிலமாம்) அங்கு வெள்ளிய நிறம்பெற்று பக்குவம் அடைகின்றது. அவ்விதம் பக்குவமான இந்திரியமானது விந்து வாஹினி வழியாக புரீததாடியையடைந்து இரண்டுபாகமாகி, சந்தானோற்பத்தி செய்தற்குரிய ஒருபாக (இந்திரிய)ம் மட்டும் அங்குதங்கி மற்றோர்பாகமானது தேக மூலைக்குப்போய்ச் சேர்ந்து (நிறைந்து) விடுகின்றது. அப்பால் அது அங்கிருந்து சிறிது சிறிதாகப்புறப்பட்டு சங்கினி என்னும் நாடியின் வழியே இடது காதின் பக்கமாய் முன்போலிறங்கி பின்னர் மூத்திரப்பைக்கு அடியில்வந்து இந்திரிய கமலம் சேர்ந்துகொண்டேயிருக்கும். இனிப்புரீததாடியை யடைந்த சுக்கிலத்தின் நிலைமையைப்பற்றிக் கவனிப்போம்.

காமபலால் மூட்டப்பட்ட அக்கினியானது விசிறி முதலிய சாதனங்களால் வேகம்பொழுது முறையே விருத்தியடைந்து எவ்வண்ணம் மேல்நோக்கிச்செல்கின்றதோ அவ்வண்ணமே, மாதரின் மெய்தீண்டல், கண்டல் உபசரித்தல் முதலியவற்றால் புரீததியில் வீற்றிருக்கின்ற அடிப்பாகமான இந்திரிய சக்தியானது, வாயுதத்துவமாகிய இச்சையோடு சேர்ந்து அக்கினி தத்துவமாகிய புத்தியிடஞ்சென்று மோதுகின்றது. அதனால் நாதமுண்டாகி அந்நாதமானது மேல்நோக்கிச்சென்று பிரமமார்க்கத்திலுள்ள பிந்துவில் தாக்குகின்றது. அத்தாக்குதலுக்கேற்ப கலைகள் பிரகாசிக்கின்றன. அவ்விதம் கலைகள் பிரகாசித்தவுடன் அந்த ஒலியில் ஜீவன் பிரதிபிம்பித்து (அப்பொழுதே) நாதம், பிந்து, கலை, ஜீவன், ஆகிய நான்கும் ஒன்றுசேர்ந்து ஆகாசதத்வ (பிரமரந்திர)த்தினின்று இறங்கி ஆக்ஞாசக்கிர (புருவ)த்தின் வழியாய், முறையே விசுத்தி (கழுத்து) அநாகதம் (இருதயம்) மணிபூரகம் (தொப்புழ்) சுவாதிஷ்டானம் (குய்யம்) மூலாதாரம் (லிங்கத்திற்குக்கீழ்—குதத்திற்குமேல் உள்ளவிடம்) ஆகிய ஆறு (6) சக்கரங்களையுமடைந்து வருங்காலத்தில் அவ்வாதாரங்களின் அதிஷ்டான தேவதைகளாகிய ஸ்ரீசதாசிவன், மகேசுவரன், ஸ்ரீருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன், விநாயகன், இவர்களின் அருளால் அநுக்கிரகம், திரோதானம், சம்ஹாரம், ஸ்திதி, ஸ்ருஷ்டி, விக்கினமின்மை என்பவற்றைப்பெற்று பீஜகோசத்தையடைந்து சுற்றுத்தங்கி பிந்துநாடி வழியாய் மேல்நோக்கி வயிற்றுக்குட்சென்று, இந்திரிய கமலம் புகுந்து "சங்கினி" என்னும் நாடியின்வழியே மூத்திரயோனியில்நுழைந்து அப்பால் ஸ்திரீயினது கருக்குழியில் பிரவேசிக்கின்றது.

அவ்விதம் பிரவேசிக்கின்ற சுக்கில பிந்துவினது சிறிய கிருமிகளில் ஒன்று மட்டும் ஸ்திரீயினது (சினைப்பையின் கணுள்ள சிறு சிறு நாதக்குழிகளில் சிலவளர்ந்து வெடித்து கருக்குழியில் வந்து தங்கியிருக்கின்ற) * நாதத்தோடு சேர்ந்துகொண்டால் ஓர் குழந்தையும், இரண்டு மூன்று கிருமிகள் இரண்டு மூன்று நாதத்துளிகளோடு சேர்ந்துகொண்டால் இரண்டு மூன்று குழந்தைகளும் உண்டாகின்றன. ஆனால் கருக்குழியையடைந்த பிந்துக்கிருமிகள் பூராவும் கருத்தரிப்பதற்கு உரியவையல்ல. ஏனென்றால், பிந்துக்கிருமிகளில், தேறல், [illegible], களம், மென்மை, இனிமை, ஜீவசக்தியுடைமை முதலிய சிறந்த குணங்கள் வாய்ந்தவை எவையோ அவைகள்தான் ஸ்திரீகளின் சினைப்பையிலுள்ள நாதவுருக் (கிருமி)கள் ஆகர்ஷித்துக்கொள்ளுகின்றன. அவ்விதம் நாதத்தோடு சேருகின்ற பிந்துவானது பனிகாலத்தில் புல்லின் நுனியில் தங்கியிருக்கின்ற பனித்திவலையிலும் சிறிதாயிருக்கும். இத்தகைய சிறு துளியினின்றும் எவ்வளவு பெரிய மனிதன் உண்டாகின்றான்? ஆகா! சிருஷ்டியின் விநோதந்தான் எத்தகைய ஆச்சரியம் விளைவிக்கின்றது!

---

* இந்த நாதத்திற்குக் காந்தம் போல் தனக்கெதிரில் வருகின்ற பிந்துவை இழுத்துக்கொள்ளும் சக்தியுண்டு. ஆனால் காந்தமானது சுத்தமான இரும்பை இழுத்துக்கொள்ளுமேயன்றிக் களிம்பு முதலிய அசுத்தப்பொருள் கலந்த இரும்பைக்கவரா. அதுபோல் நாதமும் ஜீவசக்தியுள்ள பிந்துவைத்தான் இழுத்துக்கொள்ளும்.

ஜீவர்களுக்கு ஏற்படும் அதிர்ஷ்ட காரணங்கள்.

முன்னர் தெரிவித்திருக்கின்றபடி புரீதவியினின்று எழுந்த நாதமா (அவியா)னது பிரம்ம ரந்திரத்தில் (உச்சந் தலையில்) உள்ள பிந்துவின் கலைகளில் நன்றாகத் தாக்குமானால் அப்பொழுது (சோடச) 16-கலைகளும் பிரகாசிக்கும். உடனே அப்பேரொளியில் ஜீவனை பிரதிபிம்பித்து, பூரண போதம் வாய்ந்த (உலகம் புகழும்) உத்தம ஞானியாகப் பிறப்பான். நாதமானது பிந்துவின் இடங்களில் தாக்கி 12 கலைகள் பிரகாசிக்குமானால் அச்சமயம் பிரதிபிம்பிக்கப்பெறுகின்ற ஜீவன், உலகத்தினை ஓர் குடையின் கீழாளும் உயர் வேந்தனுவான். பின் ஐந்து சிறிது கலைகள் குன்றுமாயின் முறையே அவைகளுக்கேற்ப ஞானம், சக்தி, வயது, கல்வி, செல்வம், சுகம், குணம், உருவம் முதலியன அமைந்து பற்பல சுபாவமுள்ள மனிதராகப் பிறப்பார்.

ஆண் பெண் உண்டாவதைப்பற்றிய ரகசியங்கள்.

சுக்கிலம் அதிகமானால் புருஷனும் சோணிதமதிகமானால் ஸ்திரீயும், இரண்டுஞ்சமமானால் அலியுமுண்டாவதாகப் பெரும்பாலும் சொல்வது வழக்கம். ஆனால், இதைப்பற்றி முற்கால தற்கால சாஸ்திரங்களையும் அநுபோகங்களையும் இங்கு ஒருங்கே தெரிவிக்கின்றோம்.

1. மாதவிடாயான நான்காவது நாள்முதல் 12-நாட்கள்வரை கருத்தரிக்குங்காலமாதலின் அக்காலங்களில் ஒத்தப்படையான தினங்களில் கூடிக்கருத்தரித்தால் பெண்ணாகும். இரட்டைப்படையான நாட்களில் கருப்பற்றினால் ஆணாகும்.

2. புருஷனுக்குச் (1) சூரியகலை * நடக்கும்போது சுக்கிலம் நழுவிக்கருப் பற்றுமானால் ஆணாகும். (2) சந்திரகலை † நடக்கும்போது சுக்கிலம் ஸ்கலிதமாகிக் கருத்தரித்தால் பெண்ணாகும். அக்கினிகலை (3) (சுழிமுனை) ‡ நடக்கும்போது தரித்தால் அலியாகும்.

3. புருஷனுக்கு வலது நாசியினும், ஸ்திரீக்கு இடது நாசியினும் சுவாசஞ் செல்லுங்கால் கருத்தரிக்குமாயின் ஆணாகும். புருஷனுக்கு இடது மூக்கினும், ஸ்திரீக்கு வலது மூக்கினும் சுவாசம் செல்லும்பொழுது கர்ப்பந்தரித்தால் அது பெண்ணாகும். ஆண் பெண் இருவர்க்கு மிடதுமூக்கின் வழியே சுவாசஞ் செல்லும்போது கருத்தரித்தால் அலியாகும்.

(4) ஆடவன் தனது சுவாசத்தை உள்ளேயிழுக்குங்கால் சுக்கிலம் நழுவிக்கருத்தரித்தால், நீண்ட ஆயுளையுடைய குழந்தை உண்டாகும். சுவாசம் வெளியேபோகும்போது சுக்கிலம் ஸ்கலிதமானால் கருத்தரிக்கமாட்டாது.

(சுவாசமானது 5-நாழிகைக்கு ஒருதடவை, வலது நாசியினும் இடது நாசியினுமாக மாறிமாறி நடக்குந்தன்மையுடையது. ஆகையினால் சம்போககாலத்தில் சுவாசம் நடக்கிற நாசித்துவாரத்திற்கு சுவாசம்வந்து எவ்வளவு நாழிகையாகின்றதென்பதை யறிந்துகொண்டு, மனிதனுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்டுள்ள 100-வயதையு மிந்த நாழிகைக்கும் பங்கிட்டுச் சென்ற காலத்திற்குரியதை நீக்கி மீந்த நாழிகைக்குரியது, எவ்வளவு வருஷம், மாதம், நாள், நாழிகை, ஆகின்றதோ அதுவே அப்பொழுது தரிக்கும் பிண்டத்திற்கு "ஆயுள்" என்று தெரிந்துகொள்ளலாம்).

* (1) வலதுமூக்கின்வழியாக சுவாசஞ்செல்லுதல்.
† (2) இடதுமூக்கின் வழியாக சுவாசம் செல்லுதல்.
‡ (3) இரண்டுநாசித்துவாரங்களினும் சுவாசமானது சமமாய் (மாறிமாறிச்) செல்லுதல்.

4. சோணிதத்தைக் காட்டினும் சுக்கிலத்தினளவு அதிகமானாலும் அல்லது சுக்கிலத்தினுடைய சக்தியானது சோணிதத்தின் சக்தியைவிட அதிகமாயிருந்தாலும் ஆண்குழந்தையே பிறக்கும். அது தேகபலம், மனோதைரியம், கல்வி, ஞானம், முதலியவல்லமைமிக்கிருக்கும். சுக்கிலமானது அளவில் மிகுந்திருந்து, அதன் சக்தி குறைந்து சோணிதமானது அளவிற்குறைவாயிருந்தபோதிலும் அதன் சக்தி அதிகரித்திருக்குமானால் ஜனிக்கும் குழந்தை ஆணாயினும் பெண்ணிற்குரிய தன்மைகளே பொருந்தியிருக்கும் (உதாரணமாக:— சில புருஷர்கள் நடை உடை பாவனை முதலியவற்றில் ஸ்திரீ ஜாதிகளை யொத்திருப்பதும், சில ஸ்திரீகள் புருஷர்களைப் போல் குடும்பபாரம், வியவஹாரம், விவேகம், புத்தி கூர்மை, சுறுசுறுப்பு முதலிய விஷயங்களில் விசேஷ ஸாமர்த்தியமுடையவர்களாக இருப்பதும் பிரத்தியக்ஷம்! இதற்குக்காரணம் அவர்களது மாதாபிதாக்களின் சுக்கில சோணிதசக்தியேயாம்.) இதுபோலவே சுக்கிலத்தைக் காட்டினும் சோணிதமானது அளவினும் சக்தியினும் அதிகரித்திருக்குமானால் பிறக்கும் குழந்தை பெண்ணாகு

மென்றும், குழந்தையானது பெண்களுக்குரிய பூர்ண லக்ஷணத்தோடிருக்குமென்றும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

5. சோணிதமானது அளவிலதிகமாயிருந்து அதன் சக்திகுறைந்து சுக்கிலத்தின் பிரமாணம் குறைந்திருந்தாலும், அதன் சக்திமட்டும் அதிகரித்திருந்தால் ஜனிக்கின்ற குழந்தை பெண்ணாயிருந்தாலும் புருஷர்களுடைய தன்மையே மிகுதியாகவிருக்கும். சுக்கில சோணிதங்களிரண்டும் அளவிலுந் தன்மையிலுஞ் சமமாயிருக்குமானால் ஆணும் பெண்ணுமல்லாத அலியாய்ப் பிறக்கும்.

6. சம்போககாலத்தில் வலது பீஜத்தை வஸ்திரத்தினாலாவது ரப்பர் பில்லினாலாவது மேலே ஏற்றிக் கட்டிக்கொண்டு போகஞ்செய்தால் பிறக்குங் குழந்தை ஆணாகுமென்றும், அவ்விதமே இடது பீஜத்தை மேலேற்றிக்கொண்டு போகஞ்செய்தால் ஜெனிக்குங் குழந்தை பெண்ணாகுமென்றும், அநேகம் பரிசைகளினால் தெரியவருகின்றது (இதைப்பற்றி டாக்டர்கள் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்கள்—புருஷப் பிரஜையை விரும்புகின்றவர்கள், முதன்முதலில் இரண்டு மூன்று தடவை சேர்ந்தாற்போல் புணர்வதால் இந்திரிய கமலங்களிலுள்ள இந்திரியம் முழுதும் வெளிதமாகிவிடும். பின்னர் வலது பீஜத்தைமேலே தூக்கிக் கட்டிக்கொண்டு சில நாளிருந்தால், வலது பீஜத்திலுள்ள சுக்கிலக்கிருமிகளே இந்திரியகமலத்தில் தங்கும்; அப்பால் வலது நாசியில் சுவாசம் நடக்க ஆரம்பித்தவுடன் சம்போகஞ்செய்தால்

தீர்க்க ஆயுளும், திடசரீரமும் வாய்ந்த புருஷக்குழந்தையேபிறக்கும். இவ்விதமாகவே இடது பீஜத்தை மேலேற்றி வைத்திருந்து பின் சேர்ந்தால் பெண் குழந்தையே பிறக்கும்."

(குறிப்பு.) இங்கு கூறிய காரணங்களின்படி நடந்து வருவோமாயின் (அவை ஈசனுடைய இயற்கைச்சட்டத்தின் சம்மதமாதலின்) நாம் கட்டாயம் சற்புத்திரர்களைப் பெறுவோம். இக்காரணங்களில் சில முன்னமே தெரிவிக்கப்பட்டனவாயினும், எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே தெரிவித்தால் எளிதல் அறிந்துகொள்ள ஏதுவாகுமென மீண்டுஞ்சில சேர்த்துத் தெரிவிக்கப்பட்டன.

புருஷப்பிரஜைகளைக்காட்டிலும் ஸ்திரீப் பிரஜைகளே அதிகமாயுண்டாவதன் காரணங்கள்.

(மனசின் தத்துவம்.)

இப்பூலோகமுழுதும்வாழ்கின்ற சகலப்பிராணிவர்க்கங்களையும் நாம் உற்றுநோக்குவோமாயின், புருஷஜாதியைக்காட்டிலும் பன்மடங்கதிகமான அழகு, இளமை, நிறம், குரல், பார்வை, (நடை, உடை, பாவனை,) முதலியன நிறைந்து விளங்குவது ஸ்திரீ ஜாதியேயாமென நன்கு உணர்வோம். எவ்வாறெனில் பசு, பக்ஷி, மிருகம், முதலிய தாழ்ந்த பிராணிகளும், பெண்ணினத்தையே பின்பற்றிச்சென்று அவற்றின் வனப்பில் மகிழ்(ந்து இன்புறு)கின்றன. ஆண்பறவையானது, தனது கூர்மையான அலகினால் நாவிற்கினிய கல்லணைவு போ

ருள்களைக் கவ்விக்கொண்டுவந்து தனது காதலிக்குக் கொடுத்துச் சந்தோஷ ஆரவாரஞ்செய்கின்றது; பேடை விட்டுப் பிரியாத பறவையினங்களில் அன்றிற்பறவை மிகப் புகழ்வாய்ந்த தென்பதாலாம். இவ்விதமாக ஆறறிவுடைய மனிதர்களின் நிலைமையோ இதனினும் மேலானதேயன்றித் தாழ்ந்ததல்ல. (என்? பக்ஷிஜாதிகளுக்குக்கூட மனிதன் தாழ்ந்தவனல்லவே! உசிதந்தான்!) இம்முறைப்படியே ஸ்திரீகளினது சௌந்தரியத்திலீடுபட்ட ஆடவர்களும் அவ்வனிதையர்களையே மனத்திலும் நினைத்துக்கொண்டு, அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்தற் பொருட்டே சகலவிதமான தொழில்களையுஞ் செய்து சம்பாதித்து ஆடையாபரணங்களைத்தேடி, அவர்களின் பிரியத்தைநாடி, அச்சரீரத்தைப் பொன்காய்த்த மரம்போல் அலங்கரித்து அவ்வெழிலைக்கண்டு அகமகிழ்வது நாம் எங்கும் சர்வசாதாரணமாய்க்காணும் விநோதக்காக்ஷியாம்! நாம் எதேனும் ஓர் பொருளினிடத்திலிடைவிடாது அன்பொழுகுங் கூரிய பார்வையைச் செலுத்தி நிரந்தரம் (நெடுங்காலம்) பழகிவருவோமாயின் அப்பொருளானது நம் மனத்திலேயே நன்றாகவும் (மிக அழுத்தமாகவும்) எக்காலமுமெளிதில் நீங்காதபடி (அத்தியழுத்தமா)யும் பதிந்துவிடும். இது சர்வ ஜனங்களுக்கும் அனுபோகத்திலும் தெரிந்திருக்கக்கூடியவிஷயம். இதனையே மனஸ்தத்துவம், நேத்திர (கண்) வித்தை முதலிய சூக்ஷ்மவேலைகளிற் பழகிவருகின்ற மேதாவிகளாம் தற்காலத்திய சூக்ஷ்மதரிசிகளும் உறுதிப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்.

இதுபோலவே பெரும்பாலும் பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஆடவர்கள், ஸ்திரீகளையும் அவர்களது அழகையுமே மனதில் நினைத்து (தியானித்து)க் கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் சந்ததிகளும் பெண்களாகவே யிருக்கின்றன. இதுதான் பெண்கள் பெருகுவதன் ரகசியம். இது உலக முழுதுக்கும் பொருத்தமானதென்று சொல்லலாம். பூலோகத்திய ஜனங்களைப் படிப்பார்த்தாலும் 1-பங்கு ஆண்களும் 2-பங்கு பெண்களுமாக நிறைந்திருக்கின்றார்கள். இனி இதிலிருந்து நாம் மனதின் தன்மைகளை யுணர்ந்து கொண்டால் அடியிற்கண்ட வுண்மைகளை அநுபோகத்திலறிந்து கொள்ளலாம். அவையாவன:—

புருஷனுக்கு ஸ்திரீயினிடத்தில் அதிகமோகமாயும் ஸ்திரீக்குப் புருஷனிடத்தில் மோகங்குறைந்துமிருக்கும் காலத்தில் கிரீடித்தால், புருஷனுடைய மனமானது துர்ப்பலமாவதால் அப்பொழுது ஸ்கலிதமாகும் சுக்கிலத்தில், பலம் (கனம்) ஒளி, மென்மை, முதலியவை மிகக்குறைந்துவிடும். ஸ்திரீக்குப் புருஷனிடம் அதிக காமம் உண்டாயிருக்கும்பொழுது மிவ்விதமேயாம். புருஷனுக்கு ஸ்திரீயினுடைய ரூபத்திலே யிருந்த மோகமில்லாதகாலத்தில் கிரீடை செய்வானாயின் அவனுடைய சுக்கிலமானது முன்சொல்லப்பட்ட (பலமுதலிய) லக்ஷணங்களெல்லா மமைந்திருக்கும். இதனால்தான் சாஸ்திரங்களில், சுக்கிலமதிகமானால் ஆணென்றும், சோணிதம் மிகுதியானால் பெண்ணென்றும், சொல்லியிருப்பதோடு இருவரது மனமும் காதலித்தக்கரும் சமமானால்

அலியெனவும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும் இக்கருத்தைப்பற்றியே, மஹாமேதாவிகளும் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்களாகிய நம்முன்னோர்கள், (தமது ஞானதிருஷ்டியினாலிதன் இரகசியத்தை யுணர்ந்து) "பும்ஸவனமெ"ன்னும் ஓர் ஸம்ஸ்காரத்தை யேற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். அதன் முறை யாதெனில் "கருத்தரித்த 3-வது மாதம், சுக்லபக்ஷம், புனர்பூசம் முதலியன அமைந்த உத்தமதினத்தில் வேதவிதிப்படி ஹோமம் முதலியன செய்து பின்னர், ஆலமொட்டைக்கொணர்ந்து சிறுமிகளிடங்கொடுத்து "பெண் பிள்ளை ஆண்பிள்ளையாக" என்று அவர்களைப்பன்முறை * சொல்லி இடிக்கச்செய்து அதனை கர்ப்பிணியின் கணவனிடம் கொடுத்து அவனது வலதுமூக்கில் பிழியும்படி செய்து அப்பால் வேதியர்கள் அக்ஷதையளித்து ஆசீர்வாதம் புரிதல்". இது தொன்றுதொட்டு நாம் செய்து வரும் "அரும் பெரும் கருத்தமைந்ததோர்" செய்கையாம். இது வேதசம்மதமாயிருத்தலின் இதற்கு முக்கிய மானகருத்து யாதென்பதை யுக்தியோடு நாம் ஆராய்தல் உசிதமாகும்.

வைத்தியசாஸ்திரமானது, "கர்ப்பப்பையிலுள்ள புழுக்களை அழித்துக் கருக்குழியைப் பரிசுத்தஞ்செய்ய

---

* இது மனச்சக்தியைச் செலுத்திக் கர்ப்பிணிக்கு மேலான எண்ணங்களை யுண்டுபண்ணுவதற்காம். இதை ஆங்கிலேயர்கள் Psychic power உண்டு பண்ணுவதெனக் கூறுவர்.

தற்கும்" புருஷப் பிரஜையை உற்பத்திசெய்வதற்கும், ஆலம் மொட்டு ஏற்றதாகுமென்று வற்புறுத்துகின்றது. காலப்பிரகாசிகையெனும் சோதிடநூலும் அவ்வாறே கூறுகின்றது. இனி மனஸ்தத்துவ சாஸ்திரமோ வென்றால், "எல்லாவற்றிற்கும் எண்ணமே காரணமென்றும் எண்ணம்போல் எந்தப்பொருளையும் மாற்றிவிடலா மென்றும்" தெரிவிக்கின்றது. இதனால், கர்ப்பிணியின் மனதில் "ஆண்பிள்ளையே உண்டாகவேண்டுமென்று" எண்ணத்தைப் பலப்படுத்துவதற்காகச் சிறுமிகளைக்கொண்டு அவ்வாறு பன்முறை சொல்லச் செய்கின்றதென்றும், நல்ல அதிகாரத்திடத்திற வாய்ந்த அந்தணர்களே அளிக்கின்ற அக்ஷதைகளிலும் அவ்வந்தணர்களின் மின்சாரசக்தியானது தம்பதிகளிடம் (முக்கியமாய் கர்ப்பிணியிடத்து) சென்று உற்சாகம், தைரியம் முதலிய சக்திகளை விருத்திபண்ணுகின்றதென்றும் வெளியாகின்றது. ஆகவே இப்பும்ஸவனமென்னும் ஸம்ஸ்காரமானது, கர்ப்பபிண்டத்தில், ஆண், பெண்களுக்குரிய அங்கக்குறிகளமையுமுன் மணி (யுக்தி) மந்திர ஔஷதங்களால் (பெண்குழந்தையே பிறக்கக் கூடிய நிலைமையிலிருந்தாலும் அதைமாற்றி) ஆணைப் பிறக்கச் செய்வதற்கென்றே நம் மகரிஷிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகும். ஆனால் தற்காலம் இந்நாட்டிலுள்ளவர்களிற் பெரும்பாலரும் இதன் தத்துவத்தை யுணராமலும், அல்லது உணர்ந்து முறையே செய்தும், கர்ப்பத்திலுள்ள பிண்டமானது ஆணாகவோ அல்லது பெண்ணாகவோ (சகல அவயவக்குறிகளும் பூர்த்தியாக) அமைந்தபின் (அதாவது 8-மாதஞ்சென்றபிறகு) ஸீமந்தத்துடன்

இதையுமோர் கடனைக் கழித்து விடுகின்றார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பும்ஸவனத்தினாலேற்படும் பிரயோஜனங்களுண்டாவதேயில்லை. அன்றியும் இதுபோலவே கர்ப்போற்பத்தியானது முதல் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங்களை நாம் விடாது செய்து வருவோமாயின், கர்ப்பத்திலுள்ள பிண்டத்தில் பல சக்திகளும்பெருகி மஹாமேதாவியும் பூர்வகாலத்திய மஹரிஷிகளைப்போன்ற தீர்க்கதரிசியுமான புத்திரன் ஜனிப்பான்.

(குறிப்பு). நம்முடைய எல்லா வைதிக கர்மங்களும் மனிதனது மனச்சக்திகளைப் பெருக்கிச் சகலவிதமான மேன்மைகளையுமளிப்பனவாமென்பது படிப்போர்க்கு நன்குவிளங்கும். அங்ஙனம் வேதமுறைப்படி ஸீமந்தம் முதலிய ஸம்ஸ்காரஞ்செய்ய அதிகாரமில்லாதவர்கள் பின்வருமாறுசெய்ய வேண்டுமெனச்சாஸ்திரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. "சமவெளியில் ஓங்கிவளர்ந்துள்ள ஆலமரத்தின் வடக்குக் கிளைகளிலிருந்து இரண்டு மொட்டுகளைக்கொணர்ந்து அத்துடன் இரண்டு உளுந்தும் எள்ளும் சேர்த்து இடித்துத் தயிரில் குழைத்துக் கர்ப்பிணிக்குக்கொடுத்தால் சற்குணம் வாய்ந்த குழந்தை பிறக்கும்".

கர்ப்பந்தரித்திருப்பதற் கடையாளங்கள்.

1. காலையில் தூக்கம், அசதிமுதலியன.
2. மாதவிடாய் கண்டும் காணாமலுமாகவிருத்தல்.
3. மூன்று மாதத்திற்குப்பிறகு ஸ்தனங்கள் பருத்துக்காண்பது.

4. மூலைக்காம்பில் கருத்த நிறந்தோன்றுவது.
5. மூன்றும் மாதத்தில் வயிறு பருத்துக்காண்பது.
6. 4, 5-மாதங்களில் கர்ப்பபிண்டமானது சிறிது அசைந்து அதனால் சிலபொழுது மயக்கங்காணுவது.
7. 6, 7-வது மாதத்தில் கர்ப்பத்திலிருக்கின்ற குழந்தையினது ஹிருதயநாடியின் ஒலிகேட்டல் (தலையணையின் கீழ்வைக்கப்பட்ட கெடிகாரத்தினது சத்தம் போல் சப்தவேணுவினால் கேட்கலாகும்).
8. சிலசமயம் ஒருபுறத்திலும் மற்றொரு சமயம் வேறொரு புறத்திலும் அவ்வாறுகேட்கும்.
9. 6-மாதத்திற்குப்பிறகு அடிவயிற்றைக் குளிர்ந்தகையினால் தொட்டுப்பார்த்தால், கர்ப்பபிண்டத்தின் அசைவு நன்றாய் தெரியும்.
10. கர்ப்பிணிகளின் மனோ நிலைமையும் இருப்பும் அதிகமான பசியும், தூக்கம், அசதிமுதலானவையுமாம்.

கர்ப்பத்தில் சிசுவளர்ந்து வரும் விதமும் கர்ப்பிணிக்குச் செய்யவேண்டிய போஷணையும்.

“ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ”

[illegible] (1)

[illegible] (2)

[illegible] (3)

[illegible] (4)

[illegible] (5)

[illegible] (6)

[illegible] (7)

[illegible] (8)

[illegible] (9)

[illegible] (10)

[illegible] (11)

[illegible] (12)

[library stamp]

[illegible] (13)

[illegible] (14)

[illegible] (15)

[illegible] (16)

[illegible] (17)

[illegible] (18)

[illegible] (19)

[illegible] (20)

[illegible] (21)

[illegible] (22)

[illegible] ।.........................॥ (23)

இவைகளின் அர்த்தம்.

ருதுகாலத்தில் (மாதவிடாய்கண்டது சுத்தியான ஐந்தாவது தினமுதல் 12-நாள்வரையுள்ள காலத்தில்) முன் சொன்னவிதிப்படி சேர்ந்தால் கருத்தரித்து அக்கருவானது அடியிற்கண்டபடி ஒவ்வொருமாதமும் வளர்ந்து வரும். அதாவது:—

ஒருநாளானபின்பு சுக்கில சோணிதமிரண்டும் சேர்ந்து சேராமலும் (சிறிது கலங்கிய நீர்போல்) இருக்கும். 7-நாள் சென்றபின் பிரகாசமும் பிசின் தன்மையுமுள்ள குமிழிபோலாகும். 15-நாட்களில் பாலைப் பழம் போன்று சிறிது நீண்ட பிண்டவடிவமாயமையும். ஒரு மாதத்தில் அப்பிண்டமானது சிறிது பருத்தும், சில குழிகள் பெற்றும் கடினமாகும். 2-ம் மாதத்தில் அம்மாம்சபிண்டமானது மேற்பாகம் உருண்டு கெட்டியாயும், கீழ்ப்பாகம் இலவங்காய்போல் நீண்டுமிருக்கும். 3-ம் மாதத்தில் கைகள், கால்கள், சிரசு இவைகளுக்கு அங்கங்களையும் தெரிவிக்கக்கூடிய ஐந்துமுளைகள் உண்டாகும். சிறிதுநாட்சென்றபின் சிரசின்பாகமாய்த் தோன்றிய முளையில் கழுத்து, இருகண்கள், மூக்கு, இருகாதுகள், இவற்றின் அடையாளங்களும்; கைப்பக்கம் தோன்றிய முளைகளில் தோள்கள், முழங்கை, மணிக்கட்டு, விரல்கள், ஆகிய இவைகளும் மிக நுட்பமாய்த் தோன்றும். இவைகளே இயற்கையாயுண்டாகின்றவை. இதற்குப் 'பிரகிருதி' யென்றுபெயர். இனி மேற்சொல்லப்போகின்றவை 'விகிர்தி'என்று சொல்லப்படும்.

4-வது மாதத்தில் மேற்சொன்ன அங்கங்களெல்லாம் நன்குகப்புலப்படும். ஆண்குழந்தையானால், தைரியம் முதலான குணங்களும், பெண்குழந்தையானால் பயம், நாணம், முதலானவையும் அலியானால் இவ்விரு குணங்களுமுண்டாகும். அக்காலத்தில் குழந்தைக்கு வேண்டியவையெல்லாம் தாயினுடைய மனதில் தோன்றும். அப்பொழுது குழந்தையினுடைய ஹிருதயமானது தாயினுடைய ஹிருதயத்திலேயே அடங்கியிருப்பதால் அக்கர்ப்பிணிக்கு இருமனமுடையவள் (த்விஹிருதயா அல்லது தௌஹிருதினி) என்று பெயர். ஆகவினால், குழந்தைக்கு வேண்டியவைகளையே தாய்விரும்புவதாக நாம் கருதவேண்டும். உதாரணமாக:—குழந்தைக்கு உப்புச்சத்தும், பூசாரமும் (பார்த்திவாம்சமும்) பொருந்திய உணவு தேவையாயிருக்குமானால் கர்ப்பிணியானவள் மண், சாம்பல், கரி, செங்கற்றூள், முதலிய வஸ்துக்களைத் தின்பதில் அதிக ஆசைப்படுவாள். அதனை நாம் உணர்ந்து பச்சைப்பயறை நன்றாய் வேகவைத்து சர்க்கரைகூட்டி அவளுக்குக்கொடுத்துத் தின்னும்படி செய்து மண்தின்னும் கெட்டவழக்கத்தை நீக்கவேண்டும். இவ்விதம் நாம் அறிந்து கர்ப்பிணிவிரும்புகின்ற அவ்வாகாரங்களைக் கொடாவிடின் குழந்தையானது அந்த அம்சங்கள் குறைந்தும் விகாரமாயும் உண்டாகும். அன்றியும், கர்ப்பிணியானவள் அரசனையும் அழகான காட்சிகளையும் விருப்பமுடன் பார்ப்பாளானால் பிறக்கும் குழந்தையானது சீமானாயும், நல்ல போகங்களை அனுபவிப்பதாயும் பிறக்கும். தன்னைச் சிங்காரித்துக்கொள்வதில் மிக ஆசைப்படுவாளானால் குழந்தையும் அலங்காரம் செய்துகொள்வதில் அதிகப்பிரியமாயிருக்கும். தவஞ்செய்யும் மகான்களைக்கண்டால் குழந்தையும் மகாதர்மசீலமுள்ளதாயிருக்கும். கோயில்களுக்குச்சென்று ஈசனைக் கண்டு மகிழ்ந்துவருவாளாயின் பக்தியிற்சிறந்த புதல்வனே பிறப்பான். பாம்புகளைக்கண்டு மகிழ்வாளானால் உலகத்திற்கெல்லாம் துன்பம் செய்யக்கூடிய குழந்தையே யுண்டாகும். தமோகுணவுணவுகளைத்தின்பாளாயினவ்

பொழுதும் தூங்கும் சுபாவம்வாய்ந்த சந்ததியுண்டாகும். எருமையைக்கண்டு பயப்படுவோளானால் பிறக்கும் குழந்தையானது, செக்கச்செவேலென்ற கொடும்பார்வையோடும் தடித்தரோமம் வாய்ந்தும், ஜனிக்கும். 5-வது மாதத்தில், மனம் தெளிவாகத்தோன்றும். மாம்சமும், இரத்தமும், புஷ்டியாகும். 6-வது மாதத்தில் எலும்புகள், சிறிய நரம்புகள், நகங்கள், தலைமயிர், சரீரரோமங்கள் இவை உண்டாகும். பலமும், நிறமும் தோன்றும். 7-வது மாதத்தில் அங்கங்கள் பூர்த்தியாகும். அப்பொழுது சிசுவானது இருகால்களுக்குமிடையில் கையைமுடக்கியும், காதுகளை மூடிக்கொண்டுமிருக்கும். 8-வது மாதத்தில் தோலும் உணர்ச்சியும் தோன்றும். அப்பொழுது உயிர்வாழ்வதற்கு முக்கியமானதும் சிறிது மஞ்சள்நிறம்கலந்த வெண்மைநிறமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற ஓஜஸ்ஸானது தாயினிடமிருந்து குழந்தைக்கு பலமளிக்கப்போய்க்கொண்டிருக்கும். இதை 'ஜீவதாது'வென்றுசொல்லலாம். அடிக்கடி (தாயினிடமும் சிசுவினிடமுமாக மாறி மாறி யோடிக்கொண்டிருக்கிற) அவ்வோஜஸ்ஸானது முழுதும் குழந்தையினிடம் சென்றிருக்குங்கால் பிரசவமானால் தாயானவள் அக்கிரசாரமிழந்து மரணமடைவாள். ஓஜஸ் முழுதும் தாயினிடமேசென்றுவிடுமானால் குழந்தைஇறந்துவிடும். இருவரிடத்திலுமின்றி நாடியின்வழியில் அச்சுக்கிரசாரஞ்சென்றுகொண்டிருக்கும்பொழுது பிரசவமானால், குழந்தையுந் தாயுமிறந்துவிடுவார்கள். ஆகையினால்தான் 8-வதுமாதத்தில் பிறந்த குழந்தை ஜீவிப்பதில்லை. சில குழந்தைகள் 8-வது மாதத்தில் பிறந்தும் சிறிதுநேரம் ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், வெட்டுண்டகையானது முன்

னிருந்த இரத்தவோட்டத்தினால் சிறிதுநேரம் துடிப்பதுபோல், தாயினிடமிருந்து முன்னம் பெற்றிருந்த ஓஜஸ்ஸின் பலத்தினால் அவ்விதம் ஜீவிக்கின்றதென வைத்தியசாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதனால் தாயினுடைய ஓஜஸ்ஸே குழந்தை ஜீவிப்பதற்கு முக்கியகாரணம் என்பது புலப்படும். குழந்தைகளுக்குத் தாயினிடமிருந்து சில பொருள்களும் தகப்பனிடமிருந்து சில பொருள்களும் ரஸத்தினிடமிருந்து சில பொருள்களும் இயற்கையாகவே சிலவும் முக்குண ஆகாரங்களினால் சிலவும் உண்டாகின்றன. அவற்றின் விபரங்களாவன:—

மிருதுத்தன்மை வாய்ந்தனவாகிய இரத்தம், கொழுப்பு, எலும்புக்குள்ளிருக்கும் வெண்ணெபோன்ற சத்து, இடதுபக்கத்தில் ஹிருதயத்தின் கீழேயிருக்கின்ற மண்ணீரல், அதன்வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற கல்லீரல், குதம், ஹிருதயம், தொப்புள், இவை தாயினிடமிருந்து உண்டாகின்றன. மீசை, ரோமங்கள், இடுப்பு, தண்ணியநரம்புகள், சுத்தரத்த நாடிகள் அசுத்த ரத்தக்குழல்கள், நகங்கள், பற்கள், இந்திரியம், ஆகிய (கனப்பொருள்களாகிய) இவை தந்தையினிடமிருந்துண்டாகின்றன. சரீரம் பருத்தல், இளைத்தல், அழகானநிறமுண்டாதல், (மனம்) திருப்தியாயிருத்தல், தெம்பு, சரீரக்கட்டு (வரையறையின்றிக்) கண்டபொருள்களில் ஆசையில்லாமை, உற்சாகம், ஆகியஇவை இரசங்களினின்றும் உண்டாகும் குணங்களாம்.

விருப்பம், வெறுப்பு, சுகம், துக்கம், தர்ம அதர்மங்கள், எண்ணம், (வாசனை) முயற்சி, ஞானம், ஆயுள், புலன்கள், இவை ஜீவனுக்கு இயற்கையாயுண்டானவையாம்.

ஆயினும் சாத்துவிகம், ராஜஸம், தாமஸம், என்னும் மூன்றுவித ஆகாரங்களால் மேற்சொல்லிய குணங்களை மாற்றிவிடலாமென்பது, அனுபோகத்தினாலும் சாஸ்திரங்களிலிருந்தும் அறிந்தவுண்மையாகும். சாத்துவிகமான ஆகாரம் புசித்துவந்தால், கடவுளிடத்தில் அன்பும், சகல விருத்தியும், அறஞ்செயவிருப்பமும், சமரச (ஐக்கிய) புத்தியுமுண்டாகும். இராஜஸ ஆகாரங்களை யுண்டுவந்தால் காமம், குரோதம், (கோபம்) மதம், முதலிய கொடுங்குணங்கள் விருத்தியாகும். தாமஸ ஆகாரங்களை யருந்தினால் தூக்கம், சோம்பல், தவறுதல், இம்சை செய்தல், வஞ்சித்தல், முதலிய துஷ்டகுணங்கள் மிகப் பெருகும். ஆதலால் கர்ப்பிணியானவள், எப்பொழுதும் சாத்துவிகமாகிய ஆகாரத்தையே புசிக்கவேண்டும். அவ்விதஞ்செய்து வருவாளாயின் அவ்வுணவுகளின் சாரங்களெல்லாம் தாயின் இருதயத்திலிருந்து (குழந்தையின் தொப்புளுக்குச்செல்கின்ற) "நலைமை" என்னும் நாடியின் வழியாகக் குழந்தைக்குச்சென்று, அக்குழந்தையும் அதனையேயுண்டு அவ்வுணவையநுசரித்துச் சாத்துவிக குணங்களை யடையப்பெற்று மஹாபக்த சிகாமணியாய் பரோபகாரசீலனும் பார்புகழும் பண்டிதனும் பிறப்பான்.

(குறிப்பு.) * ஜீவனுக்குப் பூர்வசென்மத்திய வாசனை கொடியதாயிருந்தபோதிலும் அவ்வுணவினாலும் மாறிச் சாத்துவிககுணங்களை அடைந்தவனாகவும், அதனால், அனேக நன்மைகளுண்டாகும்.

9-வது மாதத்தில் எல்லா அங்கங்களும் பூர்த்தியாகி அழகாய் விளங்கும்.

10-வது மாதம் பிரசவமாகும்.

கர்ப்பத்திலிருக்கின்ற ஜீவனுடைய பூர்வ ஞானமுந் தவத்தின் உறுதிமொழிகளும்.

முன்சொல்லியவண்ணம் 9-வது மாதத்தில் கர்ப்பாசயத்திலுள்ள ஜீவனுக்குப் பூர்வஜன்மங்களும் அப்

* இவ்வாசனைவேறு, கர்மம்வேறு; கெட்டவாசனையை நல்லவாசனையினால் மாற்றிவிடலாம்; கர்மமானது நீசஸ்தானத்தில் (ஆரம்பத்தில்) இருந்தால்மட்டும் மாற்ற எளிதாம்; மத்திய ஸ்தானம் பெற்றிருந்தால் சிறிது கிரமசாத்தியம். அது உச்சஸ்தானஞ் சென்று விடுமாயின், நம்மை (அது) இழுத்துக்கொண்டேபோய்விடும். நாம்பிறகு அதற்கடிமையாகவேண்டியதுதான். ஆதலால், பழக்கமே வழக்கமாயமையுமுன் நாம் அதனை (குழந்தைகளிடத்திற் காணப்படுங் கெட்டவாசனையை) மாற்றிவிடவேண்டும். கர்ப்பிணியைப் பழக்கத்தினாலும் உணவினாலுஞ் சாத்துவிகமுறையில் பயிலுவிப்போமாயின், உத்தமகுணம் நிறைந்த சந்தான ரத்தினங்களை உண்டாக்கலாம். இதைப்பற்றி 'ஸ்திரீகளின்' கடமை என்ற பக்கத்தில் பார்க்கவும்.

பொருள்களையளித்த சந்தடங்களும், வினைவிற்குவருகின்றன. அதனால் இதிஹ பக்திஞான வைராக்கியங்களும் போலிசபதங் (உறுதிமொழி)களும் ஏற்படுகின்றன. அச்சமயம் ஜீவன் நினைத்துப் புலம்புகின்றவைகளைப் பின்வருமாறு "கர்ப்போபநிஷத்து" விவரிக்கின்றது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"9-வது மாதம் கர்ப்பத்திலுள்ள ஜீவனுக்குச் சகல லக்ஷணங்களும் பரிபூரணமாயமைகின்றன. அப்பால் தனது முன்ஜென்மாக்களும் நினைவுக்கு வருகின்றன. தான் செய்த தீமைகளையும் தான் செய்யாமல் தவறிய நன்மைகளையும் நினைக்கின்றான்; அவற்றின் பலனாக வந்த சுபாசுபங்களும் அவனுக்கு அப்பொழுது பிரத்தியக்ஷமாய்த் தோன்றுகின்றன. "அகா! நான் ஆயிரக்கணக்கான எத்தனை யோனிபேதங்களைக் கண்டிருக்கின்றேன்! எவ்வளவு ஜென்மங்கள் நாயாகவும், பன்றியாகவும், கழுதையாகவும், பாம்பாகவும் (கர்ந்த செல்லுப்) நாக்குப்பூச்சியாகவும், கறுப்பு கம்பளிப்பூச்சி முதலியவைகளாகவும், மனிதனாகவும் பிறந்து; அதற்கேற்ப எச்சில், மலம், புல், பூச்சி, அழுக்கு, சக்கரைத் தண்ணீர் முதலானவற்றைத் தின்றேன்! எவ்வளவு ஜெந்துக்களின் (தாயின்) முலைப்பாலைக் குடித்து வளர்ந்து வீணே மடிந்தேன்! நான் பிறவாதஇடம் இப்பாருலகில் ஒரு சாணளவுமுண்டோ! உண்மையாகப் பார்த்தால் இப்பூலோகமுழுதும் எனது மயானமாகவல்லவோ இருக்கின்றது! ஐயோ தெய்வமே! 84-லக்ஷம் யோனிபேதங்களிலும் நான் அடிக்கடிப் பிறந்து இறந்து தான் பழுதுவதைப் பெருந்துயரமாகக்கொண்டிருக்கின்றேன்! ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் நானெவ்வளவு சஞ்சாரியாக இருந்திருக்கின்றேன்! ஆ! அதனைநினைக்கும்போது என்மனம் பதைபதைக்கின்றதே! பிறந்தேன்! இறந்தேன்! மீண்டும் ஜெனித்தல், மரித்தல் ஆகிய இவ்வுலகம் எனது இடைவிடா வேலைபோலும்! ஐயோ! சிவனே!! இக்கர்ப்பவாசத்தில் நான்படுந்துன்பத்திற்கு அளவுமுண்டோ! அது போ

கட்டும். நான் வெளியேசென்றாலும் பிரசவகாலத்தில் அடைகின்ற மூர்ச்சையின் துன்பத்தை என்னென்று சொல்வது! அத்துன்பமோ இன்னும் சொல்லிமுடியாதது; இக்காயம் மிக அற்பமாயிருக்கின்றது; வெளியிலோவென்றால் மோகமும், துக்கமும், பயமுடைத்திதமாகின்றன. பால்யத்தில் ஒன்றுந்தெரியாது துக்கப்படுவேன்; அழுவதன்றி எனக்கு வேறோர் பலமுமின்று; நான்பலர்க்கும் அடங்கி நடக்கவேண்டும்; அப்பொழுதுள்ள எனது அறியாமையை என்னென்பேன்! கன்மமெய்யான்றும் புரியேன்; சோம்பலாய்த்திரிபவனானேன்; தீமைசெய்யச் சிறிதுமஞ்சேன்; அதனின்று எவ்வளவுபருவம் வருமேல், மங்கைமேற் காமுறுவேன். பசி, தாகம், வெயில், மழை, பாம்பு, திருடர் முதலியனவாம் (தாபத்திரய) துன்பங்களும் ஏற்பக்கம் வாட்டும்; முதுமை வந்துவிட்டாலோ, வல்லீபவனை இவ்லாம் பரிதாபமாகும்; அச்சமயம் சதாகாலமும் கவலையும் வியாதியுந்தான் எனது உருவமாகும். அதன்பின் மரணத்தைக் கிட்டிப்பேறுவேன் ஐயோ! என்மனம் நடுங்கின்றதே! யமனுக்கிழுமாய் அவாதகிழுக்கும்; அக்காலத்திலும் கூட எவ்வளவு (ஆசை!) அபிமானம்! எத்தனை காமம்! எத்தனை கோபம்! சங்கடங்களெவ்வளவு! ஹா ஈசா! இவ்வளவுகொடுமையான பெருந்துக்க வாழ்வில் யாதொரு சுதந்தரமுமின்றி பிறக்கடிக்கையாகித் துன்புற்ற எனது துன்பத்திலிருந்து நீர் கவனியாதிருப்பீரோ? ஓ! இந்த ஜென்மமே துக்கம்! துன்பமயம்!! சகிக்கமுடியாதது!!! இனிப் பத்தும் பயங்கரமானது! கொடிய காட்டுத் தீப்போல் மகாகோரமாயுள்ளது; ஈசா! இதிலிருந்தும் (விடுபட்டு)

வெளியேறுவதற்கு நான் யாதொருவிதமான நிவிருத்தி தர்மங்களும் (பெரும் புண்ணியங்களும்) சம்பாதித்தேனில்லையே! யோகம், ஞானம், முதலிய வற்றைச் சிறிதேனும் பழகியறியேன்! ஹா தெய்வமே! இதோ நான் துக்கக்கடலில் மூழ்கின்றேனே! எனக்கு கரையேறவாதொரு உபாயமும் தோன்றவில்லையே! இவ்வண்ணம் எனக்கு பிறவிப்பிணியை யளிக்க அவ்வளு ஞானத்தைச் சுட்டுருந்தால் எனக்கு இப்பிறவித்துன்பம் நேர்ந்திராதல்லவா? ஆகவே, காமக்குரோதங்களாலுண்டான இவ்வக் ஞானத்தைப் போகக்கிவிடுகின்றேன்! இனி, நான் இதற்குவேண்டிய வேலையைத்தான் செய்வேன்; நானமட்டும் மெள்ள மெள்ள இந்தயோனியிலிருந்தும் வெளியேறிவிடுவேனாயின் கட்டாயம் குருநாதனிடம் சென்று சாங்கிய யோகத்தை யறிந்து இச்சமுசாரச் சங்கிலியைச் சுட்டுச்சாம்பலாக்கி விடுவேன். "நான் வெளியில் போனபின் எல்லாத் தீமைகளையும் பாவங்களையும் போக்கி, மேலான மோக்ஷபதவியையளிக்கின்ற ஸ்ரீபரமேசுவரனையே சரணமாக அடைவேன். நான் வெளியில் போனவுடன் எல்லாம் வல்லவராயும் ஞானசொரூபியாயும் எல்லாவற்றிற்குங் காரணமாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீ சிவபெருமானைப்போற்றுவேன். ஞானத்தை யளித்து அக்ஞானத்தை நீக்கிப் பாவவினைகளைப் போக்கும் ஜெகத்குருவாயும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராயும் இலங்குகின்ற எம்பரமேசுவரனையே போற்றுவேன். இக்காற்ற யோனிக் கூட்டிலின்றும் விடுவிக்கப்படுவேனுனால், நித்தியானந்த மூர்த்தியாய், தோயற்றவராய், ஞானுயிர்த்தத்தைத் தருகின்றவராய், சர்வவியாபகராய்,

(சந்ரும் [illegible]) ஜொலிக்கின்ற ஸ்ரீ பரமேசுவர னையே இடைவிடாது பெருந்தவம் புரிந்து கொண்டிரு வேன். இப்பொழுது தாயினது வயிற்றில் கட்டுண்டு கிடந்து முடக்கவும் அசைய (த்திரும்)பவும் இடமின்றிச் [illegible] கொடியதுன்பமாய் பீடிக்கப்பட்டு வருந்தும் யான், பாதகியே ஜெனிப்பேனாயின் வேறு யாதொன்றையும் கவனியாமல் ஸ்ரீ பகவானுடைய பா தத்தையே நினைந்து இடைவிடாது துதித்து அப் பரம்பொருளை மகிழ்விப்பேன்" பூர்வஜென்மங்களிலெல வென்றால், நான் எவர்களை உண்மையென நம்பி அவர் களின் பொருட்டுப் பற்பல கொடும்பாவங்களையும் செ ய்து சம்பாதித்தேனோ அத்தகைய மனைவி, மக்கள், சுற் றார், பெற்றார், உறவினர், முதலியயாவரும் என் பொ ருளைப் பங்குபோட்டுக்கொண்டார்களேயன்றி இப்பொழுது என்னோடு அனுபவிக்கவில்லை. அவர்கள் என்னை [illegible] யிலே இங்கு விட்டுவிட்டு, எங்கோ ஓடிப்போய்விட்டனர். ஆதலால் நான் மட்டும் இப்பொழுது தனியே கிட ந்து அப்பாவங்களின் பயன்களாகிய துன்பங்களை மெல் லாம் அனுபவித்துப் போகின்றேன். ஆ! தெய்வ மே! யான் என்செய்வேன்! நான்செய்த கொடும்பா வங்களெல்லாம் கேட்பாரில்லையென்றும் ஈசனொ ருவனில்லையென்றும் நினைத்துப் பாவங்களை ஓயா மல் செய்துவிட்டேன்; அவற்றின் பலன்களாகிய துன்பங்களை இதோ அனுபவிக்கின்றேன். இப்பொழுது எல்லாவிதமான கர்மங்களுக்கும் சாக்ஷியாயுள்ள, (சுகம்) இன்பம், (துக்கம்) அளிக்கின்ற ஸ்ரீ பரமேசுவரனிருக் கின்றானென்பதை நன்குணர்ந்தேன். இனிமேல் பாப

மும் செய்யேன்! இனி நன்மைசெய்துவருவதே என் வேலை! ஸ்ரீ சிவபெருமானது திருவடித் தாமரைகளைக் கனவிலும் மறவேன்! சகலஜீவர்க்குமுபகாரமேசெய்து வருவேன்! எல்லாவுயிர்களையும் ஈசனது திருவுருவமாய்க் கருதித் தீமையே புரியேன்! ஈசா! சரணம்"!

என்று இவ்விதம் பற்பல விதமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டும், இப்பிறவிப்பிணியை நினைந்து அடிக்கடி மூர்ச்சையடைந்தும், அயர்ந்தும் வருந்துவானக்ஜீவன். சிறிது நேரஞ் சென்ற பின்னர் மீண்டும் தனது அறி யாமை, கர்மம் முதலானவற்றைக் கருதியாடுவான். இவையெல்லாம் ஒன்பதாமாதம் நிகழ்பவை. பத்தாம் மாதம் பிறந்தவுடன் பிரசூதவாயுவானது அச்சிசுவை ஒரேபுரட்டாய்ப் புரட்டித்தள்ளும். அச்சமயமும் உடனே எவ்விதமாயாவது மோக்ஷமடைய வேண்டுமென விரும் புவான். மறுபடியும் ஸ்திரீயினுடைய இருபக்கத்து யோ னித் துவாரத்தில் என்புகளும் நெருநெருவென்று நெரு க்கும். அத்தருணம் அச்சிசு "ஆலையில் பட்ட கரும்புபோலும் இருகதவுகளின்மத்தியிலகப்பட்ட (ஸ் தூ ல) மனிதன் போலவும் நெருக்குண்டு மூர்ச்சித்துச் சகி க்கமுடியாத துன்பமடைவான். இவ்விதம் மீண்டும் சிறிது அனுபவித்தப்பின்னர் பிரசூதவாயுவினுல் கசக் கிப் பிழியப்பட்டு வைணவவாயுவெனும் மாயாசக்தியி னது சம்பந்தமுற்று இவ்வுலகினில் ஜெனிப்பான். அப் பால் அவனது ஜென்மாந்தர ஞானங்களெல்லாம் மறந்து போய் "கக்கக்கதறக் கைப்புறத்தேந்தும்" மக்கட் செல் வமாய் தோன்றுவான். அத்தருணம் பூர்வஞானமும்

இழந்து இவ்வுலகத்தினது அறிவுமின்றி ஒன்றுமறியாப் பாமரனாகி, அவன் வீணே விழித்துக்கொண்டு செவாய்க்கிடப்பது வெகு விநோதமாயிருக்கும்!"

மூன்றாம் பாகம் முற்றிற்று.

---

*நான்காம் பாகம்.

கர்ப்பிணி உட்கொள்ளத்தக்க ஆகாரங்கள்.

புடலம்பிஞ்சு, அவரைப்பிஞ்சு, வாழைப்பூ, வெண்டைப்பிஞ்சு, வாழைக்கச்சல், மாவடு, சேனை, கருணை, உருளைக்கிழங்கு, பலாப்பிஞ்சு, சிறுகீரை, அரைக்கீரை, மணத்தக்காளி, வெந்தயக் கீரை, பொன்னாங்காணி, முளைக்கீரை, எலுமிச்சம்பழம், (பூவன் தவிர்ந்து) புளியாரை, வேப்பம்பூ, கடுகு, பச்சைக் கொத்துமல்லி, துவரம்பருப்பு, கடலைப்பருப்பு, பச்சைப்பயறு, முந்திரிப்பருப்பு, மாம்பிஞ்சு, களாக்காய், நெல்லிக்காய், கச்சமாந்தங்காய், இஞ்சி, கல்லுக் கட்டிப்போட்டுக் காய்ச்சிய அரிசிக்கஞ்சி, பாற்கஞ்சி, கேழ்க்கஞ்சி, பாயசம், மிளகு முதலியவை சேர்த்துச்செய்த தோசை, இட்டலி, ஜிலேபி, லட்டு, ஹல்வா, நல்ல கெட்டித்தேன், புதிய பசுநெய், அதிமதுரம், கரும்பு, உள்ளிப்பூண்டு, முதலியனவாம்.

இலவங்கப்பட்டையை மட்டும் 7-ம் மாதத்திற்குப் பிறகு பிரசவிக்கும்வரை உபயோகிக்கலாம். மிகப் புளிப்பும், கசப்பும், காரமும், உவர்ப்புமுள்ள பதார்த்தங்களை மிகுதியாய்ச் சேர்த்தல் கூடாது. அஜீரணத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும், அதிக நேரஞ்சென்ற பின்னர் ஜீரணமாகத்தக்கதும் குக்க விருத்தி, மலபேதி, ஜலபேதி முதலியவற்றை உண்டுபண்ணத்தக்கதுமாகிய பதார்த்தங்களை உண்ணுதல் தகாதாம். பால், சர்க்கரை, லேசான உப்புப்போட்டுப் பக்குவஞ் செய்த தின்பண்டங்கள், இன்னும் எளிதில் ஜீரணமாகத்தக்க வஸ்துக்கள் இவைகளை கர்ப்பிணி சாப்பிடலாம். பழைய வஸ்துக்களையும் லேசாமலோ அல்லது தீய்ந்தோ உள்ள வஸ்துக்களை கர்ப்பிணி அருந்தலாகாது. வெங்காயந் தின்றுவந்தால் குழந்தை அதிக விஷமஞ்செய்யும். கர்ப்பிணி அதிகமாய்த் தூங்காமலும் ஆறுதலான நித்திரை செய்துகொண்டும் நல்ல விஷயங்களையே நினைத்துக்கொண்டும் விசனத்திற்குச் சிறிதும் இடங்கொடாமல் மனத்திற்கு நல்ல ஊக்கத்தையும் (தைரியத்தையும்) சாந்தத்தையும், கொடுத்து புத்தியை விஸ்தாரப்படுத்தி, அறிவையும் ஆனந்தத்தையும் விளைவிக்கும் அருமையான புஸ்தகங்களைப் படிக்கவேண்டும். தான் விரும்பிய உணவுகளை கர்ப்பிணி உண்டு களிப்போடு இருக்கவேண்டும். நாவல்களைப் படிக்கக்கூடாது. நிலக்கடலை, கொள்ளு, மொச்சை, பெரும்பயறு முதலிய வஸ்துக்களையும் அருந்தக்கூடாது. குரூபிகளோடு அதிகமாகப் பழகாமலும் இருக்கவேண்டும்.

இங்கு புகன்ற வுணவுகளையுட்கொண்டுவந்தால் கர்ப்பிணி, நல்ல ஆரோக்கியம்பெற்று, அழகுள்ள குழந்தையைச்சுகமே பிரசவிப்பாள்.

(குறிப்பு.) பிரசவ விஷயமானது அநுபோகத்தைப் பொருத்ததாகுமாதலின் இங்கு எழுதப்படவில்லை. அவ்வக்காலத்திற்கேற்ப கர்ப்பிணியின் உடற்கூறை நன்குணர்ந்தோர்களின் உதவி பெற்றுக்கொள்வதே நலம். அன்றியும் அது சாஸ்திரங்களைக்கொண்டு அறியக்கூடியதல்ல.

சொந்தத்தில் விவாகஞ் செய்யலாமா?

அநேககுடிச் சொந்தத்திலேயே விவாகஞ் செய்தலினால் கூன், குருடு, செவிடு, ஊமை, அசடுமுதலியன அமைந்த சந்ததிகளே விருத்தியாகின்றன. (அநுபோகமானது). ஆதலால் கூடியவரை பக்கத்தில் சம்பந்தஞ் செய்வதே எல்லாவற்றிற்கும் நலம். இதனால்தான் நம் சாஸ்திரங்களிலும் பலதலைமுறைவிட்டுச் சம்பந்தஞ்செய்யச் சொல்லியிருக்கிறது.

எல்லாவிஷயங்களுக்கும் பிறவிகளுக்குமுள்ள சம்பந்தம்.

இந்த விஷயத்தைக்குறித்து உலகத்திலுள்ள எல்லோரும் ஆராய்ச்சிசெய்கின்றார்கள். அவ்வாராய்ச்சியினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும், நம் சாஸ்திரங்கள் அநுமதித்துமிருக்கின்றவைகளை இவ்விடத்தில் தெரிவிக்கின்றோம்.

படுக்கையறையில் உயர்ந்த பரோபகார குணமும் நிறைந்த கல்வியும் சிறந்த அழகும் வாய்ந்த மேதாவிகள், தைரியசாலிகள், ஸ்ரீ புத்தபகவான் போன்ற கருணாமூர்த்திகள், முதலானவர்களின், உருவங்களும்; ரவிவர்மாஎழுதிய சிவபெருமான், பார்வதி, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, தமயந்தி, சந்திரமதி, சாவித்ரீ, ராமன், கிருஷ்ணன், முதலானவர்களது அழகியபடங்களும்; மாட்டியிருக்க வேண்டும். அந்த அறையில் நுழைந்தவுடன் மனதிற்குச்சந்தோஷம், அன்பு, ஆதரவு, இனியமொழி, நகை, உண்மையில் விருப்பம், நன்மையில் நாட்டம், எல்லோருக்கும் உதவிபுரிவதில் ஆசை, நல்லபடிப்பில் விருப்பம், சாந்தம், ஜீவகாருண்ணியம், கடவுளிடத்தில் அன்பு (முக்கியமாய் பரோபகாரத்திலேயே விருப்பம், பொறுமை) முதலிய உயர்ந்த குணங்களை உண்டாக்கும்படியான பல காக்ஷிப்பொருள்களும் வாசனைத்திரவியங்களும் நிறைந்து, கண்டோர்மனதைக் கவர்ந்து ஆனந்தம் விளைவித்து மெய்மறக்கச் செய்வதாய் விளங்கவேண்டும்.

ஏனெனில் தேசபடத்திலுள்ள "சென்னை" Madras என்ற சொல்லைப்படித்தவனுக்கு அச் சென்னையிலுள்ள எல்லா இடங்களும், பொருள்களும் அங்குள்ள மனிதர்களின் நடையுடைபாவனைகளும் ஞாபகத்திற்கு வருவது போல், ஷே படங்களையும் வேறு சாதனப் பொருள்களையும் காணும்பொழுது அவற்றைப்பின் தொடர்ந்தே நம் மனதில் பல எண்ணங்களும் அதிகரித்தாய்த் தோன்றிக்கொண்டேயிருக்கும்.

உதாரணமாக: இருக்ஷையடத்தைப்பார்த்தால் பாண்டவர்களுடைய பல பராக்கிரமங்களும், ஸ்ரீ ராமபட்டத்தைப்பார்த்தால், அன்பு, வணக்கம், சத்தியம், தர்மம், (பிதாவாக்ய பரிபாலனம்) முதலியனவும் விளங்குவது பிரத்தியக்ஷம்! அதுபோலவே, வணங்காமுடி மன்னனாகிய துரியோதனன், ராவணன், சிசுபாலன், கம்சன், சகுனி, அஜாமிள, முதலிய துராத்மாக்களின் பட்டத்தைப்பார்த்தால் அவர்களைப்பற்றிய தீச்செயல்களும் கொடுமைகளுமே மனத்தில் தோன்றும். அவ்வாறு எடுத்தனமை நிரைக்கின்றோமே அதுவே நம் சித்தத்திலும் படியும். அப்பொழுது கிரியை செய்தால் அந்த குணங்களே கருவாய் (மூலையாய்) அமைந்து அவ்வித குணங்களைக் கொண்ட சந்ததிகளை உண்டுபண்ணுவதாகும். (அவ்வண்ணமே) முற்கால தற்கால சம்பவங்களை (பிறவிகளை) இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகத் தெரிவிக்கின்றோம்.

1. முற்காலத்தில் தசரதசக்ரவர்த்திப்பெருமான், உலகத்திற்கெல்லாம் நன்மை புரியத் தக்கதோர் அரும் புதல்வனைப் பெறவேண்டுமென ஸ்ரீ வசிஷ்ட பகவானிடம் வேண்ட, அம்முனிவர் பெருமானும் ஞான திருஷ்டியாலுணர்ந்து "ஸ்ரீ சிவபெருமானது கிருத்திய கல்யாண குணங்களை இடைவிடாது சிந்தித்துப் போற்றி வருவீராக" எனத்திருவாக்களிக்க அவ்வண்ணமே சக்ரவர்த்தியாரும், தனது மனத்திலுதிக்கும் பற்பல (சிவபக்த) பாவனைகளுடன் தவஞ்செய்தும், புத்திர காமேஷ்டியாகஞ்செய்து பசுபதிப்பெருமானுக்கு அவிர்ப்பாகமளித்தும் (அப்பாவனையின் படிக்கு) ஸ்ரீ ராமசந்திர

னைத் திருமகனாகப் பெற்றார். அதனாலன்றோ ஸ்ரீ ராமபிரானும் நாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைந்து ஸ்ரீ மகா அகஸ்திய முனிவரிடமிருந்து பற்பல சைவ (சஸ்திர) மந்திரோபதேசங்களைப் பெற்று, (அதாவது உருத்திராம்சமெய்தி)ச் சேதுவிலணைகட்டிக் கரதூஷண ராவண கும்பகர்ணாதி யாக்கர்களைச் சங்கரித்து அச்சேதுவின் கண்ணேயே நம்பெருமானைப் பூஜைசெய்து சிவனடியாருள் தலைவராய், அவ்வள்ளல் பெருமானது அருட்பேர்பெற்றுச் சகலதுரிதங்களும் நீங்கிச் சர்வராஜபோகங்களும் அனுபவித்துப் பதினாயிர வருஷகாலம் அரசாட்சிபுரிந்தனன்?.

2. நமது குருமணிகளாகிய சைவசமயாசாரியர் நால்வரும், திருகரணங்களாலும் திருநீலகண்டனையே போற்றி அவனது அருளமுதமுண்டு அவன் திருப்பாதஞ்சேர்ந்ததிலவுலகத்தவரையும் அவன் திருவடி நிழல் பெற்றுய்யும்படிக்குத் தத்தம் திருத்தொண்டுகளால் நம் போல்வார்க்கு நல்வழிகாட்டி நன்னெறிகாட்டிய அரும்பெருந்தவ முனிகளாமறுபான் மூன்று நாயன்மாரும் அவரது பெற்றோரின் அரும் பெரும் புண்ணிய எண்ணங்களாலேயே தோன்றினராம்.

3. ஸ்ரீ சைதன்யர், ஸ்வாமி விவேகானந்தா, தயானந்தா, ஹோமர், ஸாக்ரடீஸ், எமர்ஸன், கிளாட்ஸன், முதலானவர்களும் அவரவர் பெற்றோர்களின் உள்ளத்தில் அத்தகைய அரியபெரிய எண்ணங்கள் தோன்றிய காலத்திலேயே கருத்தரிக்கப் பெற்றுண்டானவர்களாதலால்

அவர்கள் மருமான்களையும், மேதாவிகளையும், கற்பனைக் களஞ்சியமாகவும் விளக்கலாயினர்.

4. இனி, மிருகவர்க்கங்களை ஆராயப் புகுவோம். நல்லகுதிரைகளுண்டாகவேண்டுமானால் பெண் குதிரையின் சேர்பார்வையில் படும்படிக்கு நூர் அழகும் புஷ்டியும் வாய்ந்த ஆண்குதிரையை நிறுத்தி, அப்பெண் குதிரையோடு வேறொரு சாதாரண (மட்டமான) ஆண் குதிரையைச் சேரவிடுவது லாயக்காரர்க்குத் தெரிந்த விஷயம். இனி, இவ்விருந்த மனஸ்தத்வ சாஸ்திரத்தை அறிவதற்குப் போதுமான காரணங்களுண்டு. அதாவது: பெண்குதிரையானது தன் பார்வைக்கு நேரேயிருக்கின்ற குதிரையின் ரூபலக்ஷணங்களையே தன்மனத்தில் பதிந்துகொண்டு, அதனால் தன்னோடு சேர்கின்ற தென்றும் பாவனையோ (எண்ணத்தோ) டிருக்கின்றது. அதனால்தான் உயர்ந்த (லக்ஷணங்கள் வாய்ந்த) குதிரைகள் உற்பத்தியாகின்றன.

5. ஐரோப்பா கண்டத்தில் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் ஆடுமேய்ப்போர்க்கு அதன் குட்டியைத்தான் கூலியாகக்கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால், வெள்ளாட்டு மந்தை மேய்ப்பவனுக்கு எப்பொழுதாவது கறுப்புரோமங்களோ அல்லது செகப்புரோமங்களோ காணப்பட்ட குட்டி ஈன்றால்தான் அக்குட்டியை அவன் அடையலாம். ஒருசமயம் கறுப்பு நிறமுள்ளதோர் மந்தையிலிருக்க எல்லா ஆடுகளும் செகப்பு, வெள்ளை, முதலிய நிறத்தோடு குட்டிகளீன்றன. அதற்குக் காரணம்பொருந்த இடையன் தன

க்கு சொந்தமாக எடுத்துக்கொண்டான். அதைப் பார்த்த எஜமானன் அக்காலத்திலிருந்த நியாயாதிபதியினிடம் தெரிவிக்க நியாயாதிபதி பின்வருமாறு தீர்ப்புச்செய்தார்.

"கறுப்பாடு கருநிறத்திலும், வெள்ளையாடு வெண்ணிறத்திலும் குட்டிபோடுமேயன்றிக் கறுப்பாடு வெள்ளையிலும் வெளுப்பாடு கறுப்பிலும் குட்டி போடமாட்டாது; மேற்குறித்த வாதியின் ஆடுகளோவென்றால், அனைத்தும் கறுப்பாயிருக்கின்றன. அம்மந்தையில் இவ்வளவு வெளுத்த குட்டிகளும், வேறு மிஸ்ர நிறமுள்ள குட்டிகளும் உண்டாவதற்கு நியாயமில்லை. ஆனால் வாதியின் அபிப்பிராயப்படி இடையன் கறுப்புக் குட்டிகளையெல்லாம் வேறு மந்தையில் கொண்டுபோட்டுவிட்டு அவைகளுக்கு பதிலாக வெளுப்பு முதலிய பலவர்ணக் குட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இதுவே உண்மையென நாம் நம்புகின்றபடியால் குட்டிகளை அதன் எஜமானனுக்களிக்கவும், மாறாட்டஞ்செய்த பிரதிவாதிக்கு இவ்வளவு தண்டனையும் விதித்திருக்கின்றோம்" என்பதாம்.

இத்தீர்மானம் சரியல்லவென்றும் தனக்கு உண்மையான நியாயம் (தீர்ப்பு) கிடைக்கவேண்டுமென்றும் பல பிரபுக்களிடமுஞ் சென்று தெரிவித்தான் இடையன். அதைக்கேட்ட சில மனஸ்தத்துவ சாஸ்திரிகள் இடையனோடு சென்று சிறிது காலமிருந்து பரிசோதித்தபொழுது இடையன் தன் மந்தையைச் சுற்றிலுமுள்ள வேலிகளில் பல (வர்ணச்) சிட்டிப்புடவைகளையும் உல

ரத்தி யுருவுள்ள அவைகளே விசேஷமாய்ப் பார்த்து வருகின்ற ஆடுகளின் மனதில் அவ்வுருவங்கள் பதிந்து அவ்விதமே அநேக பல வர்ணமுள்ள குட்டிகளை ஈன்றனவென்பதைத் தாவருணர்ந்து ஸ்ரீ யாகோபுக்குத் தெரிவித்து எஜமானனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குட்டிகளை அவ்விடையனுக்கே திரும்பக் கொடுக்கும்படி செய்து, அன்று முதல் ஆட்டுச் சம்பளத்தைத் தவிர பொக்கிஷமும் ஏற்படுத்தினார்கள். பின்னர் அம்மேதாவிகள் பற்பல ரூபம் (அழகு) களில் செகப்பு, வெள்ளை, கருப்பு முதலிய வர்ணங்களையுடைத்து தனித்தனியே காய்களைப் புனைந்து செய்து பார்த்தனர். அவற்றினது வர்ணம்போல் குட்டிகள் ஈனப்பட்டன. அன்றுமுதல்தான் பலநிறங்களிலும் ஆட்டுக் குட்டிகளைப் பெறும்படி செய்வதற்குப் பிரத்தியேகமான கட்டளைகளும் கட்டளைச் (கூலி) களும் ஏற்பட்டன.

இவற்றின் கருத்து யாதெனில்:— மூக்கோணமுள்ள ஒரு ஆகாரத்தில் அதுபோன்று (மூக்கோணம் வாய்ந்து) ள்ள மற்றோர் பொருள் நுழையுமேயன்றி சாற்சதுரமுள்ள வேறோர் பொருள் செல்லாது. அதுபோலவே எண்ணங்களாகிய கருக்குழல் (மூசை) களில் அவற்றிற்கேற்ற "உருவம், குணம், வாய்ந்த ஜீவன்" பிரவேசிக்குமேயன்றி மாறுபாடாக உண்டாவதற்கு நியாயமில்லை. நம் தேசத்திலும் ஐரோப்பா கண்டத்திலும் சிலர்க்கு, பாம்பு, தவளை, குரங்கு, கழுதை, நாய், புலி முதலியன உண்டாயிருக்கின்றதைப் பலரும் கண்டும் கேட்டுமிருக்கலாம். அதற்குக் காரணம் யாதெனில் "முன் தெரிவித்துள்ளபடி அவர்கள் கருத்தரிக்குங்காலத்தில்

முறையே அந்த அந்த ஜந்துக்களை நினைத்தும் பார்த்தும் இருக்கிறார்கள்" என்பதே. அன்றியும் கிரகண காலத்தில் கர்ப்பிணிகள், சூரிய சந்திரர்களைப் பார்த்தால் அங்க ஹீனமுள்ள குழந்தைகளை யீன்றுவிடுகின்றனர். ஆகலால் சற்புத்திரர்களை விரும்பும் ஸ்திரீகள், யோசனா எண்ணங்களோடும் சந்தோஷம் நிறைந்த மனத்தோடும் கணவனுடன் சேரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் "திருதராஷ்டிரன் தாய் வியாசருடன் ரதி செய்த காலத்தில் சற்று அங்கோர ரூபத்தைக் கண்டு இரு கண்களையும் இறுக மூடிக்கொண்டதால் திருஷ்டியில்லாத (பொட்டை) திருதராஷ்டிரன் பிறந்தானென்றும், பாண்டுவின் தாயானவள் சம்போகஞ் செய்தபொழுது அச்சத்தால் மனம் வெறுப்பட்டு அவேசத்தால் வெளுத்ததைப் போன்று வெள்ளைநிறமுள்ள குழந்தை பிறக்கக் காரணமாயிற்றென்றும் ஸ்ரீ பாரதம் கூறுவதுடன் இம்மைத் தத்துவங்களை யுமாதரிக்கின்றது. இனிக் கருத்தரிக்குங் காலத்தில் தான் இவ்விதமுண்டாகுமென்பதல்ல. கர்ப்பம் வளர்ந்துவருங் காலத்திலும் சிற்சில மாறுதல்கள் நிகழ்வதுண்டு. (மேற்புகன்றபடி கிரகண காலத்தில் கர்ப்பிணி வெளியே வரக்கூடாதென்பதும், அச்சமயம் சூரிய சந்திரர்களைக் காணல் கேடு விளைவிக்குமென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியேயாம்). அதற்குக் காரணம் யாதென்றால் முன்னர் கர்ப்பமானது 9-மாதம் வரை சிறிது சிறிதாக வளர்ந்துகொண்டே வருகிறதெனக் கூறியிருக்கின்றோமல்லவா? அக்காலங்களில் கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவுக்கேற்படும் மாறுதல்களைப்பற்றி 105-ம் பக்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அங்கு காண்க.

பாலர்பரிபாலனம்.

குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும்போது கவனிக்கவேண்டியவை.

தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் சமயத்தில் தமக்கு எவ்வித மனக்கவலையும், வியசனமும், பயமும், இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், தம்மனதில் உதிக்கும் கவலை, வியசனம், பயம் முதலியவைகளால் தம்முடைய பாலுக்கும் தோஷம் ஏற்பட்டு, அப்பாலை உண்ணும் குழந்தைகளுக்கு அஜீர்ணம், பேதி, மாந்தம், ஜ்வரம், முதலிய வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. கோபங்கொண்டிருந்த ஓர் மாதின் பாலையுண்ட ஒரு குழந்தையானது, உடனே இறந்துவிட்டதாக அறிகிறோம். இதனைத் தாய்மார்கள் கவனிக்கவும்.

குழந்தைகளுக்கு உடுப்புப்போடுவது.

குழந்தைகளுக்கு உடுப்புப்போடும் காரியத்தில் தாய்மார்கள் பல விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். குழந்தைகளுக்குப் போடும் உடுப்பானது அதிக நீளமாயும் பளுவாயும் இருக்கக்கூடாது. இங்ஙனம் அவைகளுக்குச் சிரமம் தரும்படி குழந்தைகளுக்கு அதிக கனமுள்ள உடுப்புகளை அணிவதால் அவற்றின் மெல்லிய தேகம் காயப்பட்டுப்போகின்றது.

குழந்தைகள் தம் கைகால் முதலியவைகளைத் தாராளமாய் அசைக்க வசதியாயிருக்கும்படி அவற்றின் உடைகள் தைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்; தேகத்தின் எப்பாகத்தையும் இறுக்காமல் கொஞ்சம் தாராளமாகவே யிருக்கவேண்டும்.

குழந்தைகளின் உடுப்புகள் வெகு சீக்கிரத்தில் அழுக்கடையக் கூடுமாதலால் அவற்றை உடனுக்குடனே களைந்து சுத்தம் செய்யவேண்டும். குழந்தையின் கால்கள் குளிர்ந்துபோகாவண்ணம் கம்பளியால்செய்யப்பட்ட மேல்ஜோடுகள் போடவேண்டியது அவசியமாகும்.

பாலர்க்கேற்ற நீதி ரத்தினமாலை.

இதன்பெயர் சந்தான ரத்தினமாதலால், அதற்கேற்பக் குழந்தைகளுக்கும் இரத்தினம்போன்ற குணங்களமையவேண்டி இங்கு சில நீதிகளை வரைகின்றோம்.

பெற்றோர்கள் பாலியம் முதற்கொண்டே தம் குழந்தைகளை நன்றாகக் கவனித்து அவர்களிடத்திற் காணப்படுகின்ற தீய நடத்தைகளையொழித்து அவர்கள் நல்லொழுக்கங்களைக் கைப்பற்றிவரும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில், "தொட்டிற்பழக்கம் இடுகாடுமட்டும்" என்ற பழமொழிக்கேற்ப இளமையிலேயே விதைக்கப்பட்ட நற்குண துர்க்குணங்களாகிற விதைகள் நன்றாக வேரூன்றிப் பெரிய விருக்ஷங்களாக வளர்ந்து நன்மை தீமைகளாகிய அதனதன் கனிகளையே கொடுக்கின்றன. முட்செடிகளில் திராக்ஷைப்பழங்கள் காணப்படாமை

போல; பொய்சொல்லலும், புரளிபேசலும், எதிர்த்து நிந்தித்தலும், வணக்குச்செய்யாமையும், சிறுவயதிலேயே தொடங்கித் துர்க்குணத்தில் வளர்ந்துவரும் பிள்ளைகளிடத்தில் பெரியவரான பின்னர், சற்குணங்களும் நற்கிரியைகளும் காணப்படுவது மிகவும் அரிது.

பிள்ளையின் அடக்கமும், விடாமுயற்சியும், தர்மசிந்தையும், எளியவரிடத்தில் இரக்கமும், ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்யாமையும், சுத்தபுத்தியும், பெருந்தகைமையும், தூய்மையும் மெய்மையும், பொறையும், தாழ்மையும், (இப்படி முதலிய நற்குணங்களும்) பாலியமுதற்கொண்டு பழகிவந்த பிள்ளைகளிடமே காணப்படுகின்றன; ஆதலின், ஆதியிலேயே புல்லொழுக்கத்தைத் தவிர்த்து நல்லொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். கீழோர்நட்பு மட்பாண்டம் போல் எளிதிலும் அற்பகாரணத்தால் வெகு சுலபமாய் உடைந்துவிடும்; பிறகு பொருந்தாது. ஆனால் மேலோர்நட்போ, பொற்குடம்போல் சீக்கிரம் உடையாததாயும் உடைந்தாலும் சடுதியில் பொருந்துவதாயும் இருக்கின்றது.

நாம் பெற்றோர்க்கு என்றும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். ஏனெனில், யாரேனும் ஒரு அற்பமான பொருள் கொடுத்தால், அவரை ஜீவனுள்ளளவும் மறக்கக் கூடாதென்று பெரியோர் கூறுகின்றனர். நமக்கு உடல், உயிர், பூலோகவாழ்க்கை முதலியவற்றைக் கொடுத்த பெற்றோர்க்கு, நாம் கைம்மாறுசெய்து தீர்த்து விடுவது இயலாது.

மாணாக்கர்கள் ஆசிரியரிடம் அன்பு உண்மையோடும் ஆசாரத்தோடும் ஒழுகவேண்டும். நாம் கல்விகற்பதை நிறுத்தி விட்டிருப்பினும், எக்காலத்திலும் குருவைக்கண்டால் எழுந்து வந்தனைவழிபாடுகள் செய்தல்வேண்டும். குருவானவர் அறியாத ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகின்றமையின், அவரை என்றும் மறக்கக்கூடாது. அவர் வேண்டும் உதவியைத் தவறாமல் செய்துமுடிக்கவேண்டும்; ஏனெனில், ஞானத்திலும் சிறந்த செல்வம் வேறில்லை.

பிறர் உன்னிடம் எவ்விதமாய் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நீ விரும்புகிறாயோ, அவ்விதமே நீயும் பிறரிடம் நடந்துவருதல் வேண்டும்.

நாம் எதையும் ஒளித்துவிடலாம்; ஆனால், நம்முடைய குணங்களை உலகத்தார் அறியாமல் ஒருபோதும் ஒளித்தல் முடியாது.

அன்பே கடவுளென்று அறியாதவன், கடவுளுடைய குணங்களைச் சற்றும் உணர்ந்தவனல்லன். நாம் பேசும் ஒவ்வொருவார்த்தையும், பொருளுடையதாயும், நன்மையாயும், அமைதியாயும், பிறர்க்குத் துன்பந்தராததாயும் இருத்தல்வேண்டும். நாம் நமது இந்திரியங்களை அடக்கியாளப் பழகவேண்டும்.

எவன் எக்காலத்திலும் பிறருடைய நன்மைக்காகத் தன் உயிரை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத்தயாராயிருக்கின்றானோ, அவனே "மகான்" என்று சொல்லப்படுவதற்கு அருகனாயிருக்கின்றான்.

தன்னைவிடத் தன் குடும்பம் பெரியது; தன் குடும்பத்தைவிடத் தன் ஊர் பெரியது; தன் ஊரைவிடத் தன் தேசம் பெரியது; ஆகலின், எவன் தேச நன்மைக்காக உழைக்கின்றானோ அவனே மேலோன்.

தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்வது ஒரு பெரிய குற்றமாகும். அதனால் நம்மிடம் ஏதேனும் பெருமையிருக்குமாயின், அதுவும் குறைந்து விடுகின்றது. அதைக் கேட்பவருக்கும் நம்மிடம் மதிப்பு உண்டாவதற்குப் பதிலாக வெறுப்பும் மனவருத்தமு முண்டாகின்றன. ஆதலின், தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்வதை எவ்வாற்றானும் ஒழிக்கவேண்டும்.

நாம் பிறரைப்பற்றிப் பேச நேர்ந்தால், அவருடைய நற்குணங்களைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமேயொழிய துர்க்குணங்களை எடுத்துக் கூறுவது கூடாது. அவ்வாறு அவர்களை இகழ்ந்துரைப்பதனால் மனவருத்தமும் சண்டையும் நேரிடும்.

காலையும், மாலையும், கடவுளைத் துதிக்கவேண்டும். பின்பு, பெற்றோர், ஆசிரியர், மன்னவன், பெரியோர், இவர்களை வணங்கவேண்டும். குறித்தகாலத்தில் அந்தந்த வேலைகளைத் தவறாமற் செய்தல்வேண்டும். சோம்பலுக்கு இடங் கொடுக்கக்கூடாது.

நமது ஸ்திரீகளின் கடமை.

குல மங்கையராக இருக்க விரும்பும் பெண்கள் கணவன் வெளியிலிருந்து வரும்பொழுது எதிர்கொண்

டழைத்தல், அவனோடு பேசும்போது அடக்கிப்பேசுதல், அவன் பாதங்களிலேயே பார்வையைச் செலுத்துதல், ஆசனங்கொடுத்து உபசரித்தல், அவனுக்குத் தானே பணிவிடைசெய்தல், அவன் தூங்கிய பிறகு தான் சயனித்தல், அவன் எழுந்திருப்பதற்கு முன் தான் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருத்தல் ஆகிய (முதலிய) வற்றை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

மனைவி சரீரத்தின் அவயவங்களை நன்றாய்த் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்யாமை, அழுக்கடைந்த உடை தரித்தல், நெற்றியில் திலகமில்லாமை, கண்ணுக்கு மையிட்டுக்கொள்ளாமை, சந்தனம், புஷ்பம், முதலியவற்றை தரித்துக்கொள்ளாமை, பிறபுருஷருடன் கூச்சமின்றிப் பேசுதல், வெகுகாலம் பிறந்தகத்தில் வசித்தல், உரக்கப்பேசுதல், காரணமின்றி நகைத்தல், கணவன் வெளியூருக்குப் போயிருக்கும்போது தன்னை ஆபரணங்களால் சிங்காரித்துக்கொள்ளுதல், புருஷர்களின் முன்னிலையில் கூட்டங்கூடுதல், தலைமயிரை வாரிக்கொள்ளாமை, கற்பில்லாதவரோடு சேர்தல், ஆகிய பல குற்றங்களையும் செய்யாது ஒழித்தல்வேண்டும்.

“மனைவி” என்னும் பட்டத்தைப் பெற விரும்பும் பெண்கள், மாமி, மாமன், முதலியோருக்குப் பணிவிடைசெய்து அவர்களை மகிழ்விக்கவேண்டும். கணவன் ஒரு சமயம் கோபித்து வைதாலும் பதில் சொல்வது கூடாது; தனது சேவக ஜனங்களிடம் அன்புள்ளவளாயிருத்தல் வேண்டும். இவைகளை அநுசரிக்காத ஸ்திரீகள் குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரியாவார்கள்.

ஸ்திரீகள் தங்கள் கணவன் செல்வனாயிருந்தாலும், வறியனாயிருந்தாலும், அநேக நிடைத்தினனாயிருந்தாலும், ரோகியாயிருந்தாலும், அன்புள்ளவனாயிருந்தாலும், அன்பற்றவனாயிருந்தாலும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனாயிருந்தாலும், புல்லொழுக்கமுள்ளவனாயிருந்தாலும், அறிஞனாயிருந்தாலும், மூடனாயிருந்தாலும், அழகுள்ளவனாயிருந்தாலும், குரூபியாயிருந்தாலும், எப்படியிருந்தாலும், அவனைத் தெய்வமாகப் பாவித்து, அவனிடம் அந்தரங்கமான விசுவாசம் வைத்து அவனை மகிழ்வித்தல்வேண்டும். இவ்வாறு நடந்தவரும் ஸ்திரீகள் தேவர்களும் கொண்டாடப்படுவர்.

குலஸ்திரீகள் கணவனிடம் பக்தியுடனிருக்க வேண்டும்; தம்மை அடைந்தவர்களிடம் கருணைபாராட்ட வேண்டும்; மாமியார், மாமனார், முதலானவர்களை மனதார வணங்கவேண்டும்; பெரியோர்களிடம் வினயமும் அபராதம் செய்தவனிடம் பொறுமையும் வைக்க வேண்டும். கணவனுடைய சுகதுக்கம் முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு இனிய பக்தியான உணவுகளால் அவனைப் போஷிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் சிடுசிடுத்தவளாயில்லாமல் மலர்ந்த முகமுடையவளாயிருத்தல் வேண்டும். கணவனுடைய வரவுக்குத் தக்கபடி செலவுசெய்தல் வேண்டும். தன்னைக் கற்பினின்றும் வழுவாது காத்தல்வேண்டும். கணவன் எப்பணியால் இன்புறுவனோ அப்பணியால் அப்போதே அவனை மகிழ்வித்தல் வேண்டும்.

ஸ்திரீகள் எக்காரியத்தைச் செய்யினும் தமது கணவன் உத்தரவில்லாமற் செய்யலாகாது. கணவன் உட்கார்ந்தபோதல்லாமல், தாம் அவருக்கு முன்பு உட்காருவது கூடாது. தமது கணவர் மனதில் விரும்பிய செயல்களைக் குறிப்பாலுணர்ந்து அவர் கட்டளையிடுதற்கு முன் செய்தல் வேண்டும்.

பெண்கள் பாலியத்தில் தம் தகப்பனது ஆஞ்ஞையிலும், யௌவனத்தில் தம் கணவனது ஆஞ்ஞையிலும் கணவனிறந்தபின் பிள்ளைகள் ஆஞ்ஞையிலும் இருத்தல் வேண்டுமேயொழிய, ஒருபொழுதும் ஸ்வதந்திரமாயிருத்தல் கூடாதாம். பெண்கள் எப்பொழுதும் வீட்டுக்காரியங்களில் சாமர்த்தியமுள்ளவர்களாயும், வருவாய்க்குத் தக்க செலவு செய்பவர்களாயும், இடைத்தனத்தைக்கொண்டு அக்கிரமிக்காதவர்களாயும் இருத்தல்வேண்டும்.

எந்த ஸ்திரீ மனம், வாக்கு, காயம், என்னும் திரிகரணத்தாலும் கணவனுக்கு இதமானதையே விரும்பிச் செய்கின்றாளோ அவளே பெரியோரால் "ஸாத்வி" என்று கூறப்படுகிறாள்.

பதிம் யா நாபிசரதி மனோவாக்தேஹஸம்யதா । ஸா பர்த்ருலோகமாப்நோதி ஸத்பி: ஸாத்வீதி சோச்யதே ॥ (மனு 5.165)

காரியங்களைச் செய்வதில் பணிப்பெண் போலவும் உருவத்தில் திருமகள்போலவும், மந்திராலோசனையில் மந்திரிபோலவும், அன்பில் தாய்போலவும், பொறுமையில் பூமிபோலவும் இருப்பவர்களே குலஸ்திரீகளாவர்.

கணவனுக்கு இனியவளாயும், விருந்தோம்பலுடையவளா யும், கோப முதலிய துர்க்குணங்களை ஒழித்தவளாயும், நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்ற குணங்களை உடையவளாயும், பிறர்வீட்டிற்குச் செல்லாதவளாயும் புன்மையறிவிற்கிடமான புலவரிடம் சேர்ந்து நன்மையிழக் காமல் மனைக்காரியங்களை நடத்துபவளே கற்புடைய பெண் மணியாவாள்.

தான் குபேரனைப்போல் வளமான சம்பத்தை யுடைய குலத்தில் பிறந்திருந்தாலும், பிரகஸ்பதியைப் போல் கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தாலும், இரதியைப் போல் பேரழகு வாய்க்கப்பெற்றிருந்தாலும், ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் அச்செல்வப்பெருக்கையும், கல்விப் பெருமையையும், அழகையும் பாராட்டிச் செருக்கினால் கணவனை அவமானஞ்செய்யாமல், அவனைத் தெய்வமாக மதித்து எவ்விதத்திலும் நடத்தையில் அவனுக்கடங்கி நடத் தல் வேண்டும்.

ஒருசமயம் கணவன், துர்க்குணங்களால் துன்பங் களைச் செய்தல்கூடும். அச்சமயம் மனைவி அவனது குணத்தை நன்குணர்ந்து அதைத் தீர்த்திருக்கும்படி செய் யவேண்டிய தந்திரோபாயங்களை அன்பு வணக்கம் முதலிய குணங்களால் பாராட்டி, அவனுடைய துர்க்குணம் நீங்கு மாறு கடவுளை அடிக்கடி பிரார்த்தித்துவருதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி அவனுடைய குற்றங்களை எடுத்துக்கா ட்டி எதிர்த்துப் பேசுவதனாலும், அவனுடைய குணங் களைப் பிறரிடம் சொல்வதனாலும் அடிக்கடி சண்டையும்

உபத்திரவமும் உண்டாகுமேயன்றிச் சமாதானம் உண் டாகாது.

கற்புடைய பெண்களுக்கு, கணவர் வருத்தமடைந் தால் தாமும் வருத்தப்படுவதும் அவர் சந்தோஷித்தால் தாமும் மகிழ்வதும் நிலைபெற்ற தவமாகும்.

மனைவி, கணவன், கட்டளையை மறுத்து ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது. கணவன் தன் நண்பர்களோடாயி னும் மற்றொருவரோடாயினும் தனித்துப் பேசிக்கொண் டிருக்கையில் மனைவி அங்கே போய் நிற்பதும், மறை ந்துகொண்டு ஒட்டுக் கேட்பதும் கூடாது. மனைவியும் புருஷனும் இல்லறமென்னும் வண்டியிற் பூட்டப்பட்ட மாடுகளைப்போல்வர். அச்சகடம் செல்லவேண்டுமாயின் இருவரும் சேர்ந்தே இழுக்கவேண்டும்; ஒருவரால் முடி யாது.

இருவருஞ் சேர்ந்து வாழ்ந்தால் இவ்வுலக இன்பங் களையும் முடிவில் பேரின்பத்தையும் எளிதில் பெறலாம்.

"ஒற்றுமையெனுங் கொடியை வளர்த்தால்
அது இன்பமெனுங் கனிதரும்."

நான்காம் பாகம் முற்றும்.

சந்தான ரத்தினம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீசிவபெருமான்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மலடிநீக்கும் மருந்துநூல்.

வந்த்யா அஷ்டவிதா: ।

ஆதி வந்த்யா காகவந்த்யா ம்ருதவத்ஸா ததைவ ச ।
ஸ்ரவத்கர்பா ஸ்த்ரீப்ரஜா கந்யாப்ரஸவா ச
ஸா ॥ (1) — மிருதகர்பா ரஜோஹீனா ச
ஏவம் வந்த்யா: ப்ரகீர்த்திதா: ।

அர்த்தம்.

பிறவிமலடு, காகம்போல் ஒரேகுழந்தை பெறுதல், அடிக்கடிக் குழந்தைபிறந்தும் அது இறந்துபோதல், கருத்தரித்தாலும் அலைந்துபோதல், 7-மாதத்துக்குள் கர்ப்பம் நழுவிவிடுதல், பெண்களாகவே பெறுதல், கர்ப்பம் போய் போலியாகத்தோற்றல், மாதவிடாயாகாதிருத்தல் என மலடு எட்டுவிதமாகும்.

அவற்றின் பரிகாரங்களாவன:—

அஸாத்யா ஸாத்ய ... யோகா: ...
... ॥ (2) ... யோகம் ...
... ணகம் ... ।

ஒரு வாயகன்ற பாத்திரத்தில் ஒருபடி பசுவின் பால் விட்டு வெண்மையான வஸ்திரத்திஞல் அதன் வாயைக் கட்டி, அமுக்கராகிழங்கைப்பொடிசெய்து பால்விட்டுப் பிசைந்து அந்த வஸ்திரத்தின்மேல் வைத்து வேறொரு பாத்திரத்தால் மூடி அடியில் தீப்போட்டு எரித்தால், பாலின் ஆவியினால் அப்பொடியானது வெந்து புட்டுப்போலிருக்கும். அதை நிழலிலுலர்த்தி, 3-க்கு 1-பங்கு நாட்டுச்சர்க்கரை சேர்த்துத்தேனில் குழைத்து ஒருநெல்லிக்காயளவு தினம் காலை மாலைகளில் 16-நாட் சாப்பிட்டால் உத்தமமான சந்தானமுண்டாகும். அன்றியும்,

[illegible] (3) [illegible]

புளிப்பு மாதளம் விதையைப்பொடித்து ஆட்டுப்பால் விட்டரைத்துச் சர்க்கரையும் செய்யுந் சரிபாதி விட்டுக் குழைத்து 5-பங்கு குய்யத்திலும் 2-பங்கு குதியிலுந்தடவிச் சேர்த்தால் மூன்றேநாளில் கர்ப்பமாவாள்.

[illegible] (4) [illegible]

பலாசின்கிழங்குசாம் நன்னீர்விட்டரைத்து கிழங்கைத் தட்டிச்சாறெடுத்துச் சமபாகமாக ஆட்டுப்பால்

அல்லது பசுவின் பால்சேர்த்து 12-நாள் குடிக்கவும். அழகானருபம் வாய்ந்த குழந்தை பிறக்கும்.

[illegible] (5) [illegible]

புளிப்பு மாதளையின்வேரை அரைத்துப் பாலில் கலக்கி 12-நாள் குடிக்கவும். அல்லது பால்விட்டுப் பொங்கிய அன்னத்தில் அந்த பொடியைப் போட்டு 12-நாள் உண்ணவும். தீர்க்காயுசுள்ள புத்திரன் பிறப்பான்.

[illegible] (6) [illegible]

மஞ்சள் குறிஞ்சி, அமுக்கரா, பிநிபாகல், சங்கபுஷ்பம், (என்ற வெள்ளைக்காக்கணத்தி) ஆகிய இந்நான்கின் வேரையும் சமபாகமெடுத்துப் பால்விட்டரைத்து உட்கொண்டால் கர்ப்பம் அலசிப் போகாது, நன்குவளர்ச்சிபெற்ற சந்தானம் ஜனிக்கும்.

[illegible] (7) [illegible]

குருவிச்சுரும்பின் வேரை(பப்பரிசி) [illegible] விட்டரைத்துக் கலக்கிக் குடித்தால் கர்ப்பம் கருவிற்போகாமல் பூர்ண வளர்ச்சிபெற்றுக் [illegible] ப்ரசவிப்பாள்.

[illegible] (8) [illegible]

சஹதேவி, விஷ்ணுக்ராந்தி, விளாவின் வேர், இம்மூன்றையும், பசுவின்பால் விட்டரைத்துக் குடித்தால் ஆண்குழந்தையே உண்டாகும். பெண்குழந்தைகள் உண்டாகா. இது திண்ணம்!

[illegible] (9) [illegible]

[illegible] (10) [illegible]

[illegible] (11) [illegible]

அல்லித்தாமரை, தகரை, கோஷ்டம், அதிமதுரம் வெள்ளைச்சந்தனம், இவைகளை சமஎடையெடுத்து ஆட்டுப்பால் விட்டரைத்து ஒரு நெல்லிக்காயளவு காற்படிபாலில் கலக்கி யுட்கொள்ளவும். 3-அல்லது 5-நாள் இவ்வித மருந்தினால் அசுத்தரத்தமும் வெளியேறி (வயிற்றிலுள்ள ரத்தக்கட்டியுடைந்து) கருக்குழி சுத்தமாயிருக்கும். பசுவின்பாலில் வெள்ளைக் கண்டங்கத்திரி வேரின் சாற்றைவிட்டு 6-சொட்டு மூக்கில்விட்டு மீதியை யுட்கொள்ளவும். (மூக்கில் [illegible] மட்டும் கர்ப்பம் செய்யவும்) இவ்விதம் மூன்றுநாள் அருந்தினால் அழகான புத்திரன் உண்டாவான்.

[illegible] (12)

[illegible] (13)

மாடப்புறாவின் எச்சத்தை தேன்சேர்த்து 3-நாள் அருந்தினால் உடனே மாதவிடாயாவாள். இது மூலதேவர் சொன்ன மேலான முறையாகும்.

புருஷர்களிடத்தில் காணப்படும் ஒன்பதுவிதமான தோஷங்கள்.

[illegible] (14)

வாராஹாயீய தொதோஸ்து மிவெவெ
வாராவெதெஷு ஏ:! .... ॥(15)

1. கபம்சம் (நுவி), 2. அற்பவீரியம். 3. போக சக்தியின்மை. 4. வீரியமில்லாமை. 5. பிரமேகம். 6. நிரந்தமொழுகுதல். 7. பிணிவாய்ப்பட்டு வருந்தல். 8. விஷமுள்ள பொருள்களைத்தின்று வருதல் 9. கட்குடித்தல் ஆகிய ஒன்பதும் (சில) புருஷர்களிடத்திற் காணப்படும் குற்றங்களாகும்.

(குறிப்பு). இவைகளுக்கெல்லாம் தனித்தனியே பரிகாரமெழுதவேண்டும் விசேஷிப்பும். ஆதலால், இந்நூல் ஜோதிடக்கலைஞர்கள் நமது ஆபிஸுக்கு எழுதிக்கொண்டும். உடனுக்குடன் அவரவர் விரும்பியபடி நூல்களை வருவித்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கர்மகாண்டமுறைப்படிப் பரிகாரம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர், எல்லாவிஷயங்களையும் ஸ்ரீ சுவாமிகளிடம் நேரில் தெரிந்துகொண்டு நன்மை பெறலாம்.

முற்றும்.

அரும் பொருள் விளக்கம்.

1-குன்றிமணி யெடை— 2-நெல் (தானியம்) கொண்டது.

1-பணவெடை— கூ-இ-அல்லது அ-குன்றிமணிகொண்டது.

1-கழஞ்சு— கழற்கொடி.

சாம்— மூக்கு.

சுக்கிலம்— இந்திரியம்.

சுயிக்கு— இந்திரியம்.

பிந்து— இந்திரியம்.

பிருதிவி— பூமி.

அப்பு— ஜலம்.

தேயு— அக்குனி.

வாயு— காற்று.

ஆகாசம்— ஆகாயம்.

பூர்வக்ஞானம்— முன்ஜன்மத்திய அறிவு.

உ

முக்கிய அறிவிப்பு.

இப்புத்தகத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட எல்லா மருந்துகளையும் மற்றும் தெரியவேண்டிய பல விஷயங்களையும் அறிவிக்கப்பட்ட விலாசத்திலிருந்து கேட்டும் கடிதமூலமாயும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமான், ஜெனரல் மானேஜரவர்கள்,
ஸ்ரீ சநாதந ஔஷதசாலை.
ஸ்ரீபத்மநாபபுரம் கோட்டைக்கரை,
திருவிதாங்கூர்.